

การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ)
ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานิตศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทาง

การศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

FACTORS INFLUENCING ANALYSIS ON SELECTION OF ENGLISH PROGRAM (THAI-
ENGLISH) OF BANGKOK METROPOLITAN ADMINISTRATION PRIMARY STUDENTS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Supervision and Curriculum Development
Department of Educational Policy, Management, and Leadership

Faculty of Education
Chulalongkorn University

Academic Year 2018

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาในหลักสูตร โครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ของนักเรียน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร
โดย	นายปิยะณัฐ จริงจิตร
สาขาวิชา	นิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ สุตรุ่ง

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณะบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา นิยมภา)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ สุตรุ่ง)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญชฎิกา บุณย์กิติ)

6083826427 : MAJOR SUPERVISION AND CURRICULUM DEVELOPMENT

KEYWORD: FACTORS ANALYSIS, SELECTION, ENGLISH PROGRAM (THAI-ENGLISH)

Piyanut Jringchit : FACTORS INFLUENCING ANALYSIS ON SELECTION OF ENGLISH PROGRAM (THAI-ENGLISH) OF BANGKOK METROPOLITAN ADMINISTRATION PRIMARY STUDENTS . Advisor: Assoc. Prof. JURAIRAT SUDRUNG, Ph.D.

The research aimed to analyze factors influencing on selection of English Program (Thai-English) of Bangkok Metropolitan Administration primary students. The sample consisted of 297 pairs of primary 6 students and parents. The analysis was done by frequency, percentage, average, standard deviation, Spearman's rank correlation coefficient and logistic regression analysis, by using a SPSS program.

The factors analysis influencing on selection of English Program (Thai-English) of Bangkok Metropolitan Administration primary students discovered that parental income factor of more than 15,000 baht per month and curriculum public relation factor had an impact on selection of English Program (Thai-English) with a statistical significance of .05 and .01 respectively.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

Field of Study: Supervision and
Curriculum Development

Student's Signature

Academic Year: 2018

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถของ รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ สุตรุ่ง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ให้ความกรุณาและใช้สรรพกำลังต่าง ๆ ในการให้คำปรึกษา ชี้แนะ ตรวจสอบ แก้ไข และคอยอบรมสั่งสอน ตลอดระยะเวลาในการทำวิจัย

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา นิยมภา ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญทริกา บุลภักดิ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ความกรุณาเวลาให้ข้อคิด และคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ทางวิชาการ เพื่อนำมาปรับปรุงพัฒนาการทำวิจัยในครั้งนี้ให้ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และชี้แนะข้อมูลที่ถูกต้อง อันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ คณาจารย์จากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่คอยชี้แนะและประสิทธิประสาทความรู้ และขอขอบคุณเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ สาขานิติศาสตร์ และพัฒนาหลักสูตรที่คอยช่วยเหลือกันมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณ ผอ. ทวีศักดิ์ น้อยดี ที่สนับสนุนและเปิดโอกาสให้ผู้วิจัยได้พัฒนาตนเอง ขอขอบคุณ ศึกษานิเทศก์ ศศิกัญจน์ ฤทธิโรจน์ และศึกษานิเทศก์ บุษราคม ศรีจันทร์ จากหน่วย ศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานครที่อำนวยความสะดวกในด้านข้อมูลวิจัย และขอขอบคุณ พี่ ๆ น้อง ๆ ครู สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่คอยช่วยเหลือผู้วิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูลจนสำเร็จลุล่วงมาด้วยดี

ขอขอบคุณ นางรัชณี จริงจิตร คุณแม่ที่เคารพรักที่คอยให้กำลังใจ สนับสนุนให้ผู้วิจัยทำวิจัยในครั้งนี้ได้สำเร็จลุล่วง และคอยเป็นที่รับฟังและปลอบประโลมผู้วิจัยอยู่เสมอ และขอขอบคุณ นายธันวา แพนสทาน เพื่อนคู่คิดที่ดีที่สุดในขณะนี้ ที่คอยแนะนำ ช่วยเหลือ สนับสนุน และอยู่เคียงข้างการทำวิจัยครั้งนี้มาโดยตลอด

หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ก่อให้เกิดคุณประโยชน์ต่อวงการการศึกษาและแผ่นดิน ผู้วิจัยขอขอบคุณความดีทั้งหมดนี้ให้กับทุกท่านที่กล่าวมาข้างต้น

ปิยะณัฐ จริงจิตร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ	13
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาในการวิจัย	13
2. คำถามการวิจัย.....	16
3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย	16
4. ขอบเขตการวิจัย.....	17
5. กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	18
6. คำนิยามคำศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	18
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	20
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	21
1. การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English program).....	22
1.1 ประวัติความเป็นมาของโครงการโรงเรียนที่ดำเนินการโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English program).....	22
1.2 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนของการศึกษาแบบสองภาษา (Bilingual Education).....	23
1.3 นโยบาย หลักเกณฑ์ วิธีการจัดการเรียนการสอน และระบบการบริหารจัดการการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ	25
2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อ.....	27

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement).....	27
2.1.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	27
2.1.2 พฤติกรรมการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	28
2.1.3 ประเภทของแบบสอบวัดพฤติกรรมการเรียนรู้.....	31
2.2 เจตคติในการเรียน (Attitude).....	35
2.2.1 ความหมายของเจตคติ.....	35
2.2.2 องค์ประกอบของเจตคติ	36
2.2.4 ประโยชน์ของเจตคติ	39
2.2.5 เครื่องมือวัดพฤติกรรมด้านเจตคติ	39
2.3 การสนับสนุนทางวิชาการของครอบครัว	42
2.3.1 ความหมายของการสนับสนุนของครอบครัว (Family Support).....	42
2.3.2 ประเภทของการสนับสนุนของครอบครัว	42
2.3.3 ลักษณะพฤติกรรมในการสนับสนุนทางวิชาการของครอบครัว	43
2.4 ครูผู้สอน	46
2.4.1 บทบาทและหน้าที่ของครู	46
2.4.2 ลักษณะของครูที่ดี	47
2.4.3 บุคลิกภาพครู	49
2.4.4 การเตรียมและจัดครูผู้สอน	51
2.4.5 การบริหารครูและบุคลากรในโครงการโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตาม หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ	55
2.5 สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ	57
2.5.1 การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ	57
2.5.2 การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกประเภทสื่อการเรียนการสอน	58
2.6 การประชาสัมพันธ์หลักสูตร	61

2.6.1 ความหมายของการประชาสัมพันธ์	61
2.6.2 ลักษณะสำคัญของการประชาสัมพันธ์.....	62
2.6.3 ประเภทของการประชาสัมพันธ์.....	63
2.6.4 ประเภทของสื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์.....	64
2.6.5 ความหมายของหลักสูตร	66
2.6.5 ความหมายของประชาสัมพันธ์หลักสูตร	67
2.6.6 กระบวนการประชาสัมพันธ์หลักสูตร.....	69
2.7 ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน.....	70
2.7.1 การบริหารอาคารและสถานที่	70
2.7.2 การจัดภูมิทัศน์และสภาพแวดล้อมบริเวณโรงเรียน	71
2.7.3 การจัดการชั้นเรียน.....	72
3. บริบทของโรงเรียนสองภาษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร	74
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	75
4.1 งานวิจัยภายในประเทศ.....	75
4.2 งานวิจัยต่างประเทศ	78
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	79
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	79
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	80
3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย	81
4. วิธีกรเก็บรวบรวมข้อมูล.....	82
5. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	82
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	85
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักเรียน.....	88

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลภาพรวมเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาต่อใน หลักสูตรสองภาษา (ไทย-อังกฤษ).....	89
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลรายชื่อของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาในหลักสูตร โครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนัก การศึกษา กรุงเทพมหานคร.....	92
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละปัจจัยกับความประสงค์ในการ เลือกศึกษาในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ)	100
ตอนที่ 5 การสร้างตัวแปรทำนายสำหรับการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกด้วยการสร้างตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) สำหรับการวิเคราะห์สมการถดถอยโลจิสติก.....	105
ตอนที่ 6 ผลการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นในการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก	107
ตอนที่ 7 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสอง ภาษา (ไทย-อังกฤษ).....	107
ตอนที่ 8 ผลการสร้างและยืนยันสมการทำนายการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียน สองภาษา (ไทย-อังกฤษ).....	110
ตอนที่ 9 ผลการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาของเหตุผลของการเลือกศึกษาในหลักสูตรโครงการโรงเรียน สองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา	116
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	119
1. สรุปผลการวิจัย	120
2. อภิปรายผลการวิจัย	129
3. ข้อเสนอแนะในการวิจัย.....	131
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	131
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	132
บรรณานุกรม.....	133
ประวัติผู้เขียน.....	140

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 จำนวนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ใน โครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ : MEP) ของสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ ปี การศึกษา 2559-2561.....	15
ตารางที่ 2 ตารางแจกแจงจำนวนนักเรียน ในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2561	15
ตารางที่ 3 จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักเรียนจำแนกตามเพศ การเดินทาง มา โรงเรียน และระยะห่างจากที่พักกับโรงเรียน	88
ตารางที่ 4 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใน ภาพรวม	89
ตารางที่ 5 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับปัจจัยด้านเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในภาพรวม.	89
ตารางที่ 6 จำนวนและค่าร้อยละของปัจจัยด้านอาชีพของผู้ปกครองในภาพรวม	90
ตารางที่ 7 จำนวนและค่าร้อยละของปัจจัยระดับฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองด้านในภาพรวม	90
ตารางที่ 8 จำนวนและค่าร้อยละของระดับการศึกษาของผู้ปกครองในภาพรวม	91
ตารางที่ 9 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับปัจจัยด้านการสนับสนุนด้านวิชาการของผู้ปกครองในภาพรวม	91
ตารางที่ 10 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับปัจจัยด้านโรงเรียนโดยภาพรวม.....	92
ตารางที่ 11 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับปัจจัยรายชื่อด้านเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	92
ตารางที่ 12 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับปัจจัยรายชื่อด้านการสนับสนุนทางวิชาการของผู้ปกครอง.....	93
ตารางที่ 13 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับปัจจัยรายชื่อด้านครูผู้สอน.....	95
ตารางที่ 14 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับปัจจัยรายชื่อด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก.....	96
ตารางที่ 15 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับปัจจัยรายชื่อด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร.....	97
ตารางที่ 16 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับรายชื่อด้านที่ตั้งและความสะดวกในการเดินทาง.....	98
ตารางที่ 17 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับปัจจัยรายชื่อด้านความพร้อมของอาคารและสถานที่	98

ตารางที่ 18 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Spearman ระหว่างตัวแปรอิสระทั้งหมดกับการเลือก ศึกษาต่อ.....	100
ตารางที่ 19 การกำหนดตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) ของตัวแปรเชิงคุณภาพของสมการ ถดถอยโลจิสติก ด้านความประสงค์ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้.....	105
ตารางที่ 20 การกำหนดตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) ของด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของ นักเรียน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้	105
ตารางที่ 21 การกำหนดตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) ของด้านอาชีพของผู้ปกครอง โดยแบ่ง ออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้	105
ตารางที่ 22 การกำหนดตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) ของปัจจัยด้านรายได้ของผู้ปกครอง โดย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้.....	106
ตารางที่ 23 การกำหนดตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) ของด้านระดับการศึกษาของผู้ปกครองโดย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้.....	106
ตารางที่ 24 ตารางค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman's Correlation Coefficient) ระหว่างตัวแปรทำนาย.....	107
ตารางที่ 25 ค่าสถิติทดสอบความมีนัยสำคัญของสมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกในการวิเคราะห์ ปัจจัยด้านต่าง ๆ โดยการทดสอบ Omnibus Test for Model Coefficient	107
ตารางที่ 26 ค่าสถิติทดสอบความมีนัยสำคัญของตัวแปรอิสระรายตัวแปรที่ใช้ในสมการวิเคราะห์ การ ถดถอยโลจิสติก	108
ตารางที่ 27 ค่าสถิติทดสอบความตรง (Goodness of Fit) ความประสงค์ของผู้ปกครองที่จะให้ บุตร หลานเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ของนักเรียนระดับ ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ด้วยวิธีการทดสอบ Hosmer and Lemeshow Test.....	109
ตารางที่ 28 ค่าสัมประสิทธิ์ที่ประมาณค่าพารามิเตอร์สมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกด้วยวิธีการ การวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกแบบปกติ (Enter Logistic Regression Analysis).....	110
ตารางที่ 29 ค่าสัมประสิทธิ์ที่ประมาณค่าพารามิเตอร์สมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกแบบ ขั้นตอน (Stepwise Logistic Regression Analysis).....	112
ตารางที่ 30 ค่าสถิติสมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก.....	114

ตารางที่ 31 ตารางจัดประเภทในการพยากรณ์ความประสงค์ในการศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการ
โรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของนักเรียนระดับประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร 115

ตารางที่ 32 ค่าสถิติพื้นฐานของเหตุผลของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาในหลักสูตรโครงการ
โรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในการประสงค์เลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสอง
ภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร 116

ตารางที่ 33 ค่าสถิติพื้นฐานของเหตุผลของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาในหลักสูตรโครงการ
โรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในการไม่ประสงค์เลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียน สอง
ภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร 117

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาในการวิจัย

ในยุคสมัยของโลกาภิวัตน์ (Globalization) ที่มีการเชื่อมโยงและส่งข้อมูลข่าวสารจากทั่วทุกมุมโลกอย่างแพร่หลาย ทั้งในด้านการคมนาคมขนส่ง การค้า การลงทุน การติดต่อสื่อสาร รวมทั้งการจัดการศึกษา ภาษาอังกฤษจึงเป็นหัวใจของโลกาภิวัตน์ (Graddol, 2006) ที่เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารของคนหลากหลายเชื้อชาติจากทั่วทุกมุมโลก ทำให้สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่าง ๆ และเชื่อมโยงถึงกันได้ การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ทำให้ผู้คนทั่วโลกต่างมีความตื่นตัวในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพราะผู้ที่สามารถใช้ทักษะภาษาอังกฤษได้ดีย่อมเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การศึกษา การจ้างงาน และวัฒนธรรมต่าง ๆ (Lin A.M.Y and Martin, 2005) ความตื่นตัวในการเรียนรู้ในการเพิ่มศักยภาพและทักษะทางภาษาอังกฤษดังกล่าวนี้ จึงทำให้เกิดการจัดการศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร หรือเรียกว่า หลักสูตรโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program) ที่มุ่งเน้นจัดโครงการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และถือเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในยุคโลกาภิวัตน์ที่สร้างทรัพยากรมนุษย์ให้มีศักยภาพและทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับนานาชาติได้

กระทรวงศึกษาธิการในฐานะที่เป็นผู้กำหนดนโยบายในการจัดการศึกษาของประเทศไทยได้จัดโครงการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 โดยมุ่งหวังในการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ การจัดการศึกษาในลักษณะดังกล่าวนี้มีการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ ใน 2 รูปแบบ คือ (1) รูปแบบ English Program (EP) เป็นจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ทุกวิชา ยกเว้น รายวิชาภาษาไทย และสังคมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความเป็นไทย กฎหมายไทย ประเพณีไทย และวัฒนธรรมไทย และ (2) รูปแบบ Mini English Program (MEP) เป็นจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นภาษาอังกฤษอย่างน้อย 2 กลุ่มสาระวิชา แต่ไม่เกิน 5 กลุ่มสาระวิชา จำนวน 8 -14 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา, 2548) นอกจากนี้การดำเนินโครงการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษยังได้รับความนิยมแพร่หลายทั้งในโรงเรียนสังกัดคณะกรรมการ

การศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ซึ่งอยู่ในรูปแบบองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษของกระทรวงมหาดไทย เป็นหน่วยงานหนึ่งที่ได้รับผิดชอบในการจัดการศึกษาให้กับโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 437 โรงเรียน (สำนักยุทธศาสตร์การศึกษา, 2562) จึงมีนโยบายในการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นภาษาอังกฤษ และได้จัดโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษขึ้น ใน พ.ศ. 2547 ภายใต้โครงการที่ชื่อว่า “โครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ)” ในรูปแบบ Mini English Program : MEP (หน่วยศึกษานิเทศก์, 2561) จำนวน 2 แห่ง ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา คือ โรงเรียนวัดมเหยงคณ์พารามในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร และขยายผลต่อเนื่องในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คือ โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ และโรงเรียนกิ่งเพชร จนกระทั่งในปีการศึกษา 2561 มีโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการดังกล่าวรวมทั้งสิ้น 52 โรงเรียนซึ่งประกอบด้วย โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 46 โรงเรียน โรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส จำนวน 2 โรงเรียน และ โรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 4 โรงเรียน (หน่วยศึกษานิเทศก์, 2561) การดำเนินโครงการดังกล่าวมีลักษณะพิเศษต่างจากโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษของสังกัดอื่น กล่าวคือ สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานครได้มอบนโยบายการศึกษาเรื่อง “เรียนดี เรียนฟรี อย่างมีคุณภาพ” ของกรุงเทพมหานคร โดยมุ่งสนับสนุนนักเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ทั้งหลักสูตรปกติและหลักสูตรโรงเรียนสองภาษาให้ได้รับการสนับสนุนค่าเล่าเรียนฟรี รวมทั้งค่าเครื่องแบบนักเรียน ชุดเครื่องแบบลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ชุดพลละ ค่าจ้างครูสอนภาษาต่างประเทศ ค่าหนังสือเรียน ค่าอาหารเช้า ค่าอาหารกลางวัน ค่าทัศนศึกษา และค่าประกันอุบัติเหตุ ตลอดจนการเป็นนักเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (สำนักงานการศึกษา, 2561)

ตลอดระยะเวลาของการดำเนินการหลักสูตรโรงเรียนสองภาษาที่ผ่านมาทั้งในโรงเรียนระดับประถมศึกษา และโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีจำนวนหนึ่งสนใจเข้าร่วมในโครงการโรงเรียนสองภาษาของ สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร และเมื่อพิจารณาจำนวนนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ของสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ปีการศึกษา 2559-2561 ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 จำนวนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ : MEP) ของสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ปีการศึกษา 2559-2561

ปีการศึกษา	จำนวนนักเรียนที่เข้าร่วมในโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ : MEP)		ร้อยละของนักเรียนที่ เข้าศึกษาต่อใน โครงการโรงเรียน สองภาษา
	จำนวนนักเรียนระดับ ประถมศึกษาปีที่ 6	จำนวนนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 1	
2559	540	105	19.45
2560	553	170	30.74
2561	576	184	31.94

ข้อมูลจาก หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร, 2561

จากข้อมูลในตารางข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ถึงแม้ว่าจะมีจำนวนนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโครงการโรงเรียนสองภาษามีจำนวนเพิ่มขึ้น แต่เมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโครงการเดียวกันกลับพบว่า มีจำนวนน้อยกว่าถึงครึ่งหนึ่งที่เลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 2 ตารางแจกแจงจำนวนนักเรียน ในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2561

โรงเรียน	จำนวนนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น			รวม
	ม.1	ม.2	ม.3	
1. โรงเรียนวัดปลูกศรัทธาธรรม	38	38	22	98
2. โรงเรียนตั้งพิรุฬห์ธรรม	17	22	17	56
3. โรงเรียนมัธยมวัดสุทธาราม	28	-	-	28
4. โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์	55	59	56	170
5. โรงเรียนกิ่งเพชร	10	8	8	26
6. โรงเรียนมัธยมบ้านบางกะปิ	36	-	-	36
รวม	184	127	103	414

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นจำนวนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นแต่ละระดับชั้น ในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2561 จำนวน 6 โรงเรียน ได้แก่ 1) โรงเรียนวัดปลูกศรัทธาธรรม 2) โรงเรียนตั้งพิรุฬห์ธรรม 3) โรงเรียนมัธยมวัดสุทธาราม 4) โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ 5) โรงเรียนกิงเพชร และ 6) โรงเรียนมัธยมบ้านบางกะปิ จำนวนรวมทั้งสิ้น 414 คน

Office of Innovation and Improvement (2007) ให้คำแนะนำวิธีการเลือกโรงเรียน ให้กับบุตรหลานในการศึกษาต่อโดยพิจารณาจาก (1) หลักสูตร (2) วิธีการจัดการเรียนรู้ (3) ความสามารถทางวิชาการ (4) นโยบายในการพัฒนาผู้เรียน (5) ความปลอดภัย (6) กิจกรรมเสริมหลักสูตร (7) สิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการ (8) ขั้นตอนและรายละเอียดการสมัครเรียน (9) ค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และ (10) สิ่งอำนวยความสะดวกสนับสนุนการเรียนการสอน และอาคารสถานที่ นอกเหนือจากคำแนะนำข้างต้นแล้ว สภาพปัญหาของจำนวนนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่แตกต่างกันกับจำนวนนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาว่าปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) และเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการศึกษาของหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น และพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองและประเทศชาติต่อไป

2. คำถามการวิจัย

ปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

4. ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนจำนวน 38 โรงเรียน จำนวน 1,334 คน ในโรงเรียนที่เปิดหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2562

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตาราง Krejcie and Morgan (1970) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 297 คน แล้วจึงจำแนกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือวิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการจับคู่กันของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) จำนวน 297 คน และผู้ปกครองของนักเรียนกลุ่มดังกล่าวจำนวน 297 คน รวมเป็น 297 คู่

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ผลการวิจัยของ ยอดขวัญ ผดุงมิตร (2559); จำลอง สุริวงค์ (2559); วันเพ็ญ ศรีหรั่ง (2559); จินตนา โนนวงศ์ (2558); ฉันทยากร ช่วยทุกข์เพื่อน (2558); ปรีศนีย์ อุ่มเครือ (2554); ประดิษฐ์ สมวงษา (2552); สุริษา เชื้อวงศ์ (2552); Muchiri Monicah Njoki (2017); Alsaudi (2016); Yaacob et al. (2014) และ Yi Hsu (2013) สรุปออกมาได้ 3 ด้าน ประกอบด้วย

1. ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

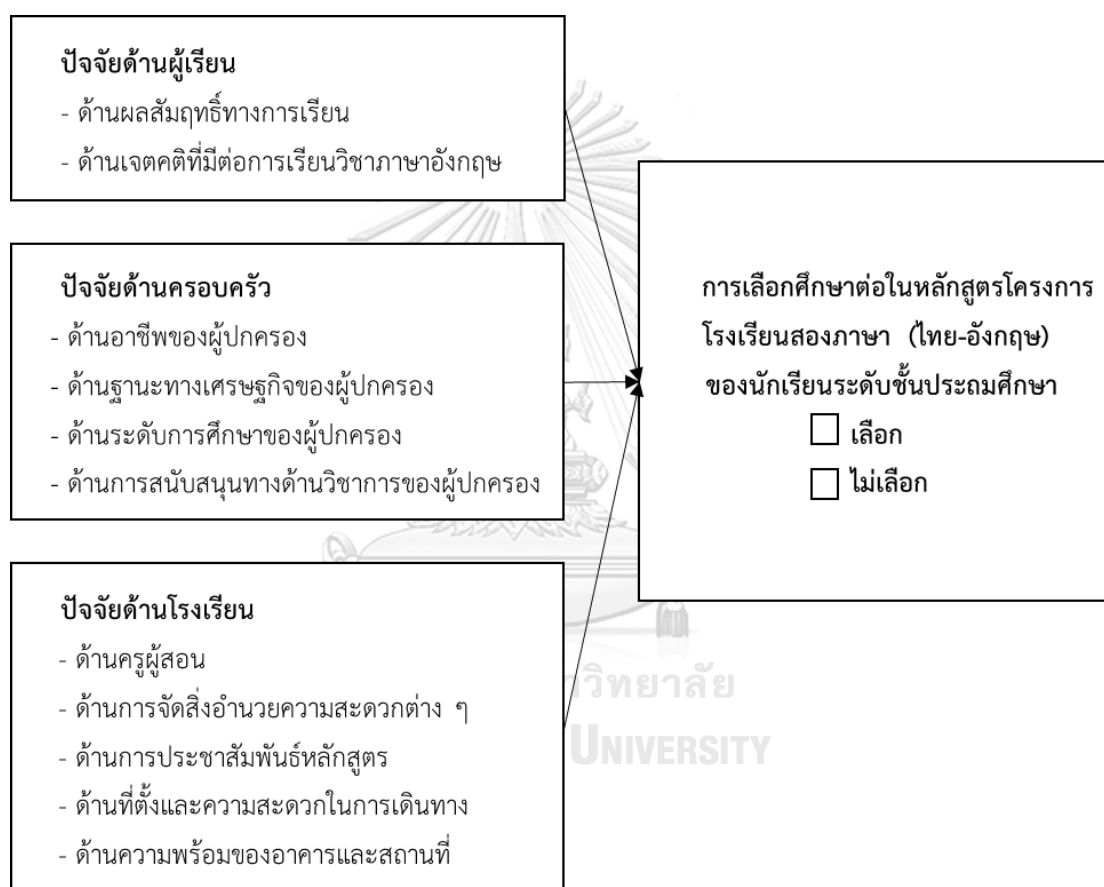
- ปัจจัยด้านผู้เรียน ประกอบด้วย ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และด้านเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

- ปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบด้วย ด้านอาชีพของผู้ปกครอง ด้านฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ด้านระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และด้านการสนับสนุนทางด้านวิชาการของครอบครัว

- ปัจจัยด้านโรงเรียน ประกอบด้วย ด้านครูผู้สอน ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร ด้านที่ตั้งและความสะดวกในการเดินทาง และด้านความพร้อมของอาคารและสถานที่

2. **ตัวแปรตาม** คือ การเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

5. กรอบแนวคิดในการวิจัย

6. คำนิยามคำศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

หลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา หมายถึง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานครที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ ในรูปแบบ MEP (Mini English Program) มาพัฒนาและปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน โดยมีกลุ่มสาระการเรียนรู้จำนวน 5 กลุ่มสาระ ดังนี้

1. กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์
2. กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์
3. กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ
4. กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
5. กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา

ปัจจัยด้านผู้เรียน คือ คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

ด้านเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ คือ ความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน

ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ เกรดเฉลี่ยสะสมภาคการเรียนล่าสุดของนักเรียนในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ด้านครอบครัว คือ คุณลักษณะด้านครอบครัวและผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และการสนับสนุนทางด้านวิชาการของครอบครัว

ด้านการสนับสนุนทางด้านวิชาการของครอบครัว คือ พฤติกรรมการเอาใจใส่ดูแลในการทำการบ้าน และให้การสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของบุตรหลาน

ปัจจัยด้านโรงเรียน คือ คุณลักษณะและองค์ประกอบของโรงเรียนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ประกอบด้วย ด้านครูผู้สอน การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร ที่ตั้งและความสะดวกในการเดินทาง และความพร้อมของอาคารสถานที่

ด้านครูผู้สอน คือ ครูชาวต่างชาติและครูชาวไทยที่จัดการเรียนการสอนในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก คือ สิ่งที่ใช้เพื่ออำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร เช่น สื่อการเรียนการสอน ตำราแบบเรียน ห้องเรียน วัสดุอุปกรณ์ทางการเรียน เป็นต้น

ด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร คือ ช่องทางและวิธีการการแจ้งข้อมูลข่าวสารของหลักสูตรไปยังผู้รับบริการ เช่น การออกเอกสาร สิ่งพิมพ์ การใช้สื่อมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และการจัดนิทรรศการแนะแนวศึกษาต่อ

ด้านที่ตั้งและความสะดวกในการเดินทาง คือ ระยะห่างของที่พักกับโรงเรียน และวิธีการเดินทางมายังโรงเรียน

ด้านความพร้อมของอาคารและสถานที่ คือ ความพร้อมของห้องเรียน อาคารและสถานที่ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ)

การเลือกศึกษาต่อ คือ การตัดสินใจของผู้ปกครองในการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. โรงเรียนในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) สามารถนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษาในรูปแบบ MEP

2. สำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานครสามารถนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการวางแผนนโยบายที่สอดคล้องกับความต้องการในการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา ในรูปแบบ MEP

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องที่ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนเพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นกรอบแนวคิด ดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนแบบสองภาษา
 - 1.1 ประวัติความเป็นมาของโครงการโรงเรียนสองภาษาในประเทศไทย
 - 1.2 รูปแบบของการศึกษาแบบสองภาษา
 - 1.3 นโยบาย หลักเกณฑ์ วิธีการจัดการเรียนการสอน และระบบการบริหารจัดการการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ
2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อการศึกษาในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ)
 - 2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.2 เจตคติในการเรียน
 - 2.3 การสนับสนุนทางวิชาการของครอบครัว
 - 2.4 ครูผู้สอน
 - 2.5 การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียน
 - 2.6 การประชาสัมพันธ์หลักสูตร
 - 2.7 ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน
3. บริบทของโรงเรียนสองภาษา ของสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English program)

1.1 ประวัติความเป็นมาของโครงการโรงเรียนที่ดำเนินการโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English program)

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษมีความสำคัญในชีวิตประจำวัน เราจึงพบเห็นการใช้ภาษาอังกฤษตามป้ายรถโดยสารประจำทาง สนามบิน ร้านสะดวกซื้อ ห้างสรรพสินค้า สลากอาหาร ยี่ห้อผลิตภัณฑ์ สื่อสังคมออนไลน์ เครื่องมือสื่อสารต่าง ๆ และอื่น ๆ อีกมากมายแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษและมีความจำเป็นในฐานะที่เป็นสื่อกลางในการสื่อสารกับคนต่างชาติ

กระทรวงศึกษาธิการมีความต้องการที่จะยกระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยจึงได้มอบนโยบายยกระดับการศึกษาและพัฒนาความรู้ความสามารถของเด็กไทยด้านภาษาอังกฤษ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และยังเป็นทางเลือกหนึ่งในการพัฒนาการเรียนเนื้อหาสาระโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา, 2548) ซึ่งมีความแตกต่างจากการเรียนตามหลักสูตรของโรงเรียนนานาชาติที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรประเทศของประเทศไทยนั้น ๆ

ในขณะเดียวกันโรงเรียนเอกชนก็ได้อนุญาตให้เริ่มดำเนินการโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English program) เริ่มต้นในโรงเรียนเอกชนจำนวน 3 โรงเรียนแรก คือ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย โรงเรียนสารสาสน์เอกตรา และโรงเรียนอุดมศึกษา ต่อมาในปีพ.ศ. 2541 โรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาได้จัดดำเนินการโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษแห่งแรกที่โรงเรียนโยธินบูรณะ ซึ่งเป็นโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา

นอกจากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นจัดการศึกษาโดยหน่วยงานรัฐในรูปแบบการปกครองพิเศษ ของกระทรวงมหาดไทย มีนโยบาย

ด้านการศึกษาที่มุ่งเน้นส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพในการใช้ภาษาต่างประเทศ จึงจัดตั้งและดำเนินการโครงการการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษภายใต้ชื่อว่า “โรงเรียนสองภาษา” ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบด้วย 2 หลักสูตร คือ หลักสูตรไทย-อังกฤษ และหลักสูตรไทย-จีน กระจายตามเขตพื้นที่ที่มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษหรือภาษาจีนในการสื่อสาร และการประกอบอาชีพ เช่น พื้นที่ธุรกิจ ศูนย์การค้า การคมนาคมและสังคม สถานที่ท่องเที่ยวสำคัญในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 จนถึงปัจจุบัน ปีการศึกษา 2562 มีโรงเรียนในโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) จำนวน 55 โรงเรียน ประกอบด้วย โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 49 โรงเรียน โรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส จำนวน 2 โรงเรียน และโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 4 โรงเรียน (หน่วยศึกษานิเทศก์, 2561)

1.2 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนของการศึกษาแบบสองภาษา (Bilingual Education)

รูปแบบพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอนระบบสองภาษาที่สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนสองภาษาที่มีความแตกต่างกันทั้งตามภาษา วัฒนธรรม และวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาสามารถแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบใหญ่ และ 3 รูปแบบย่อย (May, Hill, & Tiakiwai, 2004) และ (Mejia', 2002) ได้ดังนี้

1. การศึกษาแบบสองภาษาที่ลดการใช้ภาษาที่หนึ่ง (Subtractive Bilingual Education)

การศึกษาแบบสองภาษาที่ลดการใช้ภาษาที่หนึ่งมีจุดประสงค์เพื่อลดการใช้ภาษาที่หนึ่งของผู้เรียนลง แล้วจึงปรับเปลี่ยนมาใช้ภาษาเป้าหมาย (Target Language) ให้เร็วที่สุด โดยการจัดการเรียนการสอนแบบสองภาษาแนวปรับเปลี่ยน (Transitional Bilingual Education) ที่ใช้ภาษาที่หนึ่งของผู้เรียนในระยะแรกเริ่ม 1-3 ปี เพื่อเตรียมความพร้อมของผู้เรียนให้เข้ากับระบบการศึกษาทั่วไปของประเทศนั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ Baker (2006) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาที่หนึ่งในการสื่อสารจนกระทั่งมีความสามารถเพียงพอในการสื่อสารภาษาหลักที่ใช้ในบริบทโรงเรียนได้ โดยจะส่งเสริมการใช้ภาษาหลักที่ใช้ในบริบทโรงเรียน และค่อย ๆ ลดการใช้ภาษาที่หนึ่งของนักเรียน ทั้งนี้เพื่อต้องการให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเป้าหมายในชีวิตประจำวันได้ รวมทั้งเป็นส่วนหนึ่งกับ

วัฒนธรรม ตัวอย่างเช่น ผู้เรียนมีภาษาที่หนึ่งเป็นภาษาสเปนในประเทศสหรัฐอเมริกาได้รับการพัฒนา และส่งเสริมให้ใช้ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาหลักหรือภาษาเป้าหมายในชีวิตประจำวัน

2. การศึกษาแบบเพิ่มภาษาที่สอง (Additive Bilingual Education)

รูปแบบการศึกษาแบบเพิ่มภาษาที่สองมีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่มความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาที่สองของผู้เรียนในหลักสูตรวิชา ซึ่งประกอบด้วย 2 แนวทาง ดังนี้

2.1 การศึกษาแบบสองภาษาแนวจำรง (Maintenance Bilingual Education)

การจัดการศึกษารูปแบบนี้มีความเชื่อว่าทักษะความสามารถทางภาษาที่หนึ่งสามารถถ่ายโอนไปสู่ภาษาที่สองได้ และจะทำให้ความสามารถและทักษะทางภาษาที่สองดี เนื่องจากผู้เรียนมีความเชื่อมั่นและประสบความสำเร็จในตนเอง ดังนั้นการจัดการศึกษารูปแบบนี้จึงพัฒนาและส่งเสริมให้ผู้เรียนภาษาที่สองควบคู่กับภาษาและวัฒนธรรมของภาษาที่หนึ่ง โดยที่ยังคงรักษาภาษาที่หนึ่ง เอกลักษณ์ และวัฒนธรรมของผู้เรียนไว้

2.2 การศึกษาสองภาษาแบบเพิ่มพูน (Enrichment Bilingual Education)

ความแตกต่างของรูปแบบการศึกษาสองภาษาแบบเพิ่มพูนกับรูปแบบการศึกษาสองภาษาแบบจำรงไว้ คือ การจัดการเรียนการสอนของผู้เรียนที่เป็นชนกลุ่มใหญ่ (Language Majority students) ด้วยภาษาเป้าหมายของชนกลุ่มน้อย (Minority Target Language) เช่น การจัดการเรียนการสอนด้วยภาษาฝรั่งเศสให้กับผู้เรียนที่พูดภาษาอังกฤษ

นอกจากรูปแบบการจัดการศึกษาแบบสองภาษาดังที่กล่าวมาข้างต้นแล้วนั้น การจัดรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษมี 2 ลักษณะ (สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา, 2548) มีรายละเอียดดังนี้

1. English Program (EP) เป็นโครงการที่ใช้ภาษาอังกฤษจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษได้ทุกวิชา ยกเว้นภาษาไทยและสังคมศึกษา ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความเป็นไทย กฎหมายไทย ประเพณี และวัฒนธรรมไทย

2. Mini English Program (MEP) จัดการเรียนรู้อาศัยภาษาอังกฤษเป็นสื่ออย่างน้อย 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ แต่ไม่เกิน 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 8-14 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

จากแนวคิดรูปแบบของการจัดการศึกษาสองภาษาข้างต้นสรุปพอสังเขปได้ว่า รูปแบบของการจัดการศึกษาสองภาษาคือ 1) การศึกษาแบบสองภาษาที่ลดการใช้ภาษาที่หนึ่ง และ

2) การศึกษาแบบเพิ่มภาษาที่สอง รวมทั้งลักษณะการจัดทั้งสองรูปแบบดังกล่าวล้วนมีจุดมุ่งหมายร่วมกันคือ ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเป้าหมาย (Target Language) ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งลักษณะการจัดรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษมี 2 ลักษณะ คือ 1) English Program (EP) และ Mini English Program (MEP)

1.3 นโยบาย หลักเกณฑ์ วิธีการจัดการเรียนการสอน และระบบการบริหารจัดการการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา, 2548) รวมทั้งสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานครรับนโยบาย หลักเกณฑ์ วิธีการจัดการเรียนการสอน และระบบการบริหารจัดการการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษมาปรับใช้เช่นเดียวกัน โดยมีรายละเอียดโดยสังเขปดังต่อไปนี้ สถานศึกษาจัดการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษได้เป็นบางวิชาโดยสามารถเก็บค่าใช้จ่ายเพิ่มจากผู้ปกครองตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด และเป็นไปตามข้อกำหนดในหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ สถานศึกษาต้องมีการกำกับติดตาม ประเมินผลอย่างเป็นระบบ เป็นระยะ ๆ และบริหารจัดการการจัดเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษต้องเอื้อประโยชน์ไปในเรื่องการใช้สื่อ อุปกรณ์ การใช้ห้องปฏิบัติการภาษาอังกฤษ ห้องปฏิบัติการวิชาอื่น ๆ และบุคลากรในสถานศึกษา รวมทั้งต้องคงไว้ซึ่งความมั่นคงของสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ภาษาไทย ศิลปะไทย ขนบธรรมเนียม ประเพณีไทย และวัฒนธรรมไทย

สถานศึกษาที่มีความพร้อมในการบริหารจัดการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาขึ้นไปให้ดำเนินการขออนุมัติต่อกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีเวลาและวิชาที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษในระดับก่อนประถมศึกษาไม่เกินร้อยละ 50 ของเวลาที่จัดกิจกรรม ระดับประถมศึกษาจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และพลศึกษา ควบคู่กับภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษได้ทุกวิชา ยกเว้น วิชาภาษาไทยและวิชาสังคมศึกษา ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความเป็นไทย กฎหมายไทย ประเพณี และวัฒนธรรมไทย

ครูผู้สอนชาวต่างชาติที่ปฏิบัติงานต้องจบปริญญาตรีเป็นอย่างน้อย และต้องมีหลักฐานการศึกษาในสาขาวิชาที่จะสอนหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมีสอภวดีระดับความสามารถใน

การใช้ภาษาอังกฤษได้เหมือนเจ้าของภาษา ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในการสื่อสาร และได้คะแนนสอบ TOEFL ไม่น้อยกว่า 550 หรือ IELTS ไม่น้อยกว่า 5.5 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กและวิธีการจัดการเรียนการสอน และอยู่ในสัญญาการสอนให้ครบ 1 ปี โดยครูผู้สอนชาวต่างชาติในระดับก่อนประถมศึกษา และประถมศึกษาจะต้องมีความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามสำเนียงของเจ้าของภาษา รวมทั้งใช้ภาษาไทยในการสื่อสารง่าย ๆ ได้ หรือจัดให้มีครูไทยที่สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารเข้าไปมีส่วนร่วมตลอดเวลา ครูผู้สอนทุกคน แต่สำหรับครูผู้สอนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา หากเป็นครูผู้สอนชาวต่างประเทศ ต้องได้รับการอบรมด้านหลักสูตรของประเทศไทย ภาษาและวัฒนธรรมไทย อย่างน้อย 15 ชั่วโมง

การรับนักเรียนสามารถกำหนดเงื่อนไขในการรับนักเรียนทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ และสามารถคัดเลือกนักเรียนที่สามารถผ่านเกณฑ์โดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายอย่างน้อยร้อยละ 3 ของจำนวนในโครงการ และจัดจำนวนนักเรียนแต่ละห้องเรียน แต่ละระดับชั้น คือ ระดับก่อนประถมศึกษา ไม่เกินห้องละ 25 คน ระดับประถมศึกษา ถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ไม่เกินห้องละ 30 คน ระดับวิชาชีพ (ปวช.) ไม่เกินห้องละ 30 คน และระดับวิชาชีพ (ปวส.) ไม่เกินห้องละ 30 คน

สถานศึกษาของรัฐให้หน่วยงานต้นสังกัดสถานศึกษาเป็นผู้กำหนดในอัตราค่าธรรมเนียมการเรียน ค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ในสถานศึกษาเอกชนสามารถจัดเก็บค่าใช้จ่ายในส่วนที่เพิ่มจากการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาไทยในที่ที่เหมาะสม และสถานศึกษาและกรรมการสถานศึกษาต้องจัดตั้งกองทุน เพื่อสนับสนุนให้นักเรียนที่ไม่ได้อยู่ในโครงการ และมีความสามารถผ่านเกณฑ์ ให้เข้าเรียนในโครงการอย่างน้อยร้อยละ 3 ของจำนวนนักเรียนแต่ละปี

สถานศึกษาของรัฐที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษต้องบริหารจัดการ บุคลากร สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ห้องปฏิบัติการ และสถานที่ต่าง ๆ ให้ครูและนักเรียนทุกคนได้ใช้ประโยชน์ร่วมกันและอย่างเท่าเทียมกัน เช่น กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมของโรงเรียนหรือกิจกรรมชุมชน โดยเฉพาะกิจกรรมที่ส่งเสริมความเป็นไทย ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

การจัดการเรียนการสอนต้องจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ผสมผสานบริบทของความเป็นไทย และความเป็นสากล เพื่อมุ่งเน้นความรักท้องถิ่น ประเทศชาติ

และความเป็นไทย และสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีงาม สร้างความมั่นใจ ส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าใช้ภาษาในการสื่อสาร และต้องคำนึงถึงความสามารถพื้นฐานในการใช้ภาษาไทยของผู้เรียน ความพร้อม ความสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

การกำกับ ติดตาม และประเมินโครงการในหลักสูตรโครงการจัดการการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานต้นสังกัด สถานศึกษา ต้องจัดให้มีการกำกับติดตาม และประเมินผลโครงการจัดการการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษทั้งในด้านความพร้อมในด้านการเตรียมการของสถานศึกษา การบริหารจัดการ การดำเนินงานของสถานศึกษา คุณภาพของผู้เรียน และได้รับส่งเสริมสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้น รวมทั้งเพื่อแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อ

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อมีผู้วิจัยได้ศึกษาไว้บ้างแล้วจำนวนหนึ่ง ผู้วิจัยจึงได้สังเคราะห์ปัจจัยดังกล่าวที่เกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาต่อจากงานวิจัยหลายชิ้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement)

2.1.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เมื่อผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ และเกิดผลแห่งการเรียนรู้ หรือที่เรียกว่าผลสัมฤทธิ์ทางเรียน โดยมีนักวิชาการทางการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ความหมายจาก Cambridge (2018) ได้ให้ความหมายคำว่า “ผลสัมฤทธิ์ (Achievement)” ไว้ว่า ความสำเร็จในการกระทำบางสิ่งบางอย่างที่มีลักษณะดีและยุ่งยาก

โชติกา ภาชีผล (2559) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นความสามารถอันเป็นผลมาจากประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนการสอนในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งที่ผ่านมา การวัดความรู้ความสามารถทางสมองหรือสติปัญญาของบุคคลนั้น

ศิริชัย กาญจนวาสี (2552) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนในช่วงเวลาหนึ่ง โดยผลการเรียนรู้อาจเป็นความรู้หรือทักษะที่บ่งบอกพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนภายใต้สถานการณ์ที่กำหนดขึ้น

ณัฐภรณ์ หลาวทอง (2551) ที่กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ เป็นผลการเรียนรู้ตามแผนที่กำหนดไว้ล่วงหน้าอันเกิดจากพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นความสำเร็จจากการเรียนรู้ของนักเรียนซึ่งอาจเป็นความรู้และทักษะภายใต้สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ เป็นระดับความสำเร็จทางการเรียนรู้ที่ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ออกมาซึ่งเกิดจากกระบวนการเรียนการสอนในช่วงเวลาของสถานการณ์หนึ่ง

2.1.2 พฤติกรรมการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากนิยามความหมายของคำว่า “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน” เป็นผลมาจากการเรียนรู้ซึ่งการเรียนรู้ คือ การเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมที่เกิดจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล และรวมถึงการเปลี่ยนแปลงในด้านปริมาณความรู้และทักษะของนักเรียนที่เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน (สุรางค์ โค้วตระกูล, 2559) นอกจากนี้ การจะทราบได้ว่านักเรียนบรรลุจุดประสงค์อันเป็นผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร จึงต้องมีการวัดพฤติกรรมกรรมการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดย Bloom (1956) ได้จำแนกพฤติกรรมกรรมการวัดผลสัมฤทธิ์ไว้ 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) เป็นวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมด้านความรู้ ความจำ และความสามารถด้านสติปัญญา แบ่งแยกออกเป็น 6 ระดับ คือ (1) ความรู้ความจำ (Remembering) (2) ความเข้าใจ (Understanding) (3) การนำไปใช้ (Applying) (4) การวิเคราะห์ (Analyzing) (5) การสังเคราะห์ (Synthesizing) และ (6) การประเมินค่า (Evaluating)

2. ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) เป็นจุดมุ่งหมายที่เกี่ยวข้องกับปฏิกิริยาด้านความรู้สึกนึกคิด หรือด้านความรู้สึกนึกคิด

3. ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) เป็นจุดมุ่งหมายที่เกี่ยวข้องกับด้านทักษะและกระบวนการของผู้เรียน

โชติกา ภาชีผล (2559) ได้จำแนกองค์ประกอบของผลการเรียนรู้ไว้ 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) เป็นการเรียนรู้ด้านความรู้ ความเข้าใจ และความคิด ซึ่งเกี่ยวข้องกับความสามารถทางสติปัญญา เช่น ความจำ ความคิด การเลือกวิธีการแก้ปัญหา การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ การคิดรูปแบบใหม่ ๆ การตัดสินค่าของสิ่งต่าง ๆ เป็นต้น โดยแบ่งออกเป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 ความรู้ความจำ (Knowledge) เป็นความสามารถในการจดจำหรือระลึกถึงสิ่งของ เรื่องราว กระบวนการต่าง ๆ ตามเนื้อหาที่ได้เรียนหรือมีประสบการณ์ไปแล้ว

1.2 ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นความสามารถในการแปลความหมาย ตีความหมาย หรือขยายความ ข่าวนสาร แนวคิดในรูปแบบอื่น สรุปความด้วยคำพูดตนเอง หรือสรุปแนวโน้มจากข่าวสารที่ได้

1.3 การนำไปใช้ (Application) เป็นความสามารถในการเลือกใช้กฎ หลักการ หรือกระบวนการที่เหมาะสม สำหรับแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ใหม่

1.4 การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถในการแยกแยะส่วนประกอบ ความสัมพันธ์ หรือหลักการ แยกออกจากกันเป็นส่วนประกอบย่อย ๆ จนเห็นลำดับขั้นตอนของสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบย่อย ๆ อย่างชัดเจน

1.5 การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการจัดการรวมส่วนประกอบย่อย ๆ ข้อความ แผนงาน หรือหลักการ รวมเข้าด้วยกันเป็นรูปแบบโครงสร้าง หรือแนวคิดใหม่ที่มีความหมายหรือความสำคัญแบบที่ไม่เคยเป็นมาก่อน

1.6 การประเมินค่า (Evaluation) เป็นความสามารถในการตัดสินคุณค่าของสิ่งของกระบวนการ ผลผลิต หรือแนวคิด โดยใช้หลักการแห่งเหตุผลภายใน หรือพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานจากภายนอก

2. ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) เป็นการเรียนรู้ด้านอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งเกี่ยวกับค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม และเจตคติ แบ่งเป็น 5 ระดับ

2.1 การรับรู้หรือการเอาใจใส่ต่อสิ่งเร้า (Receiving or Attending) คือ การที่บุคคลถูกกระตุ้นให้รับรู้ต่อสิ่งเร้าหรือปรากฏการณ์บางอย่างที่อยู่รอบตัว ทำให้เกิดความตระหนักรู้ ความตั้งใจที่จะรับรู้และให้ความสนใจต่อสิ่งเร้า

2.2 การตอบสนอง (Responding) เป็นการตอบสนองของบุคคลที่ได้รับ การกระตุ้นจนเกิดความสนใจอย่างเต็มที่ บุคคลย่อมที่จะยินยอมหรือเต็มใจที่จะตอบสนองและสร้าง ฟังพอใจจากการตอบสนองต่อสิ่งเร้า

2.3 การเห็นคุณค่า (Valuing) เป็นความเชื่อว่าเมื่อบุคคลเห็นคุณค่าสำหรับ ตนเองแสดงความชอบสิ่งนั้นมากกว่าสิ่งอื่น และสร้างความผูกพันที่จะอุทิศตนเพื่อค่านิยมนั้น

2.4 การจัดระบบค่านิยม (Organization) เมื่อบุคคลยอมรับและเห็นคุณค่า ของค่านิยมนั้นแล้ว บุคคลจะรวบรวมค่านิยมต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กันให้อยู่ในหมวดเดียวกัน อาจทำให้ การเปรียบเทียบจัดลำดับความสำคัญของค่านิยม พร้อมทั้งกำหนดแนวทางของพฤติกรรมหรือ การแสดงออก

2.5 การแสดงลักษณะตามค่านิยม (Characterization) เป็นการที่บุคคลนำ ระบบค่านิยมที่สร้างขึ้นมาผสมผสานเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพและปรัชญาชีวิต ค่านิยมนั้นจึงเป็น แรงขับภายในที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงออกทางพฤติกรรมตามค่านิยมนั้น

3. ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain/ Skill Domain) เป็นการเรียนรู้ ด้านทักษะ การปฏิบัติ ซึ่งเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย การประสานงาน ของอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น การเขียน การอ่าน การพูด การวาดภาพ การเล่นฟุตบอล เป็นต้น โดยจำแนกออกเป็น 7 ระดับ ดังนี้

3.1 การรับรู้ของระบบประสาทและกล้ามเนื้อ (Perception) เป็นการที่ใช้ระบบ ประสาททั้ง 5 ได้แก่ หู ตา จมูก ลิ้น และผิวหนัง ในการรับรู้และแปลความหมายสิ่งเร้าที่ประสบนำมา สัมพันธ์กัน

3.2 ความพร้อมที่จะปฏิบัติ (Set) เป็นการเตรียมพร้อมทางด้านสมอง อารมณ์ และร่างกาย ที่จะปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ

3.3 การปฏิบัติตามข้อแนะนำ (Guided Response) เป็นการลงมือปฏิบัติการ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยการเลียนแบบและการลองถูกลองผิด

3.4 การปฏิบัติจนเป็นนิสัย (Mechanism) เป็นการปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนได้อย่างต่อเนื่องด้วยความมั่นใจจนเกิดความเคยชินติดเป็นนิสัย

3.5 การปฏิบัติที่สลับซับซ้อน (Complex overt response) ปฏิบัติกิจกรรมที่สลับซับซ้อนขึ้นโดยไม่ต้องใช้ความคิดมากนัก แต่กระทำได้อย่างคล่องแคล่วชำนาญ

3.6 การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการ (Adaptation) เป็นการปรับเปลี่ยนหรือพลิกแพลงพฤติกรรมให้เข้ากับสถานการณ์อย่างเหมาะสม

3.7 การสร้างพฤติกรรมการใหม่ (Organization) เป็นการสร้างการปฏิบัติการณ์ขึ้นมาใหม่ด้วยตนเองโดยอาศัยการปรับปรุงพฤติกรรมการเก่าที่เคยทำมา

2.1.3 ประเภทของแบบสอบวัดพฤติกรรมการเรียนรู้

เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี (2552) ได้จำแนกประเภทของแบบสอบผลสัมฤทธิ์ออกเป็น 3 มิติ ดังนี้

มิติที่ 1 จำแนกตามขอบข่ายของเนื้อหาวิชาที่วัด เช่น แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์เนื้อหาวิชาทางคณิตศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หรือการสะกดคำ

มิติที่ 2 จำแนกตามลักษณะทั่วไปของแบบสอบ ประกอบด้วย

1. แบบสอบเพื่อการสำรวจผลสัมฤทธิ์ (Survey Tests) เป็นแบบสอบที่ทำหน้าที่ในการสำรวจความสามารถทั่วไปของนักเรียน

2. แบบสอบเพื่อการวินิจฉัยผลสัมฤทธิ์ (Diagnostic Tests) เป็นแบบสอบที่ทำหน้าที่วินิจฉัยจุดเด่นและจุดด้อยขององค์ประกอบสำคัญทางด้านทักษะต่าง ๆ ของนักเรียน

3. แบบสอบเพื่อวัดความพร้อม (Readiness Tests) เป็นแบบสอบที่ทำหน้าที่วัดทักษะที่จำเป็นในการเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น

มิติที่สาม จำแนกตามคำตอบที่ใช้ เช่น แบบทดสอบภาคปฏิบัติ (Performance Test) ซึ่งเป็นแบบสอบที่ต้องการให้นักเรียนหรือผู้เข้าสอบได้สาธิตทักษะของผู้รับการทดสอบ เช่น ทักษะในการแก้ไขเครื่องยนต์ หรือให้แสดงทักษะในการเล่นดนตรี

โชติกา ภาชีผล (2559) ได้จำแนกแบบสอบวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. แบบสอบแบ่งตามสมรรถภาพที่วัด

1.1 แบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement Test)

1.1.1 แบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement Test) เป็นแบบสอบที่มุ่งวัดสมรรถภาพสูงสุด (Maximum Performance) ด้านสมองซึ่งบอถึงสถานภาพการเรียนรู้ที่ได้รับการเรียนการสอน แบ่งออกเป็น 1)แบบสอบที่ครูสร้างขึ้น (Teacher-made Test) เป็นแบบสอบที่ครูสร้างขึ้นเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์เฉพาะกลุ่มที่ครูสอน โดยแบ่งเป็น แบบสอบระหว่างเรียน (Formative Test) เพื่อใช้วัดระหว่างการเรียนการสอน และตรวจสอบความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียนและนำผลการสอบมาปรับปรุงการเรียนการสอนของครู และแบบสอบที่ใช้วัดหลังสิ้นสุดการเรียนการสอน เพื่อนำผลการวัดมาใช้ในการสรุป หรือตัดสินผลการเรียน

1.1.2. แบบสอบมาตรฐาน (Standardized Test) เป็นแบบสอบที่ผ่านการสร้างขึ้นเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนทั่ว ๆ ไป มีมาตรฐานทั้งทางด้านการสร้าง ด้านการดำเนินการสอน และด้านการแปลความหมายของคะแนนที่เป็นมาตรฐาน

1.2 แบบสอบวัดความสามารถ (Ability Test) เป็นแบบสอบที่มุ่งวัดสมรรถนะการทำงานในการทำงานใดงานหนึ่งในปัจจุบันทั้งระดับระดับของทักษะทั้งความคิดและการปฏิบัติ

1.3 แบบสอบวัดความถนัด (Aptitude Test) เป็นแบบสอบที่วัดความสามารถที่สั่งสมประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้ผ่านมา เพื่อใช้ทำนายอนาคตของผู้เรียน

1.4 แบบสอบวัดบุคลิกภาพ และสังคม (Personality and Social Test) เป็นแบบสอบที่มุ่งวัดคุณลักษณะด้านจิตใจ และลักษณะนิสัยและการปรับตัวของบุคคล เช่น แบบวัดทัศนคติ ความสนใจ แบบวัดบุคลิกภาพ

2. แบบสอบแบ่งตามการใช้ประโยชน์

2.1 แบบสอบความพร้อม (Readiness Test) เป็นแบบสอบที่มุ่งวัดทักษะพื้นฐานที่จำเป็นก่อนการเรียนรู้

2.2 แบบสอบเพื่อวินิจฉัย (Diagnosis Test) เป็นแบบสอบที่มุ่งวัดจุดด้อยของการเรียนรู้ที่เป็นปัญหาของการเรียน

2.3 แบบสอบถาม (Survey Test) เป็นแบบสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ทั่วไปของผู้เรียนครอบคลุมทั้งเนื้อหา พฤติกรรม และจุดมุ่งหมายของรายวิชานั้น ๆ

2.4 แบบสอบสมรรถภาพ (Proficiency Test) เป็นแบบสอบที่มุ่งวัดว่าผู้เรียนมีสมรรถภาพถึงระดับที่เหมาะสมหรือยัง รวมทั้งใช้เป็นเครื่องบ่งชี้ระดับความสามารถสำหรับการคัดเลือก

3. แบบสอบแบ่งตามรูปแบบการตอบ

3.1 แบบสอบประเภทเสนอคำตอบ (Supply Type) เป็นแบบสอบที่ให้อิสระในการเขียนบรรยายแก่ผู้สอบ แบบสอบประเภทนี้อาจเป็นแบบความเรียงไม่จำกัดคำตอบ แบบความเรียงจำกัดคำตอบ แบบตอบสั้น และแบบเติมคำให้สมบูรณ์

3.2 แบบประเภทเลือกตอบ (Selection Type) เป็นแบบสอบที่กำหนดตัวเลือกให้แก่ผู้สอบ แบบสอบประเภทนี้อาจเป็นแบบสอบถูก-ผิด แบบสอบจับคู่ และแบบสอบหลานตัวเลือก

4. แบบสอบแบ่งตามการแปลผล

4.1 แบบสอบอิงเกณฑ์ (Criterion-Referenced Test) เป็นแบบสอบที่มุ่งวัดระดับการเรียนรู้ว่ามีความรู้ความสามารถไต่บ้าง โดยเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน (Absolute Standard) แล้วแปลความหมายในเชิงปริมาณ

4.2 แบบสอบอิงกลุ่ม (Norm-Referenced Test) เป็นแบบสอบที่มุ่งเปรียบเทียบความสามารถของกลุ่มผู้เรียนด้วยกันเอง แบบสอบนี้จึงต้องสร้างให้มีคุณสมบัติที่สามารถจำแนกผู้เรียนได้ดี

5. แบบสอบแบ่งตามเวลาที่กำหนด

5.1 แบบสอบวัดความเร็ว (Speed Test) เป็นแบบสอบที่วัดทักษะและความแม่นยำในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือทักษะใดทักษะหนึ่ง

5.2 แบบสอบวัดความสามารถสูงสุด (Power Test) เป็นแบบสอบที่มุ่งวัดความสามารถในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของผู้เรียนโดยใช้เวลาในการสอบ

6. แบบสอบแบ่งตามลักษณะของการตอบ

6.1 แบบสอบภาคปฏิบัติ (Performance Test) เป็นแบบสอบที่ผู้สอนสร้างสถานการณ์ขึ้นมาเพื่อให้ผู้เรียนปฏิบัติ เช่น การฝึกสอน การประดิษฐ์ต่าง ๆ

6.2 แบบสอบเขียนตอบ (Paper-Pencil Test) เป็นแบบสอบที่กำหนดให้ผู้สอบตอบโดยใช้การเขียน เช่น แบบสอบความเรียง

6.3 แบบสอบปากเปล่า (Oral Test) เป็นแบบสอบที่ให้ผู้สอบตอบโดยใช้คำพูดตนเอง เช่น การสอบสัมภาษณ์ การประกวดการอ่าน การอภิปราย เป็นต้น

7. แบบสอบแบ่งตามลักษณะโอกาสในการใช้

7.1 แบบสอบย่อย (Formative Test) เป็นแบบสอบที่ใช้ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเมื่อจบในแต่ละหน่วยย่อย

7.2 แบบสอบสรุปรวม (Summative Test) เป็นแบบสอบที่ใช้ประเมินเพื่อสรุปรวมเมื่อจบเนื้อหาของแต่ละรายวิชา

8. แบบสอบตามสิ่งเร้า

8.1 แบบสอบที่ใช้ภาษา (Verbal Test) เป็นแบบสอบที่ใช้ตัวหนังสือไปกระตุ้นให้ผู้สอบตอบโดยการพูด

8.2 แบบสอบที่ไม่ใช้ภาษา (Non-Verbal Test) เป็นแบบสอบที่ใช้รูป กริยา ท่าทาง หรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ไปกระตุ้นให้ผู้สอบตอบ มักนิยมใช้กับผู้เรียนที่ยังไม่เข้าใจภาษาเขียนดีพอ เช่น นักเรียนในระดับชั้นอนุบาล

นอกจากนี้ งานวิจัยของ จินตนา โนนวงศ์ (2558) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 21 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีผลต่อการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สอดคล้องกับ นันทิตา โฉมงาม (2551) ได้ศึกษาความต้องการศึกษาต่อของนิสิตนักศึกษาปริญญาบัณฑิตทางการศึกษาหลักสูตร 5 ปี : การวิเคราะห์จำแนกกลุ่มพบ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวแปรที่สำคัญในการจำแนกกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่มีความต้องการศึกษาต่อในอนาคต และกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่ไม่ต้องการศึกษาต่อ

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางเรียนเป็นผลจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของแต่ละบุคคล นอกจากนี้ พฤติกรรมการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ การวัดและประเมินเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านสติปัญญา ความรู้สึกนึกคิด และทักษะของผู้เรียนซึ่งเกิดจากกระบวนการเรียนการสอนในระยะเวลาใดเวลาหนึ่งของสถานการณันั้น ๆ จึงต้องมีแบบสอบในการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์นั้น ๆ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนยังเป็นปัจจัยตัวหนึ่งที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาในระดับต่าง ๆ

2.2 เจตคติในการเรียน (Attitude)

ความรู้สึกนึกคิดของผู้เรียนที่มีต่อบุคคล วัตถุ สถานที่ หรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง หรือที่เรียกว่า เจตคติ (Attitude) โดยมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ว่า โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.2.1 ความหมายของเจตคติ

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ได้ให้ความหมายไว้ว่า ท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

สุรางค์ ไคว้ตระกูล (2559) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความโน้มเอียงที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้า ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งคน วัตถุ สิ่งของ หรือความคิด

Gibson (2000) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ตัวตัดสินพฤติกรรมซึ่งอาจเป็นความรู้สึกเชิงบวกหรือเชิงลบ และเป็นสภาวะจิตใจที่พร้อมที่จะส่งผลกระทบต่อตอบสนองของบุคคลนั้น ๆ ต่อบุคคลอื่น ๆ วัตถุ หรือสถานการณ์

Maio and Haddock (2009) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เจตคติเป็นการประเมินหรือตัดสินสิ่งต่าง ๆ จากพื้นฐานของความรู้ ความรู้สึก และพฤติกรรม

ธีรวิมล เอกะกุล (2550) ได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า เจตคติเป็นพฤติกรรมหรือความรู้สึกทางด้านจิตใจที่มีต่อสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่งในทางสังคม รวมทั้งเป็นความรู้สึกที่เกิดจากการเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งเร้าหรือเกี่ยวกับประสบการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

โชติกา ภาชีผล (2559) ได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า เจตคติเป็นความรู้สึกชื่นชอบต่ออุดมการณ์และวิถีชีวิต เช่น เจตคติต่อวิชาชีพครู

จากความหมายข้างต้นจากนักวิชาการทางการศึกษาสรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง ท่าที ความรู้สึก หรือความโน้มเอียงที่มีต่อบุคคล วัตถุ ความคิด หรือสถานการณ์ ซึ่งอาจจะเป็นทั้ง ทางบวกและทางลบ รวมทั้งมีระดับความเข้มข้นของพฤติกรรม

2.2.2 องค์ประกอบของเจตคติ

องค์ประกอบสำคัญของเจตคติที่มีต่อบุคคล วัตถุ ความคิด หรือ สถานการณ์ต่าง ๆ สามารถจำแนกออกเป็น 3 ประการ ดังนี้

Maio and Haddock (2009) ได้อธิบายองค์ประกอบของเจตคติไว้ 3 องค์ประกอบ ประกอบด้วย

1. องค์ประกอบด้านพุทธิพิสัย (cognitive) หมายถึงการใช้ความรู้และประสบการณ์ของบุคคลต่อเจตคติต่อสิ่งนั้น ๆ
2. องค์ประกอบทางด้านจิตพิสัย (Affective) หมายถึง การแสดงออกด้านความรู้สึกทั้งทางด้านบวก และด้านลบของบุคคลที่แสดงออกมา
3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral) หมายถึง การแสดงออกที่บุคคลกระทำต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ธีรวุฒิ เอกะกุล (2550) ได้อธิบายองค์ประกอบของเจตคติไว้ 3 องค์ประกอบ ประกอบด้วย

1. ความรู้ (Cognitive Component) หมายถึง การเกิดเจตคติของบุคคล จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจต่อสิ่งนั้นก่อน เพื่อนำข้อมูลรายละเอียดมาประกอบเป็นเหตุเป็นผลที่จะสรุปเป็นความเชื่อต่อไป
2. ความรู้สึก (Feeling Component) หมายถึง ความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคล ที่มีต่อสิ่งนั้นหลักจากรู้และเข้าใจสิ่งนั้นแล้วจนสรุปได้ว่าสิ่งนั้นเป็นที่พอใจหรือไม่ สำคัญหรือไม่ ดีหรือไม่ จึงเป็นอารมณ์และความรู้สึกต่อสิ่งนั้น ๆ
3. ความโน้มเอียงที่จะปฏิบัติ (Action Tendency Component) หมายถึง การรวมของความรู้และความรู้สึกที่มีต่อสิ่งนั้นจนทำให้เกิดความโน้มเอียงที่จะปฏิบัติ หรือตอบสนองต่อสิ่งนั้นในทางที่สนับสนุน คล้อยตาม หรือขัดแย้งตามความรู้และความรู้สึกที่เป็นพื้นฐาน

สุริชา เชื้อวงศ์ (2552) ได้อธิบายองค์ประกอบของเจตคติไว้ 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. องค์ประกอบทางด้านพุทธิพิสัย (Cognitive) หมายถึง เรื่องราว ความรู้ของบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่งนี้อาจเป็นความรู้ต่อบุคคล วัตถุ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ในทางดีหรือไม่ดี ทางบวกหรือทางลบ
2. องค์ประกอบทางด้านจิตพิสัย (Affective) หมายถึง อารมณ์และความรู้สึกซึ่งที่ถูกเร้าจากองค์ประกอบทางด้านพุทธิพิสัย เมื่อคนเรารู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้ว จะนำไปสู่การเกิดความรู้สึกในทางดีหรือไม่ดี ถ้าเรารู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ไม่ดี เราก็คงจะไม่ชอบหรือไม่พอใจในสิ่งนั้น
3. องค์ประกอบทางด้านพฤติกรรม (Behavioral) หมายถึง ความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางใดทางหนึ่ง

กล่าวโดยสรุปได้ว่า องค์ประกอบของเจตคติ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบด้านสติปัญญา (Cognitive Component) ได้แก่ ความรู้และแนวคิดที่มีต่อบุคคล วัตถุ หรือสถานการณ์ต่าง ๆ และเป็นตัวกำหนดลักษณะและทิศทางทั้งทางบวกและทางลบ เช่น ความพึงพอใจ ความสนใจในการเรียน ความรู้สึกเคารพยกย่องบุคคล การเห็นคุณค่า และทางลบของเจตคติของแต่ละบุคคล เช่น ความไม่พอใจ ความมาสนใจในการเรียน ความเบื่อกว่าหรือความท้อแท้
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) ได้แก่ อารมณ์หรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อบุคคล วัตถุ หรือสถานการณ์ต่าง ๆ และเป็นตัวกำหนดลักษณะและทิศทางทั้งทางบวกและทางลบของเจตคติของแต่ละบุคคล
3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นพฤติกรรมของบุคคล และความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง และเป็นตัวกำหนดลักษณะและทิศทางทั้งทางบวกและทางลบของเจตคติของแต่ละบุคคล

2.2.3 วิธีการวัดพฤติกรรมด้านเจตคติ

การวัดเจตคติซึ่งเป็นนามธรรมและความรู้สึกภายในของผู้ที่ถูกวัด จึงมีนักจิตวิทยาและนักวัดผลได้หาวิธีการวัดพฤติกรรมด้านเจตคติ (ธีรวิทย์ เอกะกุล, 2550) ไว้ดังนี้

1. การสัมภาษณ์ (Interview)

การสัมภาษณ์เป็นการเตรียมข้อรายการคำถามไว้สำหรับซักถามที่ง่ายและตรงไปตรงมามากที่สุดเพื่อจะได้ทราบถึงความรู้สึกนึกคิดของผู้ตอบที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ข้อจำกัดประการหนึ่งในการใช้วิธีการสัมภาษณ์เพื่อวัตถุประสงค์ด้านเจตคติ คือ ผู้ตอบคำถามอาจบิดเบือนความรู้สึกนึกคิดและคำตอบที่แท้จริง ดังนั้นผู้สัมภาษณ์จะต้องสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายและมีความเป็นกันเองในการสัมภาษณ์ไม่ตึงเครียด และเป็นความลับในการให้สัมภาษณ์

รูปแบบของการสัมภาษณ์

รูปแบบของสัมภาษณ์เพื่อทราบถึงความรู้สึกนึกคิดและอารมณ์ของผู้ตอบที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (โชติกา ภาษีผล, 2559) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง หมายถึง การสนทนาที่มีการวางแผนการถาม โดยมีคำถามที่จะถามไว้ล่วงหน้าอย่างชัดเจน ซึ่งผู้สัมภาษณ์จะสนทนาในประเด็นคำถามที่วางไว้
2. การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง หมายถึง การสนทนาที่ไม่ได้มีการตั้งคำถามที่ตายตัวแต่อาจเป็นกรอบสนทนาหรือประเด็นกว้าง ๆ ซึ่งต้องอาศัยความสามารถของผู้สัมภาษณ์ตั้งคำถามในช่วงที่มีการสนทนาเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ

2. การสังเกต (Observation)

การสังเกตเป็นวิธีการตรวจสอบโดยการเฝ้ามองและจดบันทึกพฤติกรรมด้านเจตคติ ความเชื่อ และอุปนิสัยของบุคคลอย่างมีแบบแผนและข้อมูลที่ได้มีความใกล้เคียงกับความเป็นจริง และมีความน่าเชื่อถือเพียงใดขึ้นอยู่กับความไม่ลำเอียง และการสังเกตหลายๆ ครั้งในหลายช่วงเวลา

3. การรายงานตนเอง (Self-Report)

การรายงานตนเองเป็นวิธีการที่ผู้ถูกสอบแสดงความรู้สึกนึกคิดออกมาอย่างตรงไปตรงมาและนิยมใช้แบบทดสอบหรือมาตราวัดแบบประมาณค่า (Rating Scale)

4. เทคนิคการจินตนาการ (Projective Techniques)

เทคนิคการจินตนาการเป็นวิธีการที่ต้องอาศัยหลายสถานการณ์ไปกระตุ้นให้ผู้สอบตอบความรู้สึกนึกคิดออกมา เช่น การให้รูปภาพแปลก ๆ แล้วจึงจินตนาการตีความหมายออกมารวมทั้ง การให้ฟังเรื่องราวแปลก ๆ และการให้ต่อประโยคที่ไม่สมบูรณ์

5. การวัดสรีระภาพ (Physiological Measurement)

การวัดสรีระภาพเป็นวิธีการวัดพฤติกรรมด้านเจตคติด้วยเครื่องมือไฟฟ้าโดยวัดจากการเปลี่ยนแปลงของร่างกายเมื่อได้รับสิ่งเร้าแล้วทำให้พลังงานไฟฟ้าในร่างกายเปลี่ยนแปลง เช่น ถ้าดีใจ เข็มจะชี้อย่างหนึ่ง ถ้าเสียใจ เข็มก็จะชี้อย่างหนึ่ง

2.2.4 ประโยชน์ของเจตคติ

1. ช่วยให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบตัวซึ่งเป็นการจัดระบบแบบแผนของสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเรา
2. ช่วยให้ตระหนักรู้ในตนเอง (Self-Esteem) เป็นการช่วยเหลือให้บุคคลหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ดี หรือปกปิดความจริงบางอย่างที่อาจนำความไม่พอใจมาสู่ตนเอง
3. ช่วยให้บุคคลสามารถแสดงออกถึงค่านิยมของตนเอง
4. ช่วยให้บุคคลสามารถทำนายหรือคาดคะเนล่วงหน้าในสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้
5. ช่วยทำให้บุคคลที่ได้รับความสำเร็จตามหลักชัยหรือเป้าหมายที่วางเอาไว้

2.2.5 เครื่องมือวัดพฤติกรรมด้านเจตคติ

การวัดพฤติกรรมด้านเจตคติ เป็นการวัดด้านอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งเกี่ยวกับ ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม เจตคติ ส่วนเครื่องมือในการพฤติกรรมด้านเจตคติ ประกอบด้วย แบบตรวจสอบรายการ แบบมาตราประมาณค่า และแบบวัดสถานการณ์ โดยเครื่องมือแต่ละชนิดมีรายละเอียดของแบบวัดเจตคติ (โชติกา ภาชีผล, 2559) ดังต่อไปนี้

1. การสร้างแบบวัดเจตคติตามวิธีของ Thurstone and Chave

Thurstone and Chave (1929) ได้เสนอแบบวัดเจตคติของบุคคลที่มีต่อวัตถุ สิ่งของ หรือสถานการณ์โดยอาศัยกลุ่มบุคคลเป็นผู้พิจารณาในปี ค.ศ. 1929 โดยแบ่งช่วงต่อเนื่องเป็น

11 ช่วงที่เท่ากัน หรือที่เรียกว่าวิธีการกำหนดช่วงให้เท่ากัน (Method of Equal-Appearing Intervals) จากระดับที่ไม่เห็นด้วยมากที่สุดจนถึงระดับเห็นด้วยมากที่สุด

2. การสร้างแบบวัดเจตคติตามวิธีการของ Likert

Likert (1932) เป็นผู้วิธีการของวัดเจตคติใน ค.ศ. 1932 โดยใช้วิธีการรวมค่าประเมิน (Method of Summated Ratings) ประกอบด้วย 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด มีทั้งข้อความทางบวกและข้อความทางลบ ขั้นตอนในการสร้างแบบวัดเจตคติตามวิธีการของ Likert ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

1. ระบุคุณลักษณะ ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม เจตคติที่ต้องการวัด
2. ระบุพฤติกรรม หรือรายการที่บ่งชี้ถึงคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม เจตคติที่ต้องการ
3. เขียนพฤติกรรม หรือรายการบ่งชี้ถึงคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม เจตคติที่ต้องการมีทั้งข้อความทางบวกและทางลบ
4. กำหนดคะแนนและรูปแบบของมาตราประมาณค่า 5 ระดับ
5. นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบพฤติกรรม หรือรายการที่บ่งชี้ถึงคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม เจตคติที่ต้องการ
6. ปรับแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ
7. นำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง
8. นำผลการทดลองใช้มาวิเคราะห์หาคุณภาพของข้อคำถาม
9. นำข้อคำถามที่มีคุณภาพไปจำแนกมาเรียงแบบสุ่มและจัดพิมพ์
10. ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา
11. ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดเจตคติทั้งฉบับโดยตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) และตรวจสอบความเที่ยงโดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค

3. การสร้างแบบวัดเจตคติตามวิธีการของ Osgood

Osgood (1957) ได้พัฒนาแบบวัดเจตคติโดยใช้มาตรการจำแนกความหมายของคำ (Semantic Differential Scale) โดยใช้คำคุณศัพท์ที่เป็นคู่มีความหมายตรงข้ามแทนความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเรานั้น เช่น สวย-น่าเกลียด บุญ-บาป เป็นต้น

ขั้นตอนในการสร้างแบบวัดเจตคติตามวิธีการของออสกู๊ด

1. ระบุเป้าหมายที่เป็นสิ่งเร้าที่จะกระตุ้นความรู้สึกนึกคิดของผู้ตอบออกมา
2. รวบรวมคำคุณศัพท์ที่อธิบายหรือชี้บ่งถึงเป้าหมายที่เป็นสิ่งเร้า คำคุณศัพท์มีองค์ประกอบด้วยด้านการประเมินค่า เช่น สุข-ทุกข์ ง่าย-ยาก ด้านศักยภาพ เช่น กล้า-กลัว หนา-บาง แข็งแรง-อ่อนแอ และด้านกิจกรรม เช่น เร็ว-ช้า คม-ทุ ขยัน-ขี้เกียจ เป็นต้น
3. กำหนดมาตรวัดและคะแนน โดยมาตรวัดระหว่างคำคุณศัพท์ไว้ 7 ช่วง ส่วนคะแนนให้มี 2 ลักษณะ ลักษณะแรก คือ คะแนน 1-7 โดยที่คะแนน 1 สำหรับคำคุณศัพท์ที่มีความหมายทางลบ และคะแนน 7 สำหรับคำคุณศัพท์ที่มีความหมายทางบวก ลักษณะที่สอง คือ ให้คะแนนจุดกึ่งกลางเป็น 0 คะแนน คำคุณศัพท์ทางบวกมีคะแนน 1-3 คะแนน ส่วนคำคุณศัพท์ทางลบมีคะแนน -1 ถึง -3
4. คัดเลือกคู่คุณศัพท์ที่จะนำมาวัดเจตคติโดยใช้วิธีการวิเคราะห์คุณภาพรายข้อ
5. นำคู่คุณศัพท์ที่มีคุณภาพในการจำแนกมาจัดเรียงแบบสุ่มและจัดพิมพ์
6. ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา
7. ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดเจตคติทั้งฉบับ โดยการตรวจสอบเชิงโครงสร้างด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) และตรวจสอบความเที่ยงโดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค

นอกจากนี้ งานวิจัยของ วันเพ็ญ ศรีหรั่ง (2559) ได้ศึกษา ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าเจตคติในการศึกษาต่อมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สอดคล้องกับ มินตรา สิงหนาค (2552) ได้ศึกษาอิทธิพลของกระบวนการครอบครัวและตัวแปรส่งผ่านที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า เจตคติทางการเรียน เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงสูงสุดต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ

นักเรียนซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็เป็นปัจจัยตัวหนึ่งส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในการวิจัยครั้งนี้ด้วย จากที่กล่าวมาข้างต้นจึงสรุปได้ว่า เจตคติเป็นปัจจัยตัวหนึ่งที่ส่งผลต่อการศึกษาต่อ

2.3 การสนับสนุนทางวิชาการของครอบครัว

2.3.1 ความหมายของการสนับสนุนของครอบครัว (Family Support)

ครอบครัวเป็นส่วนย่อยที่สุดทางสังคมและเป็นพื้นฐานของพัฒนาการของเด็กในการเจริญเติบโตและมีคุณภาพชีวิตที่ดี เนื่องจากการสนับสนุนและเลี้ยงดูจากบุคคลในครอบครัว เช่น พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย หรือ ญาติพี่น้องเป็นสิ่งสำคัญต่อพัฒนาการของบุคคลในครอบครัว นอกจากนี้ครอบครัวยังทำหน้าที่ในการอบรม บ่มเพาะ และปลูกฝังความรู้สึกนึกคิด พฤติกรรม และค่านิยมทางสังคม โดยมีนักวิชาหลายท่านได้ให้ความหมายของการสนับสนุนของครอบครัว ดังนี้

Kim and Kim (2003) ได้ให้ความหมายของการสนับสนุนของครอบครัวไว้ว่าการที่หัวหน้าครอบครัวหรือพ่อแม่ให้การดูแลบุตร

Teudel-Shone et al. (2005) ได้ให้ความหมายของการสนับสนุนไว้ว่าการสนับสนุนของครอบครัว คือ การที่สมาชิกในครอบครัวแสดงความรู้สึกของตนเองได้อย่างเปิดเผยและมีระดับของความขัดแย้งระหว่างบุคคลในครอบครัว

Daly et al. (2015) ได้ให้ความหมายการสนับสนุนของครอบครัวไว้ว่า การสนับสนุนของครอบครัวเป็นกลุ่มของกิจกรรมที่มุ่งปรับปรุงหน้าที่ของครอบครัวและการเลี้ยงดูบุตรหลานในระบบของความสัมพันธ์เชิงสนับสนุน

จากนิยามข้างต้นพอสรุปได้ว่า การสนับสนุนของครอบครัว คือ การที่สมาชิกในครอบครัวทำหน้าที่ดูแลเลี้ยงดูและสนับสนุนบุตรหลานในครอบครัวในด้านต่าง ๆ

2.3.2 ประเภทของการสนับสนุนของครอบครัว

Kaplan, Cassel, and Gore (1977) ได้แบ่งประเภทการสนับสนุนของครอบครัวออกเป็น 2 ด้าน คือ

1. การสนับสนุนด้านความรู้สึกทางสังคม (Socio emotional aid) ได้แก่ การได้รับความเข้าใจ การได้รับความรัก การได้รับการยอมรับ

2. การสนับสนุนด้านทรัพยากร (Instrumental Aid) เช่น การแบ่งเบาภาระ ความรับผิดชอบ การให้คำปรึกษา หรือการช่วยเหลือด้านการเงินและการใช้จ่าย

Daly et al. (2015) ได้แบ่งการสนับสนุนครอบครัวไว้ 2 ประเภท คือ

1. การสนับสนุนด้านบริการดูแลเลี้ยงดู (Services) ประกอบด้วย ด้านสังคม ด้านการดูแลเอาใจใส่ ด้านจิตวิทยา

2. ด้านการเสริมสร้างด้านเศรษฐกิจ (Re-orientation of economics) เป็นการดูแลในด้านใช้จ่ายทางการเงิน

2.3.3 ลักษณะพฤติกรรมในการสนับสนุนทางวิชาการของครอบครัว

ครอบครัวมีหน้าที่ในการสนับสนุนบุตรหลานในครอบครัวในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะการสนับสนุนทางวิชาการให้แก่บุตรหลานที่กำลังอยู่ในวัยเรียน โดย สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2559) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การสนับสนุนทางวิชาการ หมายถึง การที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองเอาใจใส่ดูแลในการทำการบ้านและให้การสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของบุตรหลาน

U.S. Department of Education (2005) ได้ให้คำแนะนำในการดูแลบุตรหลาน ไว้ดังนี้

1. การส่งเสริมบุตรหลานในการอ่าน

การส่งเสริมบุตรหลานในการอ่านเป็นกิจกรรมที่ผู้ปกครองควรทำเป็นกิจวัตรประจำวัน จัดหาหนังสือและสื่อสิ่งพิมพ์ที่เพียงพอในการอ่าน สร้างคุณค่าและความสำคัญในการอ่าน และช่วยเหลือบุตรหลานหากมีปัญหาในการอ่าน

2. พูดคุยกับบุตรหลาน

การพูดคุยและรับฟังเป็นบทบาทที่สำคัญต่อการประสบความสำเร็จในการเรียน เนื่องจากเมื่อบุตรหลานได้มีโอกาสในการรับฟังการพูดคุยกันในครอบครัว บุตรหลานก็จะเรียนรู้ทักษะทางภาษาในการสื่อสาร รวมทั้งเรียนรู้การเป็นผู้ฟังที่ดีซึ่งเป็นพื้นฐานในการทำตามคำสั่งและการตั้งใจเรียนในชั้นเรียน

3. ติดตามการทำการบ้านของบุตรหลาน

ผู้ปกครองควรมีการจัดเตรียมพื้นที่ที่มีแสงสว่างเพียงพอและเงียบสงบในการทำการบ้าน รวมทั้งการจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียน เช่น ปากกา ดินสอ ยางลบ พจนานุกรม ลวดหนีบกระดาษ เครื่องคิดเลข เป็นต้น ผู้ปกครองควรจัดตารางเวลาในการทำการบ้านให้กับบุตรหลาน ผู้ปกครองควรนำสิ่งซึ่งอาจจะรบกวนสมาธิในการทำงานบุตรหลานออกจากบริเวณพื้นที่ที่ใช้ในการทำงานของบุตรหลาน รวมทั้งไม่ควรคาดหวังในความสมบูรณ์ของงานมากเกินไป

4. กำกับติดตามการดูโทรทัศน์และการเล่นเกม

ผู้ปกครองควรมีการจำกัดการดูโทรทัศน์และการเล่นเกมที่มากเกินไปของบุตรหลาน เพราะอาจจะกระทบต่อการทำกิจกรรมอื่น ๆ ที่สำคัญ เช่น การอ่าน การเล่นกับเพื่อน การพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว นอกจากนี้ผู้ปกครองควรเป็นแบบอย่างในการดูโทรทัศน์ที่เหมาะสมให้กับบุตรหลาน รวมทั้งการเข้าห้องสมุดหรือหาหนังสือเพื่อสำรวจเรื่องราวของเนื้อหาในโทรทัศน์

5. สนับสนุนบุตรหลานให้เข้าห้องสมุด

ผู้ปกครองควรสนับสนุนบุตรหลานให้เข้าห้องสมุดและแนะนำการใช้ห้องสมุดที่เหมาะสมให้กับบุตรหลาน

6. ช่วยเหลือบุตรหลานในการใช้อินเทอร์เน็ต

การใช้อินเทอร์เน็ตในการเชื่อมต่อข้อมูลข่าวสารจากทั่วโลกเป็นสิ่งที่สำคัญจำเป็น ผู้ปกครองควรใช้เวลาพร้อมกับบุตรหลานทั้งภายในบ้านและภายนอกบ้าน รวมทั้งให้คำแนะนำในการเข้าเว็บไซต์ที่เหมาะสม ผู้ปกครองควรกำกับติดตามเวลาที่บุตรหลานใช้ในการเล่นอินเทอร์เน็ตอย่างถูกต้องและปลอดภัย

7. สนับสนุนให้บุตรหลานรับผิดชอบและทำงานด้วยตัวเอง

ผู้ปกครองควรตั้งข้อตกลงร่วมกันกับบุตรหลานในการรับผิดชอบและทำงานทั้งในบ้านและที่โรงเรียนด้วยตัวเอง รวมทั้งรับผิดชอบภาระหน้าที่ของตนเองในการเตรียมตัวไปโรงเรียน เช่น การตื่นนอนในตอนเช้า การแต่งตัว การเตรียมอาหาร การจัดตารางเรียน รวมทั้งการกิจกรรมต่าง ๆ เป็นต้น

8. สนับสนุนกิจกรรมอื่น ๆ

ผู้ปกครองควรสนับสนุนกิจกรรมอื่น ๆ นอกจากการเรียน เช่น การเล่นกีฬา การเล่นละคร การเล่นดนตรี ของบุตรหลานซึ่งเป็นกิจกรรมที่บุตรหลานมีส่วนร่วมและมีความสนใจในทำกิจกรรมนั้น ๆ

นอกจากนี้ การสนับสนุนทางวิชาการของผู้ปกครองมีความสำคัญต่อการเรียนของบุตรหลาน โดยมีลักษณะของพฤติกรรมการสนับสนุนทางวิชาการของครอบครัว ตามผลการวิจัยของปรากฏทิพย์ นวลใหม่ (2557) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบวัดการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัวสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่าแบบวัดการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัวสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ คือ (1) การแนะนำชื่นชมและจัดหาสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนให้แก่บุตร (2) การทำกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้ปกครองกับบุตรและการเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้ปกครอง (3) การสร้างแรงจูงใจและสนับสนุนให้บุตรปฏิบัติกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ (4) การพูดคุยเรื่องการเรียนและให้กำลังใจบุตร (5) การติดตามความก้าวหน้าในการเรียนของบุตร (6) การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่บ้านและสนับสนุนให้บุตรศึกษาแหล่งการเรียนรู้นอกบ้าน (7) การเรียนพิเศษเพิ่มเติม และ (8) การสนับสนุนค่าใช้จ่าย อุปกรณ์การเรียนและเลือกสิ่งที่มีประโยชน์ต่อการเรียนของบุตร ในขณะที่ พนิดา มารุ่งเรือง (2555) ได้ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพความเป็นพ่อแม่ : การวิเคราะห์คุณสมบัติทางจิตมิติโดยใช้โฮสติเอ็มกลุ่มพหุ โดยพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพความเป็นพ่อแม่ ผลการวิจัยพบว่า การสนับสนุนจากพ่อแม่พ่อแม่เป็น 3 ลักษณะ คือ (1) การมีส่วนร่วมของพ่อแม่ (2) ความยึดมั่นผูกพันกับการเป็นพ่อแม่ และ (3) ศักยภาพความเป็นพ่อแม่ ซึ่งครอบคลุมตัวชี้วัด 12 ตัวชี้วัด ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมที่บ้าน การมีส่วนร่วมที่โรงเรียน การสื่อสารระหว่างบ้านและโรงเรียน การให้ความรักและความไวในการตอบสนอง การให้อิสระในการปกครองตนเอง การเรียนรู้ร่วมกับลูกอย่างกระตือรือร้น การดูแลขั้นพื้นฐาน การดูแลด้านความปลอดภัย การให้ความอบอุ่น การส่งเสริมการเรียนรู้ การให้คำแนะนำและการเป็นแบบอย่างที่ดี และการให้ความมั่นคงทางจิตใจแก่บุตร พฤติกรรมการสนับสนุนทางด้านวิชาการดังกล่าวนี้ยังเป็นปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จินตนา โนนวงศ์ (2558) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 พบว่าการสนับสนุนจากครอบครัวมีผลต่อการเลือกแผนการเรียนของนักเรียน

2.4 ครูผู้สอน

ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอน คือ ครู เนื่องจากครูเป็นผู้ที่นำหลักสูตรไปใช้ในระดับห้องเรียน ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้เรียน ครูจึงต้องมีบทบาท และควมรับผิดชอบทั้งทางด้านด้านบุคลิกภาพ วิชาการ และจรรยาบรรณ จึงมีนักวิชาการทางการศึกษาหลายท่านให้ทัศนะไว้ดังนี้

2.4.1 บทบาทและหน้าที่ของครู

ธราญา จิตรชญาวนิช (2560) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของครูตามความหมายของคำในภาษาอังกฤษคำว่า “TEACHERS” โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. หน้าที่ในการสอน (Teaching) หมายถึง ครูมีหน้าที่ในการอบรมสั่งสอนวิชาความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ให้แก่ศิษย์ เพื่อให้ศิษย์มีความรู้ความสามารถ และมีความเจริญอกงาม ครูที่ดีต้องการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี จัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เนื้อหา และความพร้อมของผู้เรียน สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตร มีความน่าสนใจ ผู้เรียนได้ลงมือทำกิจกรรมด้วยตนเอง ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ครูสอนไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ครูมีความสามารถในการจัดบรรยากาศที่ดีในการเรียนรู้ ใช้จิตวิทยาการเรียนรู้อในการเรียนการสอน ส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลาย และสอนด้วยจิตวิญญาณของความเป็นครู

2. หน้าที่อบรมคุณธรรมจริยธรรม (Ethics) หมายถึง ครูต้องมีหน้าที่อบรมปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ศิษย์ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญในการผลิตคนให้เป็นคนดีและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข รวมทั้งบ่มเพาะขัดเกลาจิตใจของศิษย์ให้มีคุณธรรมจริยธรรมที่ดีงาม

3. หน้าที่ในการพัฒนาด้านวิชาการ (Academic) หมายถึงการหมั่นศึกษาหาองค์ความรู้ใหม่ ๆ เพื่อนำมาพัฒนาตนเองอยู่เสมอ และนำความรู้เหล่านั้นถ่ายทอดและพัฒนาผู้เรียนให้เจริญก้าวหน้าก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม

4. หน้าที่ในการสืบทอดวัฒนธรรม (Cultural Heritage) คือ การสืบทอดวัฒนธรรมจากคนรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่ง ครูจึงต้องทำหน้าที่ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมที่ดีงามต่าง ๆ และประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์

5. หน้าที่ในการสร้างมนุษยสัมพันธ์ (Human Relationship) คือ งานของครูมีความเกี่ยวข้องกับผู้คนหลายฝ่ายในสังคม อาทิ ผู้เรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู ชุมชน และหน่วยงานต่าง ๆ ครูจึงต้องรักษาความสัมพันธ์ที่ดีเหล่านี้เอาไว้ เพราะสายสัมพันธ์ที่ดีเหล่านี้สร้างประโยชน์แก่ตนเองและส่วนรวม เป็นที่เคารพรัก สร้างความประทับใจ และเกิดศรัทธาแก่ผู้พบเห็น

6. หน้าที่ในการประเมินผลการเรียน (Evaluation) คือ การประเมินผลความก้าวหน้าของผู้เรียนเป็นการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนว่าไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้หรือไม่ หากพบข้อบกพร่องก็จะได้นำมาดำเนินการแก้ไขให้ผู้เรียนพัฒนาขึ้น นอกจากนี้การประเมินผลยังเป็นการตรวจสอบคุณภาพของครูผู้สอนได้อีกด้วย

7. หน้าที่ในการวิจัย (Research) การทำวิจัยเป็นการแสวงหาองค์ความรู้ที่มีแบบแผนด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ครูสามารถใช้กระบวนการวิจัยในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้และสามารถแก้ปัญหาที่เกี่ยวกับผู้เรียนได้อย่างสร้างสรรค์

8. หน้าที่การให้บริการ (Services) นอกจากงานสอนซึ่งเป็นหน้าที่หลักของครูผู้สอนแล้ว ครูยังมีหน้าที่ให้บริการหรือช่วยเหลือแก่บุคคลอื่น ๆ ในสังคม เช่น การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้เรียน การเข้าร่วมกิจกรรมสำคัญต่าง ๆ ในชุมชน และการให้บริการวิชาการแก่ชุมชนหรือหน่วยงานต่าง ๆ

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะพบได้ว่า ครูมีบทบาทหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอนอบรมคุณธรรมและจริยธรรม พัฒนาตนเองทางด้านวิชาการ อนุรักษ์และสืบทอดทางวัฒนธรรมที่ดีงามในสังคม การสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกันในสังคม การประเมินผลการเรียนรู้ ทำวิจัยเพื่อการพัฒนา และการให้บริการ

2.4.2 ลักษณะของครูที่ดี

ครูเป็นบุคคลที่หน้าที่ในการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ ประสบการณ์ ทักษะ กระบวนการต่าง ๆ และอบรมปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ผู้เรียน ครูจึงเป็นผู้มีที่คุณลักษณะที่ดีตามความต้องการของสังคมในมุมมองต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

2.4.2.1 ลักษณะของครูที่ดีของกระทรวงศึกษาธิการ

กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552) ได้ให้การเป็นครูที่ดีควรยึดถือไว้ 10 ประการ ดังนี้

1. มุ่งมั่นวิชาการ

ครูมีบทบาทและหน้าที่ในการเสาะแสวงหาความรู้เพื่อนำไปถ่ายทอดแก่ศิษย์โดยครูต้องมีศาสตร์ที่จะสอนของครูที่มีก้าวหน้าและทันสมัย ศาสตร์การสอนที่เป็นวิธีการอธิบายและถ่ายทอดให้ศิษย์เข้าใจสาระต่าง ๆ และศาสตร์การพัฒนาตนเอง

2. รักงานสอน

ครูต้องมีความศรัทธาต่อวิชาชีพของตนเอง ต้องมีความรักในการสอน สนใจที่จะพัฒนาการสอนให้มีความน่าสนใจ เปลี่ยนแปลงวิธีการสอนเพื่อให้ได้ผล รู้จักวิธีการถ่ายทอดที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจง่าย เรียนรู้ด้วยความสุขและรับรู้สาระในศาสตร์ที่ครูสอน

3. อาหารศิษย์

ครูต้องเมตตา รักเข้าใจและเอาใจใส่ดูแลลูกศิษย์ ห่วงใยศิษย์ ช่วยแก้ไขปัญหิต่าง ๆ และช่วยเหลือทั้งทางด้านการเรียนและชีวิต

4. คิดดี

ครูต้องมีความคิดที่ดี คิดบวกต่อศิษย์ ต่อการสอน ต่อวิชาชีพ ต่อสถาบัน และต่อเพื่อนร่วมงาน ความคิดบวกจะช่วยให้ครูทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

5. มีคุณธรรม

ครูต้องมีคุณธรรมในการประกอบวิชาชีพครู คุณธรรมที่สำคัญ คือ ความยุติธรรมด้านการสอน การประเมินผล ความต้องการให้ลูกศิษย์ประสบผลสำเร็จ ครูต้องมีความอดทน ระวังอารมณ์ได้ดี ไม่ทำร้ายผู้อื่น เสียสละ และมีความละเอียดในการทำผิด

6. ชำนาญสั่งคม

ครูต้องชำนาญสั่งคมในสิ่งที่ถูกต้อง ช่วยแก้ปัญหา ทำตัวเป็นแบบอย่าง เช่น การประหยัดพลังงาน การดูแลขยะสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงาน และการช่วยเหลือชุมชน

7. อบรมจิตใจ

การพัฒนาผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ ครูจึงต้องช่วยเหลือให้ข้อคิด อบรม ตักเตือน สั่งสอนศิษย์ให้ประพฤติดี ดำรงอยู่ในศีลธรรม และอบรมจิตใจให้มีคุณธรรมและจริยธรรม

8. ใฝ่ความก้าวหน้า

ครูต้องไม่หยุดนิ่งอยู่กับที่ รักที่จะช่วยให้ประเทศก้าวหน้า เผยแพร่ผลงานวิชาการให้ชุมชน เพื่อจะทำคุณประโยชน์ให้กับตนเอง ศิษย์ สังคมและประเทศชาติ

9. วาจางาม

คำพูดเป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะเป็นสิ่งที่ทำให้กำลังใจศิษย์ และเกิดความมุ่งมั่นในการเรียน ในทางตรงกันข้าม หากคำพูดที่ไม่ดีย้อมทำให้ผู้เรียนเกิดทุกข์ ไม่สบายใจ เกิดความย่อท้อ ไม่อยากเรียน และขาดกำลังใจ

10. รักความเป็นไทย

ครูต้องส่งเสริมและรักษาเอกลักษณ์ไทยเพื่อให้ลูกศิษย์ในสถาบันการศึกษาเป็นผู้ที่ธำรงและรักษาเอกลักษณ์ไทย เช่น วัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม

ทวีป อภิลิทธิ์ (2556) ได้เสนอทัศนะในลักษณะของครูที่ดีตามลีลาการสอนของพระพุทธเจ้า ประกอบด้วย (1) สถานที่ที่ใช้สอน (2) เป้าหมายในการสอน (3) หลักสูตรที่ใช้สอน (4) จุดเน้นในการสอน (5) สื่ออุปกรณ์การสอน (6) เทคนิคการสอน (7) วิธีการสอน และ (8) การวัดและประเมินผล

2.4.3 บุคลิกภาพครู

นอกจากนี้ วิไล ตั้งจิตสมคิด (2555) เสนอบุคลิกภาพที่สำคัญซึ่งเป็นลักษณะโดยรวมทั้งภายนอกและภายในของครูที่สร้างความประทับใจแรกที่ดีให้ผู้พบเห็น ประกอบด้วย 4 บุคลิกภาพ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. บุคลิกภาพทางกาย

บุคลิกภาพทางกายเป็นสิ่งที่สังเกตเห็นได้ และสร้างความประทับใจครั้งแรกที่เกิดขึ้นกับผู้พบเห็น โดยประกอบด้วย รูปร่าง หน้าตา ผิวพรรณ รวมทั้งการแต่งกายที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพของครู

1.1 รูปร่าง หน้าตา และผิวพรรณที่แข็งแรงสมบูรณ์ ปราศจากโรค ไม่เป็นทาสสิ่งเสพติด

1.2 การแต่งกายบุคลิกภาพของครู

1.2.1 การแต่งกายที่เหมาะสมกับสถานที่และความนิยมของสังคม

1.2.2 การแต่งกายที่เหมาะสมกับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม

1.2.3 การแต่งกายที่สะอาด

1.2.4 การแต่งกายที่เหมาะสมกับรูปร่างและเรียบริ้ว

1.2.5 การใช้เครื่องประดับที่มีค่า แต่ก็ไม่ใช่ของที่แพงเกินความจำเป็น

1.3 กิริยามารยาท คือ การวางตัวให้ถูกต้องตามกาลเทศะ เหมาะสมกับบุคคล
และมีความสุข

2. บุคลิกภาพทางสังคม

บุคลิกภาพทางสังคมเป็นบุคลิกภาพที่แสดงออกให้ผู้อื่นพบเห็นได้เช่นเดียวกับ
บุคลิกภาพทางร่างกายซึ่งเป็นแรงขับที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม

3. บุคลิกภาพทางอารมณ์

บุคลิกภาพทางอารมณ์ ได้แก่ อารมณ์ขัน อารมณ์ดี อารมณ์เย็น รวมทั้ง
ความมั่นคงทางอารมณ์

4. บุคลิกภาพทางสติปัญญา

บุคลิกภาพทางสติปัญญา เป็นเรื่องราวทางสติปัญญาแต่ละคนเกิดจาก
พันธุกรรมที่ได้รับการถ่ายทอดทางพันธุกรรมที่ได้รับการถ่ายทอดจากบรรพบุรุษ บุคลิกภาพทาง
สติปัญญานั้นสามารถพัฒนาได้โดยหมั่นแสวงหาความรู้ ข่าวสารใหม่ ๆ จากการทำหนังสือ การเล่นเกม
กีฬา การฟังเพลง และการท่องเที่ยวตามพิพิธภัณฑ์

จากที่กล่าวมาข้างต้นลักษณะของครูที่ดี คือ ครูที่มีบุคลิกภาพที่ดีทั้งทางกาย
ทางสังคม ทางอารมณ์ และทางสติปัญญาให้เป็นแม่แบบที่งดงามให้แก่สังคม

2.4.3.1 ความสำคัญของบุคลิกภาพ

วันทนีย์ แสนภักดี (2554) และ วิไล ตั้งจิตสมคิด (2555) ได้แสดงทัศนะ
เกี่ยวกับความสำคัญของบุคลิกภาพ ไว้ดังนี้

1. บุคลิกภาพเป็นเรื่องเฉพาะตัว ทำให้ง่ายต่อการจดจำและเข้าใจบุคคล

2. บุคลิกภาพที่ดีเป็นแบบอย่างให้กับผู้อื่น
3. บุคลิกภาพช่วยให้บุคคลปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี
4. บุคลิกภาพสร้างความมั่นใจกับตัวเอง
5. บุคลิกภาพช่วยให้สังคมเกิดการยอมรับนับถือ
6. บุคลิกภาพช่วยให้บุคคลประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอน เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับศิษย์ อบรมคุณธรรมและจริยธรรม สร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกันในสังคม และมีบุคลิกภาพที่ดีต่อตนเองและผู้รับบริการ

2.4.4 การเตรียมและจัดครูผู้สอน

2.4.4.1 ความหมายของการสรรหาบุคคล (Recruitment)

วรเทพ สวัสดิ์ และคณะ (2550) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การสรรหาและเลือกบุคคลเข้าทำงาน หมายถึง การหาและเลือกบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และบุคลิกภาพอื่นที่เหมาะสมเพื่อปฏิบัติงานในตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่ง

สญาญู อีระวณิชตระกูล (2553) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การสรรหาบุคคล คือ กระบวนการบริหารงานบุคคลที่ผู้บริหารควรให้ความสำคัญ กล่าวคือ บุคคลที่ต้องมีคุณธรรม และความรู้ความสามารถสอดคล้องกับตำแหน่งที่บรรจุ

สมาน อัสวภูมิ (2557) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การสรรหาบุคคลเป็น กระบวนการและวิธีการแสวงหาและดึงดูดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและแนวคิดที่สอดคล้องกับความต้องการขององค์การให้มาทำงานกับองค์การ

จากความหมายข้างต้นพอสรุปได้ว่า การสรรหาบุคคล เป็นกระบวนการในการบริหารงานบุคคลที่แสวงหาบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ และคุณธรรมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นขององค์การ เพื่อทำงานในตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งในองค์การ

2.4.4.2 ความหมายของการคัดเลือกบุคคล (Selection)

Werther and Davis (1996) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การคัดเลือกบุคคล หมายถึง กระบวนการตัดสินใจว่าจะ “จ้าง” หรือ “ไม่จ้าง” บุคลากร โดยมีการกำหนดคุณลักษณะที่จำเป็นเพื่อการปฏิบัติงานตามข้อมูลที่ได้รับงานการวิเคราะห์งาน และประเมินคุณสมบัติของบุคลากร

สฎายุ ธีระวิชิตระกุล (2553) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การคัดเลือกบุคลากร หมายถึง กิจกรรมในการพิจารณาคัดเลือกบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ และมีคุณสมบัติเหมาะสมที่สุดหลังจากการผ่านการสรรหามาแล้ว ให้เข้ามาปฏิบัติงานในตำแหน่งต่าง ๆ ได้ตามวัตถุประสงค์ขององค์กร

สมาน อัสวภูมิ (2557) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การคัดเลือกบุคลากร หมายถึง การประเมินและการตัดสินใจเลือกบุคลากรที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นขององค์กร มาเป็นสมาชิกใหม่และเป็นกำลังสำคัญขององค์กร

จากความหมายข้างต้นพอสรุปได้ว่า การคัดเลือกบุคลากร หมายถึง กระบวนการที่พิจารณาตัดสินใจเลือกบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ และเหมาะสมกับตำแหน่งงานหลังจากการสรรหามาแล้ว

2.4.4.3 หลักการคัดเลือกบุคลากร

จร สุนทรายุทธ (2553) ได้เสนอหลักการคัดเลือกคนที่ผ่านการสรรหามาแล้ว ได้ดังนี้

1. ความรู้

ความรู้เป็นสิ่งที่จำเป็นในการทำงานและช่วยให้จัดเก็บเพื่อนำไปผสมกับความคิดก่อนนพอกมาใช้ในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์

2. ความสามารถด้านสติปัญญา

ความสามารถด้านสติปัญญา เป็นความสามารถทางการคิดเหตุผลที่ซับซ้อน มีความคิดสร้างสรรค์ กระตือรือร้น มีความคิดหลากหลาย และรู้วิธีในการสรุปแนวทางแก้ปัญหา หรือข้อสรุปที่แคบลงไป

3. บุคลิกภาพ

บุคลิกภาพเป็นลักษณะทางอารมณ์และลักษณะอื่น ๆ เป็นความสามารถในการปรับตัวเข้ากับวัฒนธรรมองค์กร มีจินตนาการ มีความมั่นใจ มีความอดทนต่อการถูกวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับความคิดใหม่ ๆ มีความมุ่งมั่นตั้งใจ มีความอยากรู้อยากเห็น มีความกระตือรือร้น และมีความซื่อสัตย์

4. พฤติกรรมในสังคม

พฤติกรรมในสังคมเป็นการชอบพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคนอื่น ๆ รู้กฎระเบียบของสังคม มีเจตคติที่ดี มีคุณธรรม และจริยธรรม

สภายุ ชีระวิชิตตระกูล (2553) ได้เสนอองค์ประกอบที่สำคัญในการพิจารณาคัดเลือกบุคลากรไว้ดังนี้

1. ความสามารถทางด้านร่างกาย (Physical Capacity)

ความสามารถด้านร่างกายเป็นที่ยอมรับกันว่างานแต่ละประเภทย่อมมีความสามารถทางด้านร่างกายที่แตกต่างกันไปจึงจะปฏิบัติงานนั้น ๆ ได้ เช่น พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินต้องมีความสูงไม่ต่ำกว่า 165 เซนติเมตร มีความสามารถด้านการว่ายน้ำ และไม่มีโรคภัยต่าง ๆ

2. ความสามารถทางการศึกษาและระดับสติปัญญา (Education & Intelligence Level)

สติปัญญาและความสามารถมีความสำคัญ เพราะบุคลากรที่ปฏิบัติงานในระดับที่ต่างกันต้องมีระดับสติปัญญาและความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่งนั้น ๆ

3. ความสามารถด้านจิตใจ (Psychological Factors)

ความสามารถด้านจิตใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการปฏิบัติงาน เพราะการปฏิบัติงานได้ดีต้องมีจิตใจที่สมบูรณ์

4. ความสามารถทางฝีมือและความสนใจงาน (Aptitude Interest & Skills)

บุคลากรที่จะปฏิบัติงานในตำแหน่งใดได้ดีนั้นย่อมต้องมีความถนัด มีความสนใจ มีความชำนาญ และมีความพึงพอใจในงานที่ทำนั้น ๆ

5. ความสามารถในการให้สังคมยอมรับ (Social Acceptability)

บุคลากรที่ได้รับการยอมรับนับถือจากสังคมย่อมส่งผลให้การปฏิบัติ บรรลุสำเร็จได้ ในทางตรงกันข้าม หากบุคคลใดขาดการยอมรับทางสังคมก็จะเป็นที่ยอมรับใน สังคม บุคคลนั้นก็ขาดความสุขในการทำงาน และขาดการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในองค์กร

จากที่กล่าวมาข้างต้น หลักการที่สำคัญในการคัดเลือกบุคลากรเข้าประจำ ตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่ง บุคลากรคนนั้นย่อมต้องมีความรู้ มีความสามารถด้านจิตใจ มีฝีมือและ ความสนใจงาน เป็นที่ยอมรับทางสังคม และมีความสามารถทางด้านร่างกาย

2.4.4.4 ความหมายของการจัดครูเข้าสอน

การเตรียมและจัดครูผู้สอนเพื่อเข้าสอนในระดับชั้นและแต่ละวิชาเป็น กระบวนการหนึ่งในการคัดสรรและคัดเลือกบุคคลากรเข้าประจำตำแหน่งใดประจำตำแหน่งหนึ่งที่มี ความสำคัญ จึงมีนักวิชาการทางการศึกษาได้ให้ความหมายของการจัดครูเข้าสอนไว้

รุจิรี ภูสาระ (2551) ได้กล่าวว่า การจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตรเป็น งานของหน่วยงานผู้ใช้หลักสูตร ซึ่งโดยทั่วไปจะเป็นงานของหัวหน้าสถานศึกษาในแต่ละแห่ง การจัด ครูเข้าสอนจำเป็นจะต้องคำนึงถึงความรู้ความสามารถ ตลอดจนความสมัครใจของครูแต่ละคนด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ใช้หลักสูตรแต่ละคนมีโอกาสได้ใช้ ศักยภาพของตนให้เป็นประโยชน์ต่อการใช้หลักสูตร ให้มากที่สุด

บุญเลี้ยง ทุมทอง (2554) ได้กล่าวว่า การจัดครูเข้าสอน หมายถึง การจัดและดำเนินการเกี่ยวกับการสรรหาและกลวิธีการใช้บุคลากรอย่างเหมาะสมกับความรู้ ความสามารถ ความสนใจ ความถนัดและประสบการณ์ รวมทั้งสามารถพัฒนาบุคลากรเพื่อให้มี ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ และความรับผิดชอบต่อการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554) ได้กล่าวว่า การจัดครูเข้าสอนเป็นการเตรียม ความพร้อมสำหรับผู้สอนในการนำหลักสูตรไปใช้ จะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับ ผู้สอนเป็นสำคัญ การศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับ การออกแบบหลักสูตรและการฝึกอบรม วิธีการ ฝึกอบรม ระยะเวลา ระดับของเนื้อหา ความรู้ความ เข้าใจ ทักษะความชำนาญของผู้สอนแต่ละคน

โลกทัศน์ความเชื่อ ค่านิยม สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยนำมาซึ่งความรู้สึกที่ดีต่อหลักสูตร การมองตนเองของผู้สอนในฐานะบุคคล ห้องเรียนทั้งสถานศึกษา ชุมชน สิ่งเหล่านี้จะเป็นปัจจัยต่อการรับรู้ในบริบทต่าง ๆ ของการใช้หลักสูตร รวมทั้งการสนับสนุนและ เอื้ออำนวยในการใช้หลักสูตรจากฝ่ายบริหารที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตาม เจตนารมณ์ของหลักสูตร

2.4.5 การบริหารครูและบุคลากรในโครงการโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ

สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา (2548) กำหนดแนวทางการบริหารครูและบุคลากรในโครงการโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่ทำหน้าที่สอนและสนับสนุนการสอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ครูที่เป็นชาวไทย ได้แก่ ครูประจำการของโรงเรียน ซึ่งมาช่วยปฏิบัติงานในโครงการโดยไม่มีค่าตอบแทน โดยมีคุณสมบัติ คือ มีความรู้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีในวิชาที่สอน และมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดีโดยผ่านการทดสอบ TOEFL หรือ TOEIC ไม่น้อยกว่า 550 หรือ IELTS ไม่น้อยกว่า 5.5 โดยครูไทยต้องทำหน้าที่เป็นผู้สอนร่วม (Co - Teacher) ครูชาวต่างประเทศในทุกชั่วโมง

2. ครูที่เป็นชาวต่างชาติ ต้องเป็นผู้ใช้ภาษาแม่ (Native Speakers) ซึ่งประกอบด้วย ประเทศอังกฤษ อเมริกา แคนาดา ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ โดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

2.1 ดำเนินการประกาศรับสมัครผ่านสื่อต่าง ๆ

2.2 คัดเลือกครูโดยพิจารณาจากใบสมัคร คุณวุฒิ ประสบการณ์ การสัมภาษณ์ การทดลองสอน โดยมีครูและนักเรียนเข้าร่วมพิจารณาด้วย

2.3 การทำสัญญา ต้องทำสัญญาจ้างตามแบบที่ทางราชการกำหนดด้วยความรอบคอบและความระมัดระวัง รวมทั้งกำหนดระยะเวลาทดลองงานไว้ด้วย

2.4 การขออนุญาตทำงาน การดำเนินการเสนอเรื่องขอใบอนุญาตขอทำงาน พร้อมเอกสารประกอบ ได้แก่ โครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษของโรงเรียน สัญญาจ้าง ตารางสอน สำเนาหนังสือเดินทางของครูต่างชาติ และหนังสือ

รับรองความประพฤติของโรงเรียน เพื่อทราบและขอความอนุเคราะห์ดำเนินการต่อเนื่องถึงสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้ประสานขออำนวยความสะดวกถึงกรมการจัดหางาน เมื่อทางโรงเรียนได้รับหนังสือแล้วจึงนำไปกรมการจัดหางาน เพื่อขออนุญาตรับใบทำงาน ในกรณีที่ต่ออายุการตรวจลงตราหนังสือเดินทาง (วีซ่า) โรงเรียนรวบรวมเอกสารข้างต้น และแนบใบอนุญาตทำงานของครูชาวต่างชาติ พร้อมหนังสือแจ้งกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา แล้วนำไปสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เพื่อขอต่ออายุหนังสือเดินทางต่อไป

ในกรณีที่ถ้าไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ต้องมีความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี โดยผ่านการทดสอบ TOEFL, TOEIC ไม่น้อยกว่า 550 หรือ IELTS ไม่น้อยกว่า 5.5 และดำเนินการตามขั้นตอนที่กล่าวมาข้างต้น

นอกจากนี้ งานวิจัยของ ธันยากร ช่วยทุกข์เพื่อน (2558) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยอดขวัญ ผดุงมิตร (2559) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครอง ในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโครงการโรงเรียนสองภาษาในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า การจัดครูผู้สอนเป็นปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโครงการโรงเรียนสองภาษา รวมทั้งผลการวิจัยของ Yaacob, Osman, and Syahirah Bachok (2014) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าโรงเรียนเอกชน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองให้ความสำคัญกับเรื่องคุณภาพของครูผู้สอน ในขณะที่ Njoki (2017) ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนระดับประถมศึกษาในประเทศเคนยา ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองให้ความสำคัญกับสัดส่วนของครูกับนักเรียน

กล่าวโดยสรุป การจัดครูเข้าสอนเป็นการเตรียมและจัดสรรหาครูเข้าสอนตามความพร้อมความเหมาะสม ความถนัด ประสบการณ์ วุฒิทางการศึกษา และจัดตามความสมัครใจ เป็นต้น เพื่อให้ครูได้ใช้ศักยภาพของตนเองให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด และควรจะมีการตรวจสอบความสามารถของ ครูผู้สอนอยู่เสมอ หากพบข้อบกพร่องในเรื่องใด ผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบหลักสูตร ควรพยายามหาทางพัฒนาครูโดยการจัดให้มีการเข้าร่วมประชุมสัมมนาทางวิชาการ หรืออบรมพัฒนาความรู้และทักษะที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ครูมีความรู้ความสามารถในรายวิชาที่สอนอย่างแท้จริง รวมทั้งครูเป็นปัจจัยหนึ่งซึ่งส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่ออีกด้วย

2.5 สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

2.5.1 การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการใช้หลักสูตร ประกอบด้วยงบประมาณ อาคารสถานที่ การบริการห้องสมุด สื่อการเรียนการสอน เป็นต้น ซึ่งได้มีนักวิชาการทางการศึกษาได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้แก่ผู้ใช้หลักสูตร ดังนี้

บุญเลี้ยง ทุมทอง (2554) ได้กล่าวว่า การจัดบริการภายในหลักสูตร ได้แก่ การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร เช่น การบริการห้องสอนวิชาเฉพาะบริการเกี่ยวกับห้องสมุด สื่อการเรียนการสอน บริการเกี่ยวกับเครื่องมือในการวัดผลและประเมินผล และการแนะแนวการจัดบริการภายในหลักสูตรเป็นการจัดเตรียมบริการต่าง ๆ ขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับครูผู้สอนในการใช้หลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

รุจิรุ้ ภูสาระ (2551) ได้กล่าวถึงการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้แก่ผู้ใช้หลักสูตร ไว้ดังนี้

1. การจัดเตรียมงบประมาณค่าใช้จ่ายจะต้องมีการวางแผนล่วงหน้า ลาดการณไว้ด้วยว่า หากไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณมาจะจัดการอย่างไร ซึ่งมีความแตกต่างระหว่างการบริหารของโรงเรียนเอกชนกับโรงเรียนรัฐบาลพอสมควร แต่สิ่งที่เหมือนกันคือ การบริการงบประมาณต้องมีความรอบคอบและใช้หลักวิชา การวางแผนงบประมาณต้องใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ประหยัด และมีประสิทธิภาพ

2. การจัดอาคารสถานที่ เป็นการจัดเพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยวิธีการยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ และควรจัดห้องเรียนต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม เช่น จัดห้องเรียนประกอบการเรียนการสอนให้เพียงพอกับการใช้สอยและต่อจำนวนนักเรียน จัดให้มีความสะดวก สะอาด ปลอดภัย และน่าอยู่

3. การบริการห้องสมุด เป็นการจัดบริการศูนย์กลางของการเรียนรู้หรือแหล่งวิทยาการทั้งปวงในสถานศึกษา เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเข้าไปศึกษาค้นคว้า หาข้อมูลหรือความรู้เพิ่มเติมทั้งในเวลาเรียน และนอกเวลาเรียน และเป็นการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านให้กับผู้เรียนรู้จักค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ดังนั้นผู้บริหารควรให้ความสำคัญในการจัดเตรียมห้องสมุดให้มีความเพียงพอ ถูกต้อง และพร้อมสำหรับการใช้งานของผู้เรียน

การจัดบริการภายในหลักสูตรเป็นสิ่งที่พบในการดำเนินการหลักสูตรซึ่ง
 ชูวีตา มะขามทอง (2556) ได้ศึกษาการศึกษาเปรียบเทียบการบริหารหลักสูตรโครงการจัดการเรียน
 การสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
 คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนประถมศึกษาสังกัด
 สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการ
 สอนเป็นความเหมือนของการบริหารหลักสูตรโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร
 กระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
 การศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานครและสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นไป
 ตาม สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา (2548) ได้กำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในหลักสูตร
 เป็นสื่อ แบบเรียน แหล่งเรียนรู้ และนวัตกรรมการศึกษา โรงเรียนจำเป็นต้องจัดหาแบบเรียนของ
 สำนักพิมพ์ต่างประเทศให้ผู้เรียนอย่างหลากหลาย จัดหาสื่อ ICT เพื่อเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษแก่
 ผู้เรียน รวมถึงการจัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ โรงเรียนในโครงการจัดการเรียน
 การสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ควรจัดให้มีห้องสมุด ห้องปฏิบัติการทาง
 ภาษา ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์เป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ เพื่อส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และ
 เพื่อสนับสนุนเอื้อให้นักเรียนปกติได้ใช้แหล่งเรียนรู้เหล่านี้ด้วย รวมทั้งห้องทำงานของครูชาวต่างชาติ
 ควรแยกเป็นสัดส่วนตามลักษณะวัฒนธรรมการทำงานของต่างชาติ

2.5.2 การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกประเภทสื่อการเรียนการสอน

2.5.2.1 ประเภทของสื่อการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นในการจัดการเรียน
 การสอน เนื่องจากสื่อการเรียนการสอนเป็นตัวกลางในการนำเนื้อหาสาระจากครูไปยังนักเรียน โดย
 สื่อการเรียนการสอนต้องมีเหมาะสมกับธรรมชาติในการเรียนรู้ เหมาะสมกับธรรมชาติของ
 คุณลักษณะของผู้เรียน และเหมาะสมกับบริบท จึงมีนักวิชาการทางการศึกษาหลายท่านได้จัด
 ประเภทของสื่อการเรียนการสอนได้ดังนี้

วิลาวลัย โปธ์ทอง (2561) ได้แบ่งสื่อการเรียนการสอนออกเป็น 3 กลุ่ม
 ดังนี้

1. สื่อประเภทวัสดุ (Software) หมายถึง สิ่งที่เป็นตัวเก็บสะสมความรู้ไว้ มีทั้งแบบใช้ได้ทันที เช่น หนังสือ แผนภาพ แผนสถิติ และหุ่นจำลอง เป็นต้น รวมทั้งวัสดุที่ต้องอาศัย อุปกรณ์อื่นช่วย เช่น หน่วยความจำคอมพิวเตอร์ เว็บไซต์ และรายการโทรทัศน์ เป็นต้น

2. สื่อประเภทอุปกรณ์ (Hardware) หมายถึง เครื่องมือที่ใช้เป็นอุปกรณ์ ในการอ่าน ดึง และแปลผลข้อมูลออกมาเพื่อแสดงผลข้อมูลในรูปแบบภาพ และ/หรือเสียง เช่น เครื่องอุปกรณ์ เครื่องรับโทรทัศน์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ และเครื่องเล่นซีดี เป็นต้น

3. สื่อประเภทกระบวนการ แนวคิด และวิธีการ (Technique or Conceptual Framework) หมายถึง สิ่งที่เป็นวิธีการ แนวคิด ขั้นตอน วิธีการ และเป็นนามธรรม ไม่สามารถจับต้องได้ แต่สามารถนำมาปฏิบัติหรือจัดการเรียนรู้ได้ เช่น กิจกรรมบทบาทสมมติ กิจกรรมการแสดงละคร ระบบการสอนแบบ CIPPA ระบบการสอนแบบ 5E แนวคิดในการจัดการ เรียนรู้แบบ Jigsaw กระบวนการ Think Pair Share การสอนแบบสืบสอบ การสอนแบบโครงการ การสอนแบบโครงงานเป็นฐาน การสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นต้น

2.5.2.2 ประโยชน์ของสื่อการเรียนการสอน

การใช้สื่อการเรียนการสอนเพื่อนำพาเนื้อหาการเรียนรู้ไปยังผู้เรียน และ ช่วยเร้าความสนใจของผู้เรียน รวมทั้งยังมีประโยชน์อีกหลากหลายประการซึ่งมีนักวิชาการทางการศึกษา ไว้ดังนี้ (กฤษมันต์ วัฒนานรงค์, 2554)

1. สื่อการเรียนการสอนช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาที่มีความซับซ้อนได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

2. สื่อการเรียนการสอนช่วยกระตุ้นความสนใจให้กับผู้เรียนทุกเพศ ทุกวัย

3. สื่อการเรียนการสอนช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ตามความสามารถ ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียนได้

4. สื่อการเรียนการสอนสร้างความเข้าใจที่ตรงกันให้ผู้เรียนที่มีภูมิหลัง ต่างกัน

5. สื่อการเรียนการสอนส่งเสริมสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับครู และ ระหว่างนักเรียนด้วยกัน

6. สื่อการเรียนรู้สามารถเปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
7. สื่อการเรียนการสอนสามารถสร้างความมั่นใจให้กับครูผู้สอน และสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ได้อย่างน่าสนใจ
8. สื่อการเรียนการสอนทำให้การจัดการเรียนการสอนมีความทันสมัยอยู่เสมอ โดยเฉพาะการนำเทคโนโลยีการศึกษามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน
9. สื่อการเรียนการสอนที่ได้รับการทดสอบแล้ว สามารถทำหน้าที่แทนครูผู้สอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า สื่อการเรียนการสอนเป็นหนึ่งในสิ่งอำนวยความสะดวกภายในหลักสูตร สื่อการเรียนการสอนเป็นตัวกลางในการนำเนื้อหาสาระจากครูผู้สอนไปยังผู้เรียน สื่อการเรียนการสอนจึงมีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากช่วยอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน ครูจึงต้องรู้จักนำสื่อการเรียนการสอน รวมทั้งเทคโนโลยีการศึกษามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ งานวิจัยของ ธันยกร ช่วยทุกข์เพื่อน (2558) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี การศึกษา ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านสวัสดิการและการบริการเป็นสิ่งที่หนึ่งที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต รวมทั้งสอดคล้องกับ Muchiri Monicah Njoki (2017) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนประถมของผู้ปกครองในประเทศเคนยา ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองให้ความสำคัญกับสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอ และYaacob et al. (2014) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการเลือกโรงเรียนเอกชน ผลการวิจัยพบว่าผู้ปกครองให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวก รวมทั้ง Hsu and Yuan-fang (2013) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนมัธยมต้นของผู้ปกครองในประเทศไต้หวัน ผลการวิจัยพบว่า สิ่งอำนวยความสะดวกเป็นปัจจัยหนึ่งในการตัดสินใจเลือกโรงเรียนของผู้ปกครอง

จากที่กล่าวมาข้างต้น การจัดบริการภายในหลักสูตรเป็นจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้กับผู้ใช้หลักสูตร ได้แก่ สื่อการเรียนการสอน ห้องที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การแนะแนว ซึ่งมีผลการวิจัยจำนวนหนึ่งชี้ให้เห็นว่าการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เป็นปัจจัยตัวหนึ่งที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อ

2.6 การประชาสัมพันธ์หลักสูตร

2.6.1 ความหมายของการประชาสัมพันธ์

ประชาสัมพันธ์ (Public Relation) มาจากคำสองคำ คือ ประชา กับ สัมพันธ์ โดยที่คำว่า “ประชา” หมายถึง สาธารณชน หรือ ประชาชน และคำว่า “สัมพันธ์” หมายถึง ความสัมพันธ์ที่ดี เมื่อรวมความกันแล้วจึงมีความหมายว่า ความสัมพันธ์ที่ดีขององค์กรกับสาธารณชน ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

วิมลพรรณ อภาเวท (2553) ได้ให้ความหมายของการประชาสัมพันธ์ไว้ว่า การประชาสัมพันธ์ คือ การติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน หรือองค์กรและกลุ่มประชาชนเป้าหมาย เพื่อสร้างความเข้าใจอันถูกต้อง รวมทั้งสร้างความเชื่อถือ ศรัทธา และความร่วมมือตลอดจน ความสัมพันธ์ที่ดี

ณัฐชุตตา วิจิตรจามรี (2559) ได้ให้ความหมายของการประชาสัมพันธ์ไว้ว่า การประชาสัมพันธ์เป็นทั้งศิลป์และศาสตร์ในการวิเคราะห์แนวโน้ม ผลกระทบ การให้คำปรึกษาแก่ผู้นำในองค์กร และการนำแผนไปปฏิบัติเพื่อตอบสนองต่อผลประโยชน์ขององค์กรและสาธารณชน

พนม คลีฉายา (2561) ได้ให้ความหมายของการประชาสัมพันธ์ไว้ว่า การประชาสัมพันธ์เป็นการสื่อสารระหว่างองค์กรกับสาธารณชนที่ยึดถือหลักสำคัญ คือ องค์กรต้องสื่อสารเผยแพร่ข้อมูลตามจริงและถูกต้องไปยังสาธารณชน เพื่อมุ่งหวังให้เกิดการรับรู้ ความรู้ ความเข้าใจ องค์กร อันนำไปสู่การยอมรับ นับถือ นิยม ศรัทธา และไว้วางใจองค์กร ช่วยให้กิจการสามารถดำเนินงานได้อย่างราบรื่น ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย และดำรงอยู่ในสังคมได้

ธাত্রี ใต้ฟ้าพูล (2561) ได้ให้ความหมายของการประชาสัมพันธ์ไว้ว่า การประชาสัมพันธ์เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลและเชื่อมโยงกับลักษณะงานที่ซับซ้อนและหลากหลาย เช่น การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูล การกำหนดนโยบาย การจัดทำโครงการ การสื่อสาร และการรับข้อมูลสะท้อนกลับจากสาธารณชนจำนวนมาก

จากข้อความข้างต้นพอสรุปได้ว่า การประชาสัมพันธ์เป็นกระบวนการสื่อสารระหว่างองค์กรกับสาธารณชนเพื่อให้สร้างเข้าใจที่ถูกต้อง เกิดการยอมรับ ศรัทธา และความร่วมมือ และบรรลุเป้าหมายที่องค์กรวางไว้

2.6.2 ลักษณะสำคัญของการประชาสัมพันธ์

การดำเนินงานประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างและรักษาความสัมพันธ์ซึ่งเป็นประโยชน์ซึ่งกันและกันระหว่างองค์กรกับประชาชนมีลักษณะสำคัญดังนี้

ณัฐชุตา วิจิตรจามรี (2559)สรุปลักษณะสำคัญของการประชาสัมพันธ์ไว้ 6 ลักษณะดังนี้

1. การประชาสัมพันธ์ต้องใช้ความตั้งใจและการดำเนินงานอย่างรอบคอบเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง ตลอดจนการได้รับปฏิกิริยาตอบกลับจากกลุ่มสาธารณชนที่เกี่ยวข้อง
2. การประชาสัมพันธ์ต้องมีการวางแผนการดำเนินงานในระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง โดยอาศัยข้อมูลจากการวิจัยและการวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมภายนอกและความคิดเห็นของกลุ่มผู้รับสารที่เกี่ยวข้อง
3. การประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิผลอยู่บนพื้นฐานของนโยบายและการดำเนินงานอย่างจริงจังเพื่อสร้างความนิยมและความเชื่อถือจากประชาชน
4. การประชาสัมพันธ์ควรตอบสนองผลประโยชน์ร่วมกันระหว่างองค์กรและกลุ่มประชาชน
5. การประชาสัมพันธ์ควรเน้นการสื่อสารสองทาง นอกจากการเผยแพร่ข่าวสารไปยังกลุ่มประชาชนแล้ว ยังต้องมีการประเมินปฏิกิริยาการตอบสนองอีกด้วย
6. การประชาสัมพันธ์เป็นหน้าที่ทางการจัดการ โดยตอบสนองทั้งในด้านการให้คำปรึกษาแก่ฝ่ายบริหารและเผยแพร่ข้อมูลหรือการตัดสินใจของฝ่ายบริหาร

ธาดารี ใต้ฟ้าพูล (2561) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการประชาสัมพันธ์ไว้ดังนี้

1. เจตนา

เจตนาของการประชาสัมพันธ์เป็นกิจกรรมเพื่อให้มีอิทธิพลเพื่อให้เกิดความเข้าใจ และยังสะท้อนผลกลับมาจาก การสื่อสารอีกด้วย

2. การวางแผน

การวางแผนที่มีโครงสร้างการทำงาน หรือระบุวิธีการดำเนินงานตลอดระยะเวลาของกิจกรรมนั้น ๆ อย่างเป็นระบบ โดยอาศัยการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล

3. ผลการดำเนินงาน

การประชาสัมพันธ์ต้องอยู่บนพื้นฐานของนโยบายและผลการดำเนินงานที่แท้จริง ไม่ใช่เกิดจากความรู้สึกที่ดี หรือได้รับการสนับสนุน

4. ประโยชน์สาธารณะ

กิจกรรมการประชาสัมพันธ์ควรเป็นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อทั้งองค์กรและสาธารณชน

5. การสื่อสารสองทาง

การสื่อสารสองทางในการประชาสัมพันธ์เป็นการได้รับผลสะท้อนกลับจากสาธารณชน ทำให้รู้ว่าสาธารณชนรู้สึกอย่างไรต่อองค์กร

6. หน้าที่เชิงการจัดการ

ประสิทธิผลสูงสุดของการประชาสัมพันธ์ คือการเป็นหนึ่งในเรื่องที่ผู้บริหารต้องพิจารณาตัดสินใจ ทั้งงานประชาสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษา และการแก้ไขปัญหาในระดับสูง

จากที่กล่าวมาข้างต้น การประชาสัมพันธ์มีลักษณะสำคัญ คือ เจตนาและความตั้งใจในการสื่อสาร การวางแผนการปฏิบัติงาน ก่อให้เกิดประโยชน์ในเชิงสาธารณะ การสื่อสารสองทาง และมีการจัดการที่มีประสิทธิภาพ

2.6.3 ประเภทของการประชาสัมพันธ์

โดยทั่วไปแล้ว การดำเนินงานประชาสัมพันธ์สามารถแบ่งออกได้กว้าง ๆ (ปองปรารณณ์ สุนทรเกษม, 2559) ดังนี้

1. การประชาสัมพันธ์ภายใน (Internal Public Relations)

การประชาสัมพันธ์ภายในเป็นการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ระหว่างสถาบันองค์กรกับบุคคลภายในสถาบันเอง ได้แก่ พนักงานระดับต่าง ๆ เช่น กลุ่มเจ้าหน้าที่ เสมียน ลูกจ้าง ครู เป็นต้น เป้าหมายหลักในการประชาสัมพันธ์ภายในองค์กร คือ การสร้างความเข้าใจ ความสัมพันธ์ที่ดี การเผยแพร่ความคืบหน้าการดำเนินงาน และสร้างความสัมพันธ์ที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายในองค์กร วิธีการประชาสัมพันธ์ภายในองค์กรหรือสถาบันอาจทำได้ด้วยการสื่อสารด้วยวาจา หนังสือเวียน จดหมายภายใน และเอกสารภายใน เป็นต้น

2. การประชาสัมพันธ์ภายนอก (External Public Relations)

การประชาสัมพันธ์ภายนอกเป็นการดำเนินกิจกรรมประชาสัมพันธ์ระหว่างองค์กรหรือสถาบัน หรือกับประชาชนภายนอกซึ่งแตกต่างกันทั้ง เพศ วัน ความรู้ ประสบการณ์ สภาพแวดล้อม วัฒนธรรม และประเพณี เป็นต้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจในตัวสถาบัน และให้ความร่วมมือแก่สถาบันด้วยดี โดยวิธีการประชาสัมพันธ์ภายนอก ได้แก่ สื่อมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ เว็บไซต์ และอีเมล เป็นต้น

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ประเภทการประชาสัมพันธ์แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การประชาสัมพันธ์ภายใน และการประชาสัมพันธ์ภายนอก ผ่านสื่อต่าง ๆ เพื่อสร้างการรับรู้ ความเข้าใจที่ตรงกัน และก่อให้เกิดความร่วมมือในการดำเนินงานต่าง ๆ ขององค์กรหรือสถาบัน

2.6.4 ประเภทของสื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์

การประชาสัมพันธ์ไปยังกลุ่มเป้าหมายต้องอาศัยสื่อ หรือตัวกลางในการเชื่อมโยงระหว่างผู้ส่งสารไปยังผู้รับสารได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และสอดคล้องกับลักษณะของการดำเนินงาน หรือการดำเนินชีวิตของกลุ่มเป้าหมาย

ปองปรารณ สุนทรเกสัช (2559) จำแนกประเภทของสื่อในการประชาสัมพันธ์ ออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ประเภทของสื่อจำแนกตามธรรมชาติของสื่อ

1.1 สื่อวันจนะ เป็นสื่อประเภทที่ใช้ภาษา หรือคำพูดในการสื่อความหมาย ประกอบด้วย สื่อคำพูด และสื่อการเขียน

1.2 สื่ออวัจนะ เป็นสื่อที่ไม่อาศัยภาษา หรือคำพูดในการสื่อความหมาย ประกอบด้วย สื่อบุคคล สื่อสัญลักษณ์ สื่อทางวัฒนธรรมและหัตถกรรมพื้นบ้าน และสื่อภาพวาด

2. ประเภทสื่อแบ่งตามรูปแบบและสถานการณ์การสื่อสาร

2.1 สื่อบุคคล หมายถึง ตัวบุคคลที่ทำหน้าที่ถ่ายทอดเรื่องราวต่าง ๆ สู่บุคคลอื่น

2.2 สื่อมวลชน หมายถึง สื่อกลางที่ถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารไปสู่ประชาชนจำนวนมากในเวลาเดียวกัน ๆ กัน อย่างรวดเร็ว ประกอบด้วย หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ ภาพยนตร์

3. ประเภทสื่อจำแนกตามพัฒนาการของสื่อ

3.1 สื่อดั้งเดิม เช่น สัญญาณไฟ การร้วกลอง การใช้สัตว์ในการส่งสาร เป็นต้น

3.2 สื่อสมัยใหม่ เช่น สื่อที่ใช้กันในปัจจุบัน เช่น โทรทัศน์ ดาวเทียม เว็บไซต์ เครือข่ายสังคม ไมโครบล็อก พอดแคสต์ หนังสือพิมพ์ออนไลน์ วิทยุโทรทัศน์ เป็นต้น

ธนุฉิ นัยโกวิท (2561) จำแนกสื่อในการประชาสัมพันธ์ออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. ประเภทสื่อแบ่งตามความสามารถในการควบคุม

1.1 สื่อที่ควบคุมได้ เป็นสื่อที่อนุญาตให้เราสามารถปรับเปลี่ยนแก้ไขเนื้อหาต่าง ๆ ที่บรรจุอยู่ในสื่อ นั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็นข้อความ วิกิการนำเสนอ วิธีการเผยแพร่ เช่น แผ่นพับ จุลสาร วิทยุทัศน์ เว็บไซต์ เป็นต้น

1.2 สื่อที่ควบคุมไม่ได้ เป็นสื่อที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกับองค์กรของเรา แต่นำเสนอเนื้อหาข่าวสารขององค์กรของเราผ่านทางช่องทางของสื่อ นั้นเอง อาทิ ข่าวในหนังสือพิมพ์ ข่าวในรายการโทรทัศน์ เป็นต้น

2. ประเภทสื่อแบ่งตามองค์กรเป็นตัวกำหนด

2.1 สื่อสารภายในองค์กร เป็นสื่อที่ผลิต ควบคุม และใช้ภายในองค์กร

2.2 สื่อภายนอกองค์กร เป็นสื่อที่องค์กรภายนอกเป็นผู้ผลิตให้ เช่น วิทยุทัศน์ ป้ายโฆษณา โฆษณาในหนังสือพิมพ์ เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น สื่อ สามารถจำแนกออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ (1) แบ่งตามพัฒนาการ เป็นสื่อที่ใช้สื่อแบบดั้งเดิม และสื่อแบบสมัยใหม่ในยุคดิจิทัล และ (2) แบ่งตามการใช้งาน องค์กรเป็นตัวกำหนด คือเป็นสื่อภายในองค์กร และภายนอกองค์กร สื่อทั้งสองประเภทสามารถนำมาใช้ในการประชาสัมพันธ์ให้กับกลุ่มเป้าหมายทราบถึงข่าวสารและเนื้อหาที่ต้องการจะสื่อได้

2.6.5 ความหมายของหลักสูตร

คำว่า “หลักสูตร (curriculum)” เป็นคำศัพท์ในวงการการศึกษาซึ่งมีรากศัพท์มาจากภาษาลาตินว่า Currere แปลว่า “running course” หรือเส้นทางที่ใช้ในการวิ่งแข่ง ต่อมีการนำมาความหมายดังกล่าวมาใช้ในทางการศึกษาว่า “running sequence of course or learning experiences”

หลักสูตรจึงมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษา เพราะเป็นกรอบแนวทางในการบรรจุเนื้อหาและประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ สำหรับความหมายของหลักสูตรนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ในหลากหลายทัศนะดังต่อไปนี้

Taba (1962) ได้ให้ความหมายหลักสูตรว่า วิธีการเตรียมเยาวชนให้มีส่วนร่วมในฐานะที่เป็นสมาชิกที่สามารถสร้างผลผลิตให้แก่สังคมของเรา

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554) ได้กล่าวว่า ความหมายแคบของคำว่าหลักสูตร คือ วิชาที่สอน ส่วนความหมายกว้างของหลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ทั้งหลายที่จัดให้กับผู้เรียน ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

พูนสุข อุดม (2556) ได้ให้ความหมายของหลักสูตร(พูนสุข อุดม, 2556)ตรไว้ว่า หลักสูตร หมายถึง พิมพ์เขียว (blueprint) สำหรับการเรียนรู้ของผู้เรียน หรือแบบแผนการเรียนรู้ ซึ่งประกอบไปด้วย จุดมุ่งหมาย กิจกรรม เนื้อหา และประสบการณ์ในทุกสิ่งทุกอย่างที่จัดขึ้นทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาตนเองในทุก ๆ ด้าน

ชวลิต ชูกำแหง (2561) ให้ความหมายว่า มวลประสบการณ์ทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนมีทั้งส่วนที่เป็นเอกสารหลักฐาน กระบวนการที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม สื่อวัสดุต่าง ๆ ที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนไปสู่เป้าหมายที่พึงปรารถนา

จากความหมายข้างต้นตามทัศนะของนักวิชาการทางการศึกษาสรุปได้ว่า หลักสูตร หมายถึง กรอบแนวคิด โครงสร้าง แผนการจัดการเรียน และมวลประสบการณ์การเรียนรู้ที่จัดให้กับ ผู้เรียนทั้งในและนอกสถานศึกษา ประกอบด้วยจุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรมหรือประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

2.6.5 ความหมายของประชาสัมพันธ์หลักสูตร

การแจ้งข้อมูลข่าวสารไปยังผู้รับบริการให้รับทราบถึงความเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของหลักสูตรผ่านช่องทางต่าง ๆ มีความสำคัญและจำเป็นในการประชาสัมพันธ์หลักสูตร ซึ่งมีนักวิชาการทางการศึกษาได้ให้ความหมายของการประชาสัมพันธ์หลักสูตรไว้ว่า

รุจิรี ภู่อาระ (2551) ได้ให้ความหมายของการประชาสัมพันธ์หลักสูตรไว้ว่า การประชาสัมพันธ์หลักสูตรเป็นการแจ้งให้ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับทราบตั้งแต่เริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงหลักสูตรว่าการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงดังกล่าวนี้จะมีประโยชน์ต่อผู้เรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างไร และจะมีผลต่อบทบาทและหน้าที่ของเขาอย่างไรบ้าง การจะเลือกใช้วิธีการประชาสัมพันธ์อย่างใดนั้นต้องดูองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ วัตถุประสงค์ กลุ่มเป้าหมาย งบประมาณ เป็นต้น การประชาสัมพันธ์หลักสูตรอาจทำได้หลากหลายรูปแบบ เช่น การออกเอกสาร สิ่งพิมพ์ การใช้สื่อมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ เป็นต้น

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554) ได้กล่าวว่า การประชาสัมพันธ์หลักสูตร คือ การวางแผนดำเนินการใช้ หลักสูตรเพื่อการสื่อสารสองทาง และเสริมสร้างให้ผู้เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรมีความรู้ความเข้าใจ และเกิดความรู้สึกที่ดีต่อหลักสูตร ป้องกันและแก้ไขความเข้าใจผิด ขจัดและลดสาเหตุแห่งการขัดแย้ง ต่าง ๆ รวมทั้งสนับสนุนนโยบายการดำเนินการใช้หลักสูตร ซึ่งเป็นภารกิจสำคัญของคณะกรรมการ บริหารหลักสูตร หลักการวางแผนประชาสัมพันธ์หลักสูตร มีดังต่อไปนี้

1. การกำหนดวัตถุประสงค์ จะต้องระบุสิ่งที่ต้องการประชาสัมพันธ์ไว้อย่างชัดเจนว่า เพื่ออะไร จะต้องสร้างความเข้าใจในสิ่งใดหรือด้วยการแก้ปัญหาใดในหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น
2. การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย ระบุให้แน่ชัดว่ากลุ่มเป้าหมายคือใคร มีพื้นฐานการศึกษาอย่างไร รวมทั้งรายละเอียดต่าง ๆ เช่น พื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม รวมทั้งว่าใครจะเป็นผู้นำความคิดเห็นหรือมีอิทธิพลต่อการเผยแพร่ข่าวสารหลักสูตรไปสู่ประชาชนในท้องถิ่น

3. การกำหนดหัวเรื่องกำหนดให้แน่นอนว่าแนวหัวเรื่องเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ หลักสูตรจะเน้นไปในทางใด ตลอดจนการกำหนดสัญลักษณ์หรือข้อความที่จะเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ รวดเร็ว

4. การกำหนดระยะเวลาหรือจังหวะที่เหมาะสมที่สุดในการปฏิบัติงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เช่น อาจจะเริ่มทำการเผยแพร่เกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ล่วงหน้าเป็นการกระตุ้นความสนใจ

5. การกำหนดงบประมาณ จะต้องกำหนดงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงานให้ชัดเจน การกำหนดงบประมาณรวมทั้งกำหนดบุคลากรที่จะใช้ในการดำเนินงาน

นอกจากนี้แล้ว วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554) ยังกล่าวว่า การดำเนินงานการประชาสัมพันธ์ หลักสูตรจะสำเร็จมากน้อยเพียงใด ควรจะต้องแยกลักษณะกิจกรรมให้ชัดเจน เพื่อความสะดวกในการปฏิบัติงาน ประเภทและลักษณะของกิจกรรมการประชาสัมพันธ์หลักสูตร แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. การประชาสัมพันธ์ภายใน คือ การสร้างความรู้ความเข้าใจอันดีกับกลุ่มเป้าหมายในสถาบันหรือหน่วยงาน เพื่อช่วยเหลือสนับสนุนการใช้หลักสูตร ลดความขัดแย้ง ความไม่เข้าใจในบรรยากาศการปฏิบัติงาน รวมทั้งการให้ข่าวสาร ความรู้เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรแก่บุคลากร

2. การประชาสัมพันธ์ภายนอก คือ การสร้างความรู้ความเข้าใจอันดีกับกลุ่มเป้าหมายภายนอกหน่วยงาน ได้แก่ ประชาชน ส่วนราชการ หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร การประชาสัมพันธ์ภายนอกอาจจัดทำในรูปแบบของการเผยแพร่ข่าวสารผ่านสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร

3. การประชาสัมพันธ์เฉพาะกิจ คือ การประชาสัมพันธ์ที่จัดขึ้นให้เหมาะสมตามลักษณะของวัตถุประสงค์เฉพาะ เพื่อติดต่อกับกลุ่มเป้าหมายได้ทันที เช่น การประชาสัมพันธ์คุณลักษณะและความสามารถของผู้ที่จบหลักสูตร ให้กับหน่วยงานที่ต้องการใช้ผลผลิต เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง และตัดสินใจที่จะเลือกใช้ผลผลิตของหลักสูตร

2.6.6 กระบวนการประชาสัมพันธ์หลักสูตร

กระบวนการประชาสัมพันธ์หลักสูตร การดำเนินงานการประชาสัมพันธ์หลักสูตร มีปัจจัยที่ เป็นส่วนประกอบอยู่ 4 ประการ คือ การสำรวจข้อมูลการวางแผน การติดต่อสื่อสาร และการประเมินผล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การสำรวจข้อมูล ได้แก่ การศึกษาค้นคว้าข้อมูลประกอบ เช่น ใครเป็นกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายที่จะต้องประชาสัมพันธ์ภายใน ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา ผู้สอน อาจารย์ ส่วนกลุ่มเป้าหมายเพื่อการประชาสัมพันธ์ภายนอก ได้แก่ ผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษาอื่น ๆ รวมทั้งผู้ใช้ผลผลิตของหลักสูตร

2. การวางแผนงานประชาสัมพันธ์หลักสูตร คือ นำข้อมูลที่ศึกษาเตรียมวางแผนว่าจะทำอะไรบ้าง การวางแผนงานจะต้องชัดเจน เป็นระบบและต่อเนื่อง กำหนดกลุ่มเป้าหมาย ระยะเวลาวิธีการและสื่อ รวมทั้งงบประมาณ กำหนดวิธีปฏิบัติ ทำอย่างไร และเมื่อใด

3. การติดต่อสื่อสาร คือ การดำเนินงานการประชาสัมพันธ์หลักสูตรตามแผน คณะกรรมการบริหารหลักสูตร จะต้องศึกษาธรรมชาติการรับรู้สื่อประชาสัมพันธ์ของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย ระยะเวลาและวิธีการนำเสนอการดำเนินการประชาสัมพันธ์หลักสูตรผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต วารสาร และเอกสารเพื่อการประชาสัมพันธ์ภายในและภายนอก การทำเอกสารประกาศประชาสัมพันธ์นั้นมีความแตกต่างกับการจัดทำเอกสารเผยแพร่ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาทางเดียว ส่วนเอกสารเพื่อการประชาสัมพันธ์ มีจุดประสงค์เพื่อการสื่อสารสองทางและกระตุ้นให้เกิดความรู้สึที่ดีต่อหลักสูตร

การประชาสัมพันธ์ก่อนการใช้หลักสูตร ถ้าจะมีการจัดประชุมสัมมนา จะต้องศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มเป้าหมายให้ชัดเจน เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับการออกแบบและวิธีการบริหารจัดการสำหรับกลุ่มเป้าหมายเพื่อการสื่อสารได้ตรงจุดและเกิดความรู้สึที่ดีต่อหลักสูตร การใช้วารสารเพื่อการประชาสัมพันธ์ระหว่างการใช้หลักสูตร รวมทั้งเอกสารเพื่อการประชาสัมพันธ์ นอกจากนี้อาจจัดการสาธิตพิเศษ เพื่อการประชาสัมพันธ์หลักสูตรในประเด็นที่น่าสนใจ หรือลักษณะเด่นของหลักสูตร ว่ามีประโยชน์และมีคุณค่า มีความหมายต่อผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างไร

4. การประเมินผลการประชาสัมพันธ์หลักสูตร จะใช้วิธีการใดจึงจะทราบว่า การประชาสัมพันธ์หลักสูตรแต่ละครั้งนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ การใช้งบประมาณแต่ละครั้ง การใช้

ทรัพยากรคุณภาพของสื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์หลักสูตร เหมาะกับกลุ่มเป้าหมายภายในและภายนอก การประสานงานกับหน่วยงานใดที่จะต้องปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

สรุปได้ว่า การประชาสัมพันธ์หลักสูตรเป็นการแจ้งให้ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับทราบตั้งแต่เริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงหลักสูตรว่าการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงดังกล่าวนั้นจะมีประโยชน์ต่อผู้เรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างไร และจะมีผลต่อบทบาทและหน้าที่ของเขาอย่างไรบ้าง การเลือกใช้วิธีการประชาสัมพันธ์อย่างไรมันนั้นต้องดูองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ วัตถุประสงค์ กลุ่มเป้าหมาย งบประมาณ เป็นต้น การประชาสัมพันธ์หลักสูตรอาจทำได้หลากหลายรูปแบบ เช่น การออกเอกสารสิ่งพิมพ์ การใช้สื่อมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ เป็นต้น

2.7 ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน

2.7.1 การบริหารอาคารและสถานที่

ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนเป็นของโรงเรียนเป็นสิ่งปลูกสร้าง อาคารสถานที่ และบรรยากาศทางกายภาพโดยรอบของโรงเรียน โดยเฉพาะอาคารสถานที่และสิ่งปลูกสร้างเป็นสิ่งปลูกสร้างถาวรที่บุคคลอาจเข้ามาอยู่หรือใช้สอยได้ (ชนัท ธูปทอง, 2552) บทบาทหน้าที่สำคัญของอาคารสถานที่เป็นการเป็นสิ่งสนับสนุนการใช้หลักสูตร และอำนวยความสะดวกต่อการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งส่งเสริมงานวิชาการให้ดียิ่งขึ้น การจัดอาคารสถานที่ยังรวมไปถึงการจัดห้องอื่น ๆ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น ห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องปฏิบัติการทางภาษา เป็นต้น นอกจากนี้ รุจีร์ ภูสาระ (2551) ได้กล่าวถึง การจัดอาคารสถานที่ เพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยวิธีการยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ และควรจัดห้องต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม เช่น จัดห้องเรียนและห้องประกอบการเรียนการสอนให้เพียงพอกับการใช้สอยและเพียงพอกับจำนวนนักเรียน โดยจัดให้มีความสะอาด สะดวก ปลอดภัย และน่าอยู่ สอดคล้องกับสมาน อัสวภูมิ (2557) ที่กล่าวว่าการบริหารอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม หมายถึง การจัดทำบำรุงรักษา จัดระบบ และอำนวยความสะดวกให้ปลอดภัย เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน และให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน และผู้ใช้อาคารสถานที่ โดยมีขอบข่ายการบริหารงานอาคารสถานที่ (สมาน อัสวภูมิ, 2557) ดังนี้

1. การวางแผนอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม โดยการศึกษาวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการใช้อาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม จากจำนวนผู้เรียนที่มีอยู่และคาดว่าจะรับเข้ามาศึกษาและหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน และกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง ๆ ที่จะดำเนินการ

2. จัดหา พัฒนา และใช้อาคารสถานที่เพื่อให้เพียงพอกับความต้องการและ พัฒนาสิ่งที่มีอยู่ให้ปลอดภัย และใช้งานได้อย่างเหมาะสมกับแผนงานโครงการและกิจกรรมใน สถานศึกษา นอกจากนี้ต้องมีการบำรุงรักษาอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ให้คงสภาพนานที่สุด

3. ประเมินและปรับปรุงแผนอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม โดยการประเมิน สภาพการใช้งาน ผลการใช้งาน และความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง เสร็จแล้วควรมีการปรับปรุง แผนการจัดการใช้และการให้บริการอาคารสถานที่ และเริ่มต้นวงจรใหม่ของการบริหารอาคาร สถานที่ต่อไป

หนังสือ ฐปทอง (2552) ได้เสนอการบริหารอาคารสถานที่ออกเป็น 7 ลักษณะงาน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. งานออกแบบครุภัณฑ์และสิ่งก่อสร้างและควบคุมงานจ้างให้เป็นไปตาม รูปแบบ

2. งานก่อสร้าง และซ่อมแซมสิ่งชำรุดและทดแทนวัตถุที่หายไป

3. งานบริการจัดและควบคุมไฟฟ้าและโทรศัพท์

4. งานรักษาความสะอาดและพัฒนาบริเวณ เช่น การเก็บกวาดขยะ การตัดหญ้า การปลูกไม้ดอกไม้ประดับ การพัฒนาสระน้ำ การพัฒนาทางระบายน้ำ เป็นต้น

5. งานรักษาความปลอดภัย เช่น การจัดยามเฝ้าประตู การจัดเวรยาม การดูแล อาคาร การจัดทำรั้วและซ่อมแซมรั้วประตูให้มั่นคง และการป้องกันอัคคีภัย

6. งานควบคุมการใช้อาคารสถานที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

7. งานประเมินผลการใช้อาคาร เพื่อปรับปรุง พัฒนา ประเมินผล และหาแนวทางในการแก้ไข

2.7.2 การจัดภูมิทัศน์และสภาพแวดล้อมบริเวณโรงเรียน

การจัดสภาพแวดล้อมบริเวณโรงเรียนที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้และพัฒนาการ ของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ หรือที่เรียกว่า “การจัดภูมิทัศน์” (หนังสือ ฐปทอง, 2552) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. Clear โดยจัดเก็บวัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ เครื่องใช้ต่าง ๆ อย่างเป็นระเบียบ เรียบร้อย

2. Clean โดยดูแล รักษาความสะอาดบริเวณต่าง ๆ ในโรงเรียน ทั้งภายในอาคาร และภายนอกอาคารให้สะอาด

3. Green โดยเน้นให้โรงเรียนมีบรรยากาศอันร่มรื่นของต้นไม้ที่เขียวชอุ่ม เพื่อสร้างบรรยากาศร่มรื่น น่าอยู่ และน่าเรียน

4. Safety โดยเน้นความปลอดภัยของอาคาร และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกของอาคาร เช่น การตรวจสอบถังดับเพลิง การตรวจสอบระบบไฟฟ้า การตรวจสอบอุปกรณ์ไฟฟ้า เป็นต้น โดยการจัดให้มีการซ่อมแซม บำรุง ดูแล และรักษาสิ่งเหล่านี้

5. Modernity โดยเน้นความทันสมัยของภูมิทัศน์โดยรอบโรงเรียน

6. Facility โดยเน้นความสะดวกในการใช้งาน โดยจัดเก็บเป็นอย่างดี และมีความสะดวกในการหยิบมาใช้งาน

จากที่กล่าวมาข้างต้น การจัดสภาพแวดล้อมบริเวณโดยรอบโรงเรียนที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้และพัฒนาการของผู้เรียนประกอบด้วย การบริหารและความพร้อมอาคารและสถานที่ การจัดภูมิทัศน์และสภาพแวดล้อมบริเวณโรงเรียน รวมทั้งบรรยากาศทั้งภายในและภายนอกของห้องเรียนเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญที่สร้างให้ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนน่าอยู่ และน่าเรียน รวมทั้งส่งผลการต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.7.3 การจัดการชั้นเรียน

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และเพยาว์ ยินดีสุข (2555) ได้เสนอว่าการจัดการชั้นเรียน (Classroom Management) เป็นการสร้างและรักษาสิ่งแวดล้อมของห้องเรียนเพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้แก่ การจัดที่นั่งของผู้เรียนและครูสอน การจัดตกแต่งห้องเรียน การจัดบรรยากาศทางกายภาพและทางจิตใจในชั้นเรียน การเสริมสร้างพฤติกรรมเชิงบวก เป็นต้น โดยมีรายละเอียดบางประการดังนี้

1. การจัดที่นั่งของผู้เรียน

1.1 การจัดที่นั่งของผู้เรียนให้เหมาะสมกับวิธีสอนหรือกิจกรรมการเรียนการสอน

1.2 การจัดที่นั่งของผู้เรียนให้มีที่ว่างสำหรับเคลื่อนที่ มีที่เก็บของ และที่ตั้งอุปกรณ์

1.3 การจัดที่นั่งของผู้เรียนให้มีที่ว่างและมีที่ส่วนตัวของผู้เรียนแต่ละคน

1.4 การจัดที่นั่งของผู้เรียนให้มีความยืดหยุ่นต่อการจัดโต๊ะเรียนแบบอื่น ๆ ได้อย่างรวดเร็ว และมีความสะดวก

2. การจัดที่นั่งของครู โดยครูอาจนั่งหลังห้องเรียน หน้าห้องเรียน กลางห้องเรียน หรือนอกห้องเรียน ก็ได้

3. การจัดตกแต่งห้องเรียน โดยให้ห้องเรียนมีมุมเสริมประสบการณ์ต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียน เช่น มุมอ่านหนังสือ มุมเกม มุมวิทยาศาสตร์ มุมภาษา มุมเสริมทักษะ มุมส่งงาน มุมสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต

4. การจัดบรรยากาศในการเรียนการสอน

4.1 การจัดบรรยากาศทางกายภาพ เป็นการจัดสภาพแวดล้อมที่ดีของห้องเรียนที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ที่ดีของผู้เรียนซึ่งมีลักษณะทางกายภาพที่เหมาะสมดังนี้

4.1.1 ห้องเรียนมีสีสันทนาคู เหมาะสม สบายตา อากาศถ่ายเทได้ดี มีแสงสว่างเพียงพอ ปราศจากเสียงรบกวน และมีพื้นที่กว้างขวาง

4.1.2 ห้องเรียนควรมีบรรยากาศความเป็นอิสระทางการเรียนการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ตลอดจนมีการเคลื่อนไหวในกิจกรรมการเรียนการสอนทุกประเภท

4.1.3 ห้องเรียนต้องมีสุขลักษณะ สะอาด น่าอยู่ และเป็นระเบียบเรียบร้อย

4.1.4 ห้องเรียนต้องมีสิ่งจำเป็นต่อการจัดการเรียนการสอน เช่น กระดาน โต๊ะ เก้าอี้ จอรับภาพ เป็นต้น

4.2 บรรยากาศด้านจิตใจ มักเป็นสิ่งที่สัมพันธ์กับผู้สอนกับผู้เรียน เช่น บุคลิกภาพของครูผู้สอน พฤติกรรมของครูผู้สอน และพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้นการจัดการชั้นเรียนมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ครูผู้สอนควรจัดการชั้นเรียนให้มีประสิทธิภาพ จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และส่งผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอน

นอกจากนี้ งานวิจัยของ ยอดขวัญ ผดุงมิตร (2559) ได้ศึกษาปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตร หลานเข้าเรียนในโครงการโรงเรียนสองภาษา ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโครงการโรงเรียนสองภาษาในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ คือ ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับ จำลอง สุริวงค์ (2559) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานศึกษาเอกชนให้บุตรหลานของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดพิจิตร ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม

ทำเล ที่ตั้งและความสะดวกในการเดินทางก็เป็นปัจจัยตัวหนึ่งที่คุณปกครองให้ความสำคัญในเลือกโรงเรียนให้กับบุตรหลาน ดังมีงานวิจัยของ จำลอง สุริวงค์ (2559) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานศึกษาเอกชนให้บุตรหลานของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดพิจิตร พบว่า ผู้ปกครองให้ความสำคัญกับการเดินทาง สอดคล้องกับ Yi Hsu (2013) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนมัธยมต้นของผู้ปกครองในประเทศไต้หวัน พบว่าทำเลที่ตั้ง และการเดินทางมีผลต่อการเลือกโรงเรียนให้กับบุตรหลาน และ Njoki (2017) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนประถมของผู้ปกครองในประเทศเคนยา ผลการวิจัยพบว่า ทำเลและที่ตั้งใกล้เคียงแหล่งที่พักเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกโรงเรียนให้กับบุตรหลานของผู้ปกครอง

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนประกอบด้วย 1) ที่ตั้งและความสะดวกในการเดินทาง และ 2) ความพร้อมของอาคารและสถานที่ซึ่งเป็นสิ่งปลูกสร้าง เช่น อาคาร ห้องเรียน โรงอาหาร ห้องเรียนต่าง ๆ และบรรยากาศทางกายภาพโดยรอบของโรงเรียนที่มีความสะอาด และปลอดภัย รวมถึงทำเล ที่ตั้งใกล้เคียงแหล่งที่พัก และความสะดวกในการเดินทางก็เป็นปัจจัยตัวหนึ่งที่คุณปกครองใช้ในการตัดสินใจเลือกโรงเรียนให้บุตรหลานศึกษาต่อ

3. บริบทของโรงเรียนสองภาษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาโดยหน่วยงานรัฐในรูปแบบการปกครองพิเศษ ของกระทรวงมหาดไทย จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมวัย

จนกระทั่งถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 437 โรงเรียน ทั่วทั้ง 50 เขต ในกรุงเทพมหานคร นอกจากนี้สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานครมีนโยบายด้านการศึกษาที่มุ่งเน้นส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพในการใช้ภาษาต่างประเทศจึงได้ดำเนินการเปิดหลักสูตรภายใต้ชื่อว่า “โครงการโรงเรียนสองภาษา” ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบด้วย 2 หลักสูตร คือ หลักสูตรไทย-อังกฤษ และหลักสูตรไทย-จีน กระจายตามเขตพื้นที่ที่มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษหรือภาษาจีนในการสื่อสาร และการประกอบอาชีพ เช่น พื้นที่ธุรกิจ ศูนย์การค้า การคมนาคมและสังคม สถานที่ท่องเที่ยวสำคัญในเขตกรุงเทพมหานคร สำหรับการดำเนินการโครงการการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ หรือที่เรียกว่า โครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในรูปแบบ Mini English Program : MEP เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 จำนวน 2 แห่ง ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา คือ โรงเรียนวัดมเหยงคณ์พารามในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร จนถึงปัจจุบัน ปีการศึกษา 2561 มีโรงเรียนในโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) จำนวน 52 โรงเรียนกระจายทั่วทั้งพื้นที่กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 46 โรงเรียน โรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส จำนวน 2 โรงเรียน และโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 4 โรงเรียน (หน่วยศึกษานิเทศก์, 2561)

การสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครทั้ง 437 โรงเรียน ในหลักสูตรปกติ และหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา ทั้งรูปแบบไทย-อังกฤษ และรูปแบบไทย-จีน ภายใต้นโยบายการศึกษาเรื่อง “เรียนดี เรียนฟรี อย่างมีคุณภาพ” ของกรุงเทพมหานคร โดยมุ่งสนับสนุนนักเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ได้รับการสนับสนุนค่าเล่าเรียนฟรี รวมทั้งค่าเครื่องแบบนักเรียน ชุดเครื่องแบบลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ชุดพละ ค่าจ้างครูสอนภาษาต่างประเทศ ค่าหนังสือเรียน ค่าอาหารเช้า ค่าอาหารกลางวัน ค่าทัศนศึกษา และค่าประกันอุบัติเหตุ ตลอดการเป็นนักเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (หน่วยศึกษานิเทศก์, 2561)

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยภายในประเทศ

ยอดขวัญ ผดุงมิตร (2559) ได้ศึกษาปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโครงการโรงเรียนสองภาษา ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัย

การตัดสินใจในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโครงการโรงเรียนสองภาษาในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 3 อันดับแรก ได้แก่ (1) ด้านค่านิยม (2) ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม และ (3) ด้านการจัดครูผู้สอน

จำลอง สุริวงค์ (2559) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานศึกษาเอกชนให้บุตรหลานของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดพิจิตร จำนวน 390 คน ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานศึกษาเอกชนเรียงจากมากไปหาน้อยที่สุด คือ (1) ด้านแนวทางการจัดการเรียนการสอน (2) ด้านมาตรฐานของสถานศึกษา (3) ด้านสภาพแวดล้อม (4) ด้านผู้บริหารสถานศึกษา (5) ด้านการเดินทาง (6) ด้านค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง และ (7) ด้านชื่อเสียงของสถานศึกษา ตามลำดับ และผู้ปกครองนักเรียนที่ประกอบอาชีพ ระดับการศึกษา และมีรายได้ของครอบครัวที่แตกต่างกันตัดสินใจเลือกสถานศึกษาเอกชนให้บุตรหลานแตกต่างกัน

วันเพ็ญ ศรีหรั่ง (2559) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 1,000 คน ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อทั้งทางตรงและทางอ้อม ได้แก่ (1) สภาพแวดล้อมทางการเรียน (2) สภาพแวดล้อมทางครอบครัว และ (3) เจตคติในการศึกษาต่อ

จินตนา โนนวงศ์ (2558) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จำนวน 800 คน พบว่า ปัจจัยที่สามารถจำแนกกลุ่มนักเรียนที่ตัดสินใจเลือกแผนการเรียน วิทยาศาสตร์และแผนการเรียนศิลปะศาสตร์ มีจำนวน 6 ปัจจัย คือ (1) ความสามารถในการรับรู้ทางด้านการเรียนของตนเอง (2) โอกาสในการประกอบอาชีพ (3) เกรดเฉลี่ยสะสม (4) ค่านิยมของตนเอง (5) โอกาสในการศึกษาต่อ และ (6) การสนับสนุนจากครอบครัว

ธัญยากร ช่วยทุกข์เพื่อน (2558) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีการศึกษา จำนวน 954 คน โดยใช้เครื่องมือแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ คือ (1) ปัจจัยด้านหลักสูตร (2) ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน และ (3) ปัจจัยด้านสวัสดิการและการบริการ ตามลำดับ

ชูวีตา มะขามทอง (2556) ได้ศึกษาการศึกษาเปรียบเทียบการบริหารหลักสูตรโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ความเหมือนของการบริหารหลักสูตร โครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานครและสังกัด สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร มี 5 ข้อ ดังนี้ (1) การวิเคราะห์หลักสูตรและทำความเข้าใจเกี่ยวกับ หลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ (2) การจัดครูเข้าสอน (3) การจัดทำรายสอน (4) การจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน และ (5) การประชาสัมพันธ์หลักสูตร แก่ ผู้ปกครองและชุมชน และความแตกต่างของการบริหารหลักสูตรโครงการจัดการเรียนการสอน ตาม หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานครและสังกัดสำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร มี 3 ข้อ ดังนี้ (1) การเตรียมบุคลากร (2) การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร และ (3) การนิเทศติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร

ปรีศนีย์ อุ่มเครือ (2554) ได้ศึกษาประสบการณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ไม่ มั่นใจในการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน จำนวน 10 คน ด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ผลการวิจัย พบว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกแผนการเรียนของนักเรียน ประกอบด้วย (1) การไม่รู้ข้อมูล เกี่ยวกับหลักสูตรของแผนการเรียนและการศึกษาต่อในอนาคต (2) การพิจารณาความสามารถทาง วิชาการและความสนใจในวิชาหลักของแผนการเรียนและอาชีพที่อยากเป็นของนักเรียน และ (3) ข้อมูลจากครอบครัวอาจารย์ รุ่นพี่ และการมีเพื่อนร่วมชั้นเรียน

ประดิษฐ์ สมวงษา (2552) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจในการศึกษา ต่อสายสามัญหรือสายอาชีพ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัย พบว่า แรงจูงใจภายใน คือ ความต้องการประกอบอาชีพที่ตัวเองชอบ มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อ รวมทั้ง แรงจูงใจภายนอก คือ ความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ รายได้ และความมั่นคงในอาชีพ มีผลต่อ การตัดสินใจศึกษาต่อ

สุริษา เชื้อวงศ์ (2552) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มสหวิทยาเขตหนองใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 จำนวน 166 คน ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น คือ (1) ปัจจัยด้านชีวสังคม (2) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม คือ ตัวแปรการรับรู้ข่าวสารทางการศึกษาของ

ผู้ปกครองและการแนะแนวของครู และ (3) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งเป็นปัจจัยด้านปัญหาภายในครอบครัวของนักเรียน

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Muchiri Monicah Njoki (2017) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนประถมของผู้ปกครองในประเทศเคนยา ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกโรงเรียนประถม คือ (1) ความสามารถด้านวิชาการ (2) สิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอ (3) ทำเลและที่ตั้งใกล้กับแหล่งที่พัก และ (4) สัดส่วนจำนวนครูต่อนักเรียน

Alsauidi (2016) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกโรงเรียน ในราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย จากผู้ปกครองที่ต้องการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนทั้งรัฐบาลและเอกชน พบว่า เหตุผลที่ผู้ปกครองเลือกโรงเรียน คือ (1) ขนาดและจำนวนนักเรียนในห้องเรียน (2) คุณภาพของการเรียนการสอน และ (3) ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ตามลำดับ

Yaacob et al. (2014) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการเลือกโรงเรียนเอกชน ผลการวิจัย พบว่าผู้ปกครองให้ความสำคัญกับ (1) การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน (2) สิ่งแวดล้อมของโรงเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวก (3) ความสามารถทางวิชาการของโรงเรียน และ (4) คุณภาพของครูผู้สอน

Yi Hsu (2013) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนมัธยมต้นของผู้ปกครองในประเทศไต้หวัน ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผล คือ (1) สิ่งแวดล้อมทางการเรียน (2) ประสิทธิภาพการศึกษา (3) สิ่งอำนวยความสะดวก (4) กิจกรรมในหลักสูตร (5) ความเชี่ยวชาญเฉพาะทางของโรงเรียน และ (6) ทำเลที่ตั้ง และการเดินทาง

Jafari and Aliesmaili (2013) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลในการเลือกศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในประเทศอิหร่าน ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผล คือ (1) ปัจจัยทางเศรษฐกิจ (2) ปัจจัยที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัย (3) ปัจจัยส่วนบุคคล และ (4) ปัจจัยทางด้านสังคม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย และการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก (logistic regression analysis) ซึ่งมีรายละเอียดการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1,334 คน จาก 38 โรงเรียน ที่เปิดหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) สังกัดสำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2562

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จำแนกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.2.1 กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยการเปิดตาราง Krejcie and Morgan (1970) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 297 คน

1.2.2 เลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยมีขนาดโรงเรียนจำนวน 3 ขนาดเป็นชั้นภูมิ (Strata) ซึ่งมีเกณฑ์ในการจำแนกชั้นภูมิ คือ โรงเรียนขนาดเล็กมีนักเรียนตั้งแต่ 1 - 400 คน โรงเรียนขนาดกลางมีนักเรียนตั้งแต่ 401 - 800 คน และ โรงเรียนขนาดใหญ่มีนักเรียนตั้งแต่ 801 คนขึ้นไป (สำนักยุทธศาสตร์การศึกษา, 2562) แล้วจึงจำแนกจำนวนประชากรทั้ง 38 โรงเรียน (นักเรียน 1,334 คน) ได้โรงเรียนขนาดเล็กจำนวน 3 โรงเรียนขนาดกลาง 6 โรงเรียน และ โรงเรียนขนาดใหญ่ 29 โรงเรียน

1.2.3 คำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละขนาดโรงเรียนโดยใช้สัดส่วนร้อยละแต่ละขนาดได้ จำนวนกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนขนาดเล็กจำนวน 24 คน โรงเรียนขนาดกลาง 48 คน และ โรงเรียนขนาดใหญ่ 225 คน

1.2.4 คำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละโรงเรียนในแต่ละขนาดตามสัดส่วน

1.2.5 เลือกกลุ่มตัวอย่างของแต่ละโรงเรียนในแต่ละขนาดด้วยวิธีการบังเอิญ (Accidental Sampling) จึงได้จำนวนของกลุ่มตัวอย่างครบ 297 คน ที่กระจายครอบคลุมทุกโรงเรียนและทุกขนาดของประชากร ซึ่งผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือวิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยจากการจับคู่กันของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) จำนวน 297 คน และผู้ปกครองของนักเรียนกลุ่มดังกล่าวจำนวน 297 คน รวมเป็น 297 คู่

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ใช้สำรวจปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยแบ่งสอบถามออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน จำนวน 3 ข้อ ประกอบด้วย เพศ การเดินทางมาโรงเรียน และระยะห่างจากที่พักกับโรงเรียน

ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านผู้เรียน ประกอบด้วย ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งเป็นการเขียนระบุเกรดเฉลี่ยสะสมในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผ่านมา จำนวน 1 ข้อ และด้านเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 9 ข้อ ซึ่งมีลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ จาก “มากที่สุด” ถึง “น้อยที่สุด”

ตอนที่ 3 ปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบด้วย ด้านอาชีพของผู้ปกครอง ด้านระดับฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ด้านระดับการศึกษาของผู้ปกครอง จำนวน 3 ข้อ และ ด้านการสนับสนุนทางด้านวิชาการของผู้ปกครอง จำนวน 12 ข้อ ซึ่งมีลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ จาก “มากที่สุด” ถึง “น้อยที่สุด”

ตอนที่ 4 ปัจจัยด้านโรงเรียน ประกอบด้วย ด้านครูผู้สอน ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร ด้านที่ตั้งความสะดวกในการเดินทาง และด้านความพร้อมของอาคารและสถานที่ จำนวน 27 ข้อซึ่งมีลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ จาก “มากที่สุด” ถึง “น้อยที่สุด”

ตอนที่ 5 ความประสงค์และเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ข้อ พร้อมให้เขียนระบุเหตุผลเป็นคำถามปลายเปิด (Open-Ended Question) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนมีดังนี้

ถ้าตอบว่า	ประสงค์	ให้	1	คะแนน
ถ้าตอบว่า	ไม่ประสงค์	ให้	0	คะแนน

3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยดำเนินการดังนี้

1. ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ แนวคิด ทฤษฎี และรายงานผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยในการศึกษาต่อในโครงการห้องเรียนสองภาษา /โรงเรียนสองภาษา
2. สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง
3. นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์
4. หาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามจากการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC : Index of Item-Objective Congruence) จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ได้ค่า IOC มีค่าเท่ากับ 1.00 ทุกข้อ
5. นำแบบสอบถามไปนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
6. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้เก็บข้อมูล

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. ขอหนังสือจากฝ่ายวิชาการ สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้เสนอต่อผู้อำนวยการสถานศึกษาเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและเก็บรวบรวมข้อมูลทางไปรษณีย์ และได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 270 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.90 จากนั้น ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์และดำเนินการจัดกระทำข้อมูล โดยคัดเลือกแบบสอบถามที่ตอบได้สมบูรณ์ เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปคำนวณทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือวิจัย โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ IBM SPSS For Window Version 22 ในการคำนวณค่าสถิติการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression Analysis) ประกอบด้วยขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล 9 ขั้นตอน ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ แล้วนำไปประมวลผลด้วยวิธีการทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS for Windows Version 22 โดยการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักเรียน ด้วยค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ แล้วนำมาเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

2. วิเคราะห์ข้อมูลภาพรวมเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ตามกรอบแนวคิดการวิจัย ทั้ง 3 ปัจจัยโดยมีปัจจัยรายด้าน 11 ปัจจัย คือ 1) ปัจจัยด้านผู้เรียน ประกอบด้วย ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2) ปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบด้วย ด้านอาชีพของผู้ปกครอง ด้านฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ด้านระดับการศึกษาของครอบครัว และด้านการสนับสนุนทางด้านวิชาการของผู้ปกครอง และ 3) ปัจจัยด้านโรงเรียน ประกอบด้วย ด้านครูผู้สอน ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร ด้านที่ตั้งและความสะดวกในการเดินทาง และด้านความพร้อมของอาคารและสถานที่ โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard

Deviation) และเรียงลำดับความสำคัญของปัจจัยต่าง ๆ แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

3. วิเคราะห์ข้อมูลรายด้านที่เกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) เป็นรายชื่อ ตามกรอบแนวคิดการวิจัย ทั้ง 11 ปัจจัย คือ 1) ปัจจัยด้านผู้เรียน ประกอบด้วย ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2) ด้านครอบครัว ประกอบด้วย ด้านอาชีพของผู้ปกครอง ด้านฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ด้านระดับการศึกษาของครอบครัว และด้านการสนับสนุนทางด้านวิชาการของผู้ปกครอง และ 3) ปัจจัยด้านโรงเรียน ประกอบด้วย ด้านครูผู้สอน ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร ด้านที่ตั้งและความสะดวกในการเดินทาง และด้านความพร้อมของอาคารและสถานที่ โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และเรียงลำดับความสำคัญของปัจจัย แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย โดยมีเกณฑ์ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นดังนี้

ระดับคะแนน	4.50 - 5.00	เป็นความคิดเห็นในระดับมากที่สุด
ระดับคะแนน	3.50 - 4.49	เป็นความคิดเห็นในระดับมาก
ระดับคะแนน	2.50 - 3.49	เป็นความคิดเห็นในระดับปานกลาง
ระดับคะแนน	1.50 - 2.49	เป็นความคิดเห็นในระดับน้อย
ระดับคะแนน	1.00 - 1.49	เป็นความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละปัจจัยกับความประสงค์ในการเลือกศึกษาในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สเปียร์แมน

5. สร้างตัวแปรทำนายสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการกำหนดตัวแปรหุ่น (Dummy Coding)

6. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละตัวของปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามกับปัจจัยในการศึกษาต่อแต่ละปัจจัย โดยศึกษาความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมนระหว่างตัวแปรทำนาย (Spearman's Correlation Coefficient)

7. เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาในหลักสูตรโครงการโรงเรียน
สองภาษา (ไทย-อังกฤษ) สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก

8. สร้างและการยืนยันสมการทำนายการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียน
สองภาษา (ไทย-อังกฤษ) สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร

9. วิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) ของเหตุผลในการเลือกศึกษาในหลักสูตร
โครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักการศึกษา
กรุงเทพมหานคร

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 297 คน ได้รับแบบสอบถามคืนทั้งสิ้น 270 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.90

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าทางสถิติผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS for Window Version 22 โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 9 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักเรียน
- ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลภาพรวมเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร
- ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลรายข้อเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร
- ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละปัจจัยกับความประสงค์ในการเลือกศึกษาในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร
- ตอนที่ 5 การสร้างตัวแปรทำนายสำหรับการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก
- ตอนที่ 6 ผลการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นในการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก
- ตอนที่ 7 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ)

- ตอนที่ 8 ผลการสร้างและการยืนยันสมการทำนายการเลือกศึกษาต่อใน
หลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ)
- ตอนที่ 9 ผลการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาของเหตุผลในการเลือกศึกษาใน
หลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสถิติในการนำเสนอผลการวิจัยเพื่อให้เข้าใจ
ตรงกัน ดังต่อไปนี้

\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
sig	หมายถึง	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
B	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ที่ประมาณค่าได้จากพารามิเตอร์ของข้อมูล ซึ่งมีขนาดการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามในรูปของ อัตราส่วนแต่มีต่อ เมื่อตัวแปรอิสระที่สนใจมี การเปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย ในขณะที่ตัวแปรอิสระอื่น ๆ ไม่เปลี่ยนแปลง
Exp(B)	หมายถึง	อัตราส่วนแต่มีต่อ (odds ratio) ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลง ของแต่มีต่อ (odds) เมื่อตัวแปรอิสระที่สนใจมี การเปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย ในขณะที่ตัวแปรอิสระอื่น ๆ ไม่เปลี่ยนแปลง
Wald	หมายถึง	ค่าสถิติของวาลด์ (Wald Statistic) ซึ่งเป็นค่าสถิติที่ใช้ ทดสอบว่าค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมีนัยสำคัญทางสถิติ หรือไม่ ไม่เท่ากับศูนย์
S.E.	หมายถึง	ค่าความคาดเคลื่อนมาตรฐาน (standard error) ของค่าสัมประสิทธิ์ซึ่งเกิดจากการประมาณ ค่าพารามิเตอร์

-2LL	หมายถึง	ค่า -2 ลอการิทึมไลค์ลิฮูดส์ (-2 log likelihood) โดยเป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสัดส่วนของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตาม
χ^2	หมายถึง	ค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-square)
df	หมายถึง	จำนวนความเป็นอิสระในการประมาณการพารามิเตอร์ (degree of freedom)

ตัวแปรรายด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อการศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ)

ATTI	หมายถึง	ด้านเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
SUPPORT	หมายถึง	ด้านการสนับสนุนทางวิชาการของผู้ปกครอง
TEACH	หมายถึง	ด้านครูผู้สอนของโรงเรียน
FACIL	หมายถึง	ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก
PR	หมายถึง	ด้านประชาสัมพันธ์หลักสูตร
LOCA	หมายถึง	ด้านที่ตั้งและความสะดวกในการเดินทาง
BUILD	หมายถึง	ด้านความพร้อมของอาคารและสถานที่

ตัวแปรสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังต่อไปนี้

WANT	หมายถึง	ความประสงค์ของผู้ปกครองที่จะให้บุตรหลานเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยมีค่า 1 = ประสงค์ 0 = ไม่ประสงค์
GRADE	หมายถึง	เกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
OCCU	หมายถึง	อาชีพของผู้ปกครอง
INCOME	หมายถึง	รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

ตารางที่ 3 จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักเรียนจำแนกตามเพศ การเดินทางมาโรงเรียน และระยะห่างจากที่พักกับโรงเรียน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n = 270)	ค่าร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	137	50.7
หญิง	133	49.3
2. การเดินทางมาโรงเรียน		
รถยนต์ส่วนตัว	82	30.4
รถเมล์	14	5.2
เรือโดยสาร	2	.7
รถมอเตอร์ไซด์	118	43.7
อื่น ๆ	54	20
3. ระยะห่างจากที่พักกับโรงเรียน		
น้อยกว่า 5 กิโลเมตร	109	40.4
5-10 กิโลเมตร	104	38.5
มากกว่า 10 กิโลเมตร	57	21.1

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักเรียน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 50.7 ส่วนใหญ่เดินทางมาโรงเรียนโดยรถมอเตอร์ไซด์คิดเป็นร้อยละ 43.7 รองลงมา เดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 30.4 ที่พักของนักเรียนอยู่ห่างจากโรงเรียนส่วนใหญ่น้อยกว่า 5 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 40.4 รองลงมา คือ 5-10 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 38.5

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลภาพรวมเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรสองภาษา (ไทย-อังกฤษ)

2.1 ปัจจัยด้านผู้เรียน ประกอบด้วย ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และด้านเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาพรวม

ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	จำนวน n = 270	ร้อยละ
4.00 - 3.01	170	62.9
3.00 - 2.01	21	7.7
2.00 - 1.01	3	0.1
น้อยกว่า หรือเท่ากับ 1.00	0	0
ไม่ระบุเกรด	76	28.1

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 4.00-3.01 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.9 รองลงมา คือ อยู่ในช่วง 3.00-2.01 คิดเป็นร้อยละ 7.7 และ อยู่ในช่วง 2.00-1.01 คิดเป็นร้อยละ 0.1

ตารางที่ 5 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับปัจจัยด้านเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในภาพรวม

ด้านเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
ด้านเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	3.71	.67	มาก

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ด้านเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 3.71 อยู่ในระดับมาก

2.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบด้วย ด้านอาชีพของผู้ปกครอง ด้านฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ด้านระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และด้านการสนับสนุนด้านวิชาการของผู้ปกครอง มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 6 จำนวนและค่าร้อยละของปัจจัยด้านอาชีพของผู้ปกครองในภาพรวม

ด้านอาชีพของผู้ปกครอง	จำนวน n = 270	ร้อยละ
ข้าราชการ	48	17.8
พนักงานเอกชน	52	19.3
ธุรกิจส่วนตัว	68	25.2
รับจ้างทั่วไป	87	32.2

จากตารางที่ 6 ด้านอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า อาชีพของผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปคิดเป็นร้อยละ 32.2 รองลงมา คือ ประกอบธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 25.2 และพนักงานเอกชน คิดเป็นร้อยละ 19.3

ตารางที่ 7 จำนวนและค่าร้อยละของปัจจัยระดับฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองด้านในภาพรวม

ด้านระดับฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง	จำนวน n = 270	ร้อยละ
15,001-20,000 บาท	75	27.8
20,001-25,001 บาท	39	14.4
มากกว่า 25,000 บาท	58	21.4

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ด้านฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.4 รองลงมา คือ รายได้ต่อเดือน 15,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.8 และรายได้ต่อเดือนมากกว่า 25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.4

ตารางที่ 8 จำนวนและค่าร้อยละของระดับการศึกษาของผู้ปกครองในภาพรวม

ด้านระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	จำนวน n = 270	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	165	61.1
ปริญญาตรี	77	28.5
ปริญญาโท	20	7.4
ปริญญาเอก	8	3.0

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ด้านระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 61.1 รองลงมา คือ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 28.5 และปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 7.4

ตารางที่ 9 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับปัจจัยด้านการสนับสนุนด้านวิชาการของผู้ปกครองในภาพรวม

ด้านการสนับสนุนด้านวิชาการของผู้ปกครอง	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
ด้านการสนับสนุนด้านวิชาการของผู้ปกครอง	4.14	.49	มาก

จากตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ด้านการสนับสนุนด้านวิชาการของผู้ปกครอง พบว่ามีค่าเฉลี่ย 4.14 อยู่ในระดับมาก

2.3 ปัจจัยด้านโรงเรียน ประกอบด้วย ด้านครูผู้สอน ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร ด้านที่ตั้งและความสะดวกในการเดินทาง และด้านความพร้อมของอาคารและสถานที่ มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 10 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับปัจจัยด้านโรงเรียนโดยภาพรวม

ด้าน	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
1. ด้านครูผู้สอน	3.81	.69	มาก
2. ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก	4.07	.67	มาก
3. ด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร	3.69	.75	มาก
4. ด้านที่ตั้งและความสะดวกในการเดินทาง	4.32	.60	มาก
5. ด้านความพร้อมของอาคารและสถานที่	4.16	.59	มาก
รวม	4.01	.66	มาก

จากตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านโรงเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.01 อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่ตั้งและความสะดวกในการเดินทางมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.32 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ด้านความพร้อมของอาคารและสถานที่อยู่ มีค่าเฉลี่ย 4.16 อยู่ในระดับมาก และ คือ ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ย 4.07 อยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลรายชื่อของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 11 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับปัจจัยรายชื่อด้านเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ด้านเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
1. นักเรียนชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	3.84	.86	มาก
2. นักเรียนมีความสุขมากเมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ	3.93	.88	มาก
3. นักเรียนสามารถเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ดี	3.56	.92	มาก
4. นักเรียนรู้สึกมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในการพูดกับครูชาวต่างชาติ	3.38	.92	มาก

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ด้านเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
5. นักเรียนมักทบทวนและค้นคว้าเกี่ยวกับภาษาอังกฤษอยู่เสมอ	3.10	.98	ปานกลาง
6. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เรียนรู้ได้ง่าย	3.89	1.00	มาก
7. วิชาภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนกล้าแสดงออก	3.64	1.07	มาก
8. วิชาภาษาอังกฤษเป็นประโยชน์ในการเรียนต่อและประกอบอาชีพ	4.44	.82	มาก
9. นักเรียนจะใช้ภาษาอังกฤษในการพูดคุย ทักทายกับครูชาวต่างชาตินอกห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ	3.61	.99	มาก
รวม	3.71	.67	มาก

จากตารางที่ 11 พบว่า ด้านเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 3.71 อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า วิชาภาษาอังกฤษเป็นประโยชน์ในการเรียนต่อและประกอบอาชีพมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.44 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ นักเรียนมีความสุขมากเมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ย 3.93 อยู่ในระดับมาก และ วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เรียนรู้ได้ง่าย มีค่าเฉลี่ย 3.89 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 12 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับปัจจัยรายข้อด้านการสนับสนุนทางวิชาการของผู้ปกครอง

ด้านการสนับสนุนทางวิชาการของผู้ปกครอง	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
1. ผู้ปกครองมักพูดคุยเรื่องการเรียนแต่ละวันกับบุตรหลาน	4.05	.87	มาก
2. ผู้ปกครองให้คำปรึกษาเรื่องการเรียนกับบุตรหลาน	4.10	.83	มาก
3. ผู้ปกครองสนับสนุนให้บุตรหลานเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติม	4.26	.92	มาก
4. ผู้ปกครองให้กำลังใจเมื่อบุตรหลานรู้สึกเครียดหรือรู้สึกวิตกกังวลใจ	4.24	.86	มาก
5. ผู้ปกครองให้รางวัลกับบุตรหลานเมื่อได้คะแนนดี	3.94	.99	มาก
6. ผู้ปกครองมักสอบถามผลการเรียนของบุตรหลานอยู่เสมอ	4.42	.75	มาก

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ด้านการสนับสนุนทางวิชาการของผู้ปกครอง	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
7. ผู้ปกครองจัดหาอุปกรณ์การเรียนให้กับบุตรหลาน	4.39	.78	มาก
8. ผู้ปกครองสนับสนุนค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ให้กับบุตรหลาน	4.59	.64	มากที่สุด
9. ผู้ปกครองแนะนำการทำการบ้านและงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนให้กับบุตรหลาน	4.03	.83	มาก
10. ผู้ปกครองส่งเสริมให้บุตรหลานใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ เช่น การเล่นเกม การดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ การฟังเพลงภาษาอังกฤษ การเข้าค่ายภาษาอังกฤษ เป็นต้น	3.86	.89	มาก
11. ผู้ปกครองติดตามผลการเรียนของบุตรหลานกับครูประจำชั้นหรือครูประจำวิชาอย่างสม่ำเสมอ	3.82	1.02	มาก
12. ผู้ปกครองให้คำแนะนำแก่บุตรหลานในการค้นคว้าหาความรู้ทางอินเทอร์เน็ต	3.99	.92	มาก
รวม	4.14	.49	มาก

จากตารางที่ 12 พบว่า ด้านการสนับสนุนทางวิชาการของผู้ปกครองของนักเรียนในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.14 อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ปกครองสนับสนุนค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ให้กับบุตรหลานมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.59 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ผู้ปกครองมักสอบถามผลการเรียนของบุตรหลานอยู่เสมออยู่ มีค่าเฉลี่ย 4.42 อยู่ในระดับมาก และ ผู้ปกครองจัดหาอุปกรณ์การเรียนให้กับบุตรหลาน มีค่าเฉลี่ย 4.39 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 13 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับปัจจัยรายข้อด้านครูผู้สอน

ด้านครูผู้สอน	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
13. ผู้ปกครองจะเลือกโรงเรียนที่มีจำนวนครูต่างชาติและครูชาวไทยเพียงพอ	3.80	.87	มาก
14. ผู้ปกครองจะเลือกโรงเรียนที่มีครูชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษา เช่น ชาวอเมริกัน ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ หรือชาวยุโรปเท่านั้น	2.98	.83	ปานกลาง
15. ผู้ปกครองจะเลือกโรงเรียนที่มีครูชาวต่างชาติเป็นชนชาติอื่นก็ได้ที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสอนได้	3.93	.92	มาก
16. ผู้ปกครองจะเลือกโรงเรียนที่มีครูชาวไทยในหลักสูตรมีความรู้และความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ	3.97	.86	มาก
17. ผู้ปกครองจะเลือกโรงเรียนที่ครูชาวไทย (Co-teacher) เข้าสอนคู่กับครูชาวต่างชาติในทุกคาบเรียน	3.85	.99	มาก
18. ผู้ปกครองจะเลือกโรงเรียนที่มีครูชาวต่างชาติเป็นครูประจำชั้นร่วมกับกับครูชาวไทยที่เอาใจใส่และเป็นมิตรกับนักเรียนและผู้ปกครอง	4.11	.75	มาก
19. ผู้ปกครองจะเลือกโรงเรียนที่ครูชาวต่างชาติจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้กับนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เช่น การจัดค่ายภาษาอังกฤษ การฝึกนักเรียนไปแข่งขันกิจกรรมภาษาอังกฤษต่าง ๆ	4.03	.92	มาก
รวม	3.81	.69	มาก

จากตารางที่ 13 ด้านครูผู้สอน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 3.81 อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ปกครองจะเลือกโรงเรียนที่มีครูชาวต่างชาติเป็นครูประจำชั้นร่วมกับกับครูชาวไทยที่เอาใจใส่และเป็นมิตรกับนักเรียนและผู้ปกครองมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.11 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ผู้ปกครองจะเลือกโรงเรียนที่ครูชาวต่างชาติจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้กับนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เช่น การจัดค่ายภาษาอังกฤษ การฝึกนักเรียนไปแข่งขันกิจกรรมภาษาอังกฤษต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 4.03 อยู่ในระดับมาก และ ผู้ปกครองจะเลือกโรงเรียนที่มีครูชาวไทยในหลักสูตรมีความรู้และความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ย 3.97 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 14 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับปัจจัยรายชื่อด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
20. ผู้ปกครองจะเลือกโรงเรียนที่มีเอกสาร ตำราเรียน และหนังสือเสริมสร้างการเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษที่ทันสมัย หลากหลาย และเหมาะสมกับวัยและการเรียนรู้	4.13	.85	มาก
21. ผู้ปกครองจะเลือกโรงเรียนที่มีสื่อและวัสดุอุปกรณ์สำหรับจัดการเรียนการสอนที่มีความทันสมัย น่าสนใจ และเพียงพอ	4.16	.83	มาก
22. ผู้ปกครองจะเลือกโรงเรียนที่จัดหาคอมพิวเตอร์และสัญญาณอินเทอร์เน็ตเพื่อการสืบค้นคว้าหาความรู้	3.96	1.01	มาก
23. ผู้ปกครองจะเลือกโรงเรียนที่มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ประกอบการเรียนการสอน เช่น website, E-learning, YouTube	3.96	.99	มาก
24. ผู้ปกครองจะเลือกโรงเรียนที่มีการจัดบริการด้านค่าเล่าเรียน เครื่องแต่งกาย อุปกรณ์การเรียน ชุดนักเรียน การทัศนศึกษา และประกันอุบัติเหตุ โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย รวมทั้งมีการจัดหาทุนการศึกษาให้กับนักเรียน	4.15	.92	มาก
25. ผู้ปกครองจะเลือกโรงเรียนที่มีการจัดบริการอาหารเช้า อาหารกลางวัน และน้ำดื่ม โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย	4.05	.966	มาก
รวม	4.07	.67	มาก

จากตารางที่ 14 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.07 อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายชื่อ พบว่า ผู้ปกครองจะเลือกโรงเรียนที่มีสื่อและวัสดุอุปกรณ์สำหรับจัดการเรียนการสอนที่มีความทันสมัย น่าสนใจ และเพียงพอมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.16 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ผู้ปกครองจะเลือกโรงเรียนที่มีการจัดบริการด้านค่าเล่าเรียน เครื่องแต่งกาย อุปกรณ์การเรียน ชุดนักเรียน การทัศนศึกษา และประกันอุบัติเหตุ โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย รวมทั้งมีการจัดหาทุนการศึกษาให้กับนักเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.15 อยู่ในระดับมาก และ ผู้ปกครองจะเลือกโรงเรียนที่มีเอกสาร ตำราเรียน และหนังสือเสริมสร้าง การเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษที่ทันสมัย หลากหลาย และเหมาะสมกับวัยและการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 4.13 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 15 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับปัจจัยรายชื่อด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร

ด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
26. ผู้ปกครองทราบข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนสองภาษาที่ ต้องการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจาก การประชาสัมพันธ์ตามนิทรรศการการศึกษาต่อของ โรงเรียน	3.70	.93	มาก
27. ผู้ปกครองทราบข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนจากช่องทางการ ประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ เว็บไซต์ เฟซบุ๊ก และป้ายโฆษณาต่าง ๆ	3.69	.99	มาก
28. ผู้ปกครองทราบข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนจากการบอกเล่า หรือแนะนำจากคนรู้จัก เช่น ครู พี่น้องญาติ เพื่อนบ้าน เพื่อนของบุตรหลาน เป็นต้น	3.76	1.00	มาก
29. ผู้ปกครองมีข้อมูลเพียงพอเกี่ยวกับโรงเรียนสองภาษาที่จะ เลือกศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจาก การแนะนำการศึกษาต่อของโรงเรียน	3.65	.975	มาก
รวม	3.69	.75	มาก

จากตารางที่ 15 ด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 3.69 อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายชื่อ พบว่า ผู้ปกครองทราบข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนจากการบอกเล่าหรือแนะนำจากคนรู้จัก เช่น ครู พี่น้องญาติ เพื่อนบ้าน เพื่อนของบุตรหลาน เป็นต้นมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.76 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ผู้ปกครองทราบข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนสองภาษาที่ต้องการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจากการประชาสัมพันธ์ตามนิทรรศการการศึกษาต่อของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.70 อยู่ในระดับมาก และ ผู้ปกครองทราบข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนจากช่องทางการประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ เว็บไซต์ เฟซบุ๊ก และป้ายโฆษณาต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.69 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 16 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับรายข้อด้านที่ตั้งและความสะดวกในการเดินทาง

ด้านที่ตั้งและความสะดวกในการเดินทาง	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
30. ผู้ปกครองต้องการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนที่อยู่ใกล้แหล่งที่พักอาศัย	4.29	.92	มาก
31. ผู้ปกครองต้องการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนที่มีความสะดวกและรวดเร็วในการเดินทางไป-กลับ	4.43	.78	มาก
32. ผู้ปกครองต้องการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนที่มีความประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทางไป-กลับ	4.23	.96	มาก
33. ผู้ปกครองต้องการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนที่อยู่ใกล้กับที่ทำงานของผู้ปกครอง	3.89	1.069	มาก
34. ผู้ปกครองเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนที่ปลอดภัยจากยาเสพติดและอบายมุข	4.79	.61	มากที่สุด
รวม	4.32	.60	มาก

จากตารางที่ 16 ด้านที่ตั้งและความสะดวกในการเดินทาง ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.32 อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ปกครองเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนที่ปลอดภัยจากยาเสพติดและอบายมุขมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.79 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ผู้ปกครองต้องการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนที่มีความสะดวกและรวดเร็วในการเดินทางไป-กลับ มีค่าเฉลี่ย 4.43 อยู่ในระดับมาก และ ผู้ปกครองต้องการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนที่อยู่ใกล้แหล่งที่พักอาศัย มีค่าเฉลี่ย 4.29 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 17 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับปัจจัยรายข้อด้านความพร้อมของอาคารและสถานที่

ด้านความพร้อมของอาคารและสถานที่	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
35. ผู้ปกครองต้องการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนที่มีอาคารและสถานที่กว้างขวาง สวยงาม ปลอดภัย และสะอาด	4.29	.79	มาก
36. ผู้ปกครองต้องการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนที่จำนวนนักเรียนต่อห้องไม่มากเกินไป	4.04	.92	มาก
37. ผู้ปกครองต้องการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนที่ห้องเรียนมีเครื่องปรับอากาศ	3.70	1.05	มาก

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ด้านความพร้อมของอาคารและสถานที่	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
38. ผู้ปกครองต้องการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนที่มีห้องเรียนและสถานที่ที่ส่งเสริมการทำกิจกรรมของนักเรียนที่ทันสมัย เพียงพอ และปลอดภัย เช่น ห้องปฏิบัติการทางภาษา ห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องดนตรี ห้องแนะแนว ห้องชมรม โรงยิม ลานกีฬา เป็นต้น	4.54	.70	มากที่สุด
39. ผู้ปกครองต้องการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนที่มีบรรยากาศภายในและภายนอกห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	4.27	.72	มาก
รวม	4.16	.59	มาก

จากตารางที่ 17 ด้านความพร้อมของอาคารและสถานที่ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.16 อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ปกครองต้องการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนที่มีห้องเรียนและสถานที่ที่ส่งเสริมการทำกิจกรรมของนักเรียนที่ทันสมัย เพียงพอ และปลอดภัย เช่น ห้องปฏิบัติการทางภาษา ห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องดนตรี ห้องแนะแนว ห้องชมรม โรงยิม ลานกีฬา เป็นต้นมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.54 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ผู้ปกครองต้องการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนที่มีอาคารและสถานที่กว้างขวาง สวยงาม ปลอดภัย และสะอาด มีค่าเฉลี่ย 4.29 อยู่ในระดับมาก และ ผู้ปกครองต้องการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนที่มีบรรยากาศภายในและภายนอกห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ย 4.27 อยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละปัจจัยกับความประสงค์ในการเลือกศึกษาในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ)

ตารางที่ 18 ค่าสมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Spearman ระหว่างตัวแปรอิสระทั้งหมดกับการเลือกศึกษาต่อ

ตัวแปรอิสระ	การเลือกศึกษาต่อ	
	ประสงค์ ศึกษาต่อ	ไม่ประสงค์ ศึกษาต่อ
1. ปัจจัยด้านผู้เรียน		
1.1 ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
เกรดเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 3.00	-.074	.074
เกรดเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00	.074	-.074
1.2 ด้านเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	.152*	-.152*
2. ปัจจัยด้านครอบครัว		
2.1 ด้านอาชีพของผู้ปกครอง		
ประกอบอาชีพในหน่วยงานภาครัฐ	.052	-.052
ประกอบอาชีพในหน่วยงานภาคเอกชน	-.052	.052
2.2 ด้านฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง		
รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองน้อยกว่า 15,000 บาท	-.150*	.150*
รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองมากกว่า 15,000 บาท	.150*	-.150*
2.3 ด้านระดับการศึกษาของผู้ปกครอง		
ระดับการศึกษาของผู้ปกครองที่ต่ำกว่าปริญญาตรี	-.037	.037
ระดับการศึกษาของผู้ปกครองที่สูงกว่าปริญญาตรี	.037	-.037
2.4 ด้านการสนับสนุนทางด้านวิชาการของผู้ปกครอง	.162**	-.162**
3. ปัจจัยด้านโรงเรียน		
3.1 ด้านครูผู้สอน	.038	-.038
3.2 ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก	.137*	-.137*
3.3 ด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร	.179**	-.179**
3.4 ด้านที่ตั้งและความสะดวกในการเดินทาง	-.001	.001
3.5 ด้านความพร้อมของอาคารและสถานที่	.125*	-.125*

หมายเหตุ: *มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

ตารางที่ 18 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Spearman ระหว่างตัวแปรอิสระทั้งหมดกับการเลือกเลือกศึกษาต่อ โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Spearman (Spearman rank-order Correlation Coefficient) เป็นการคำนวณแบบ Nonparametric โดยเป็นวิธีการที่เหมาะสมกับตัวแปรที่สนใจศึกษาอย่างน้อย 1 ตัวซึ่งมีการวัดแบบมาตราวัดอันดับ (Ordinal Scale) และมีข้อสมมติฐานเบื้องต้นเกี่ยวกับการแจกแจงความถี่ของข้อมูลเช่นเดียวกับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Pearson (Pearson Correlation Coefficient) พบว่า

ปัจจัยด้านผู้เรียน

ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปรนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยน้อยกว่า 3.00 มีความสัมพันธ์ทางลบกับความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความไม่ประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยน้อยกว่า 3.00 ไม่ประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ และนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยน้อยกว่า 3.00 ประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ตัวแปรนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยมากกว่า 3.00 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ และมีความสัมพันธ์ทางลบกับความไม่ประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยมากกว่า 3.00 ประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ และนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยน้อยกว่า 3.00 ไม่ประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ด้านเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ด้านเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ และมีความสัมพันธ์ทางลบกับความไม่ประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษที่ดีมีความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ และนักเรียนที่มีเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษที่ไม่ดี ไม่ประสงค์ในการเลือกศึกษา

ต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ปัจจัยด้านครอบครัว

ด้านอาชีพของผู้ปกครอง

ตัวแปรด้านอาชีพของผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพในหน่วยงานภาครัฐมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ และมีความสัมพันธ์ทางลบกับความไม่ประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพรับข้าราชการมีความประสงค์ให้บุตรหลานเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ตัวแปรด้านอาชีพของผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพในหน่วยงานภาคเอกชนมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความไม่ประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพในหน่วยงานภาคเอกชนไม่มีความประสงค์ให้บุตรหลานเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ด้านฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

ตัวแปรผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 15,000 บาทมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ และมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความไม่ประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 15,000 บาท ไม่ประสงค์ให้บุตรหลานเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ตัวแปรผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 15,000 บาทมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ และมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความไม่ประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 15,000 บาทประสงค์ให้บุตรหลานเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ด้านระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ตัวแปรผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ และมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความไม่ประสงค์ในการศึกษาต่อ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ไม่ประสงค์ให้บุตรหลานเลือกศึกษาต่อ ในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ตัวแปรผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ และมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความไม่ประสงค์ในการศึกษาต่อ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ประสงค์ให้บุตรหลานเลือกศึกษาต่อ ในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ด้านการสนับสนุนทางด้านวิชาการของผู้ปกครอง พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ และมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความไม่ประสงค์ในการศึกษาต่อ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองที่สนับสนุนทางด้านวิชาการให้กับบุตรหลาน ประสงค์ให้บุตรหลานเลือกศึกษาต่อ ในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ปัจจัยด้านโรงเรียน

ด้านครูผู้สอน พบว่า ปัจจัยด้านครูผู้สอนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ และมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความไม่ประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองที่มีความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานครให้ความสำคัญกับครูผู้สอน และผู้ปกครองที่ไม่มีความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานครไม่ให้ความสำคัญกับครูผู้สอน

ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ปัจจัยด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ และมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความไม่ประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองที่มีความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา

กรุงเทพมหานครให้ความสำคัญกับการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก และผู้ปกครองที่ไม่มีความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานครไม่ให้ความสำคัญกับการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร พบว่า ตัวแปรการประชาสัมพันธ์หลักสูตรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ ความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ และมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความไม่ประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองที่มีความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์หลักสูตร และผู้ปกครองที่ไม่มีความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อไม่ให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์หลักสูตร

ด้านที่ตั้งและความสะดวกในการเดินทาง พบว่า ตัวแปรที่ตั้งและความสะดวกในการเดินทางมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ และตัวแปรที่ตั้งและความสะดวกในการเดินทางมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความไม่ประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองที่มีความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อไม่ให้ความสำคัญกับที่ตั้งและความสะดวกในการเดินทาง และผู้ปกครองที่ไม่มีความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อให้ความสำคัญกับที่ตั้งและความสะดวกในการเดินทาง

ด้านความพร้อมของอาคารและสถานที่ พบว่า ตัวแปรด้านความพร้อมของอาคารและสถานที่ที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ และตัวแปรด้านความพร้อมของอาคารและสถานที่ที่มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความไม่ประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองที่มีความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อไม่ให้ความสำคัญกับด้านความพร้อมของอาคารและสถานที่ และผู้ปกครองที่ไม่มีความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อให้ความสำคัญกับด้านความพร้อมของอาคารและสถานที่

กล่าวโดยสรุป ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทั้งหมดกับการเลือกศึกษาต่อพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทิศทางบวกกับการเลือกศึกษาต่อ ประกอบด้วย การสนับสนุนทางวิชาการของผู้ปกครอง (SUPPORT) ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร (PR) มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ตัวแปรที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ประกอบด้วย ปัจจัยด้านเจตคติ (ATTI) ปัจจัยด้านฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (INCOME) ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (FACIL) และปัจจัยด้านความพร้อมของอาคารและสถานที่(BUILD) มีโอกาสเพิ่มการเลือกศึกษาของเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 5 การสร้างตัวแปรทำนายสำหรับการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกด้วยการสร้างตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) สำหรับการวิเคราะห์สมการถดถอยโลจิสติก

ตารางที่ 19 การกำหนดตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) ของตัวแปรเชิงคุณภาพของสมการถดถอยโลจิสติก ด้านความประสงค์ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

ตัวแปรตาม	ความประสงค์
	WANT
ประสงค์	1
ไม่ประสงค์	0

ตารางที่ 20 การกำหนดตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) ของด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

ตัวแปรอิสระ	ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียน
	GRADE
เกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.01 ถึง 4.00	1
เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 3.00	0

ตารางที่ 21 การกำหนดตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) ของด้านอาชีพของผู้ปกครอง โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

ตัวแปรอิสระ	อาชีพของผู้ปกครอง
	OCCU
ประกอบอาชีพในหน่วยงานภาครัฐ	1
ประกอบอาชีพในหน่วยงานภาคเอกชน	0

ตารางที่ 22 การกำหนดตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) ของปัจจัยด้านรายได้ของผู้ปกครอง โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

ตัวแปรอิสระ	ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง
	INCOME
รายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 15,000 บาท	0
รายได้ต่อเดือนมากกว่า 15,000 ขึ้นไป	1

ตารางที่ 23 การกำหนดตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) ของด้านระดับการศึกษาของผู้ปกครองโดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

ตัวแปรอิสระ	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
	EDU
ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	1
สูงกว่าปริญญาตรี	0

จากตารางที่ 19 - 23 การกำหนดตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) ผู้วิจัยประมาณการค่าสัมประสิทธิ์ของสมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกแบบทวิภาคประกอบไปด้วย ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ตัวแปรหุ่นความประสงค์ของผู้ปกครองที่จะให้บุตรหลานเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (WANT) สมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกจึงประกอบไปด้วย ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) จำนวน 11 ตัวแปรตามกรอบแนวคิดในการวิจัย ได้แก่ ด้านผู้เรียน ประกอบไปด้วย ผลสัมฤทธิ์ทางเรียน คือ เกรดเฉลี่ยสะสมในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม (GRADE) เป็นตัวแปรหุ่นจำนวน 1 ตัวแปร และด้านเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (ATTI) จำนวน 1 ตัวแปร ปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบไปด้วย ด้านอาชีพของผู้ปกครอง (OCCU) เป็นตัวแปรหุ่นจำนวน 1 ตัวแปร ด้านฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง คือ ตัวแปรรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง (INCOME) เป็นตัวแปรหุ่นจำนวน 1 ตัวแปร และด้านการสนับสนุนทางด้านวิชาการของครอบครัวจำนวน 1 ตัวแปร ปัจจัยด้านโรงเรียน ประกอบไปด้วย ด้านครูผู้สอน ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร ด้านที่ตั้งและความสะดวกในการเดินทาง ด้านความพร้อมของอาคารและสถานที่ จำนวนด้านละ 1 ตัวแปร

ตอนที่ 6 ผลการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นในการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก

ตารางที่ 24 ตารางค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman's Correlation Coefficient) ระหว่างตัวแปรทำนาย

	GRADE	ATTI	OCCU	INCOME	EDU	SUPPORT	TEACH	FACIL	PR	LOCA	BUILD
GRADE	1.000	.227**	.105	.123*	-.045	.171**	.043	-.014	-.022	.080	.033
ATTI	.227**	1.000	.012	.116	-.054	.376**	.235**	.258**	.261**	.057	.261**
OCCU	.105	.012	1.000	-.150*	.166**	-.123*	-.107	-.048	-.155*	.000	-.029
INCOME	.123*	.116	-.150*	1.000	-.397**	.129*	.032	-.027	-.001	-.005	.076
EDU	-.045	-.054	.166**	-.397**	1.000	-.001	.067	.102	-.007	.099	-.023
SUPPORT	.171**	.376**	-.123*	.129*	-.001	1.000	.530**	.427**	.448**	.262**	.465**
TEACH	.043	.235**	-.107	.032	.067	.530**	1.000	.625**	.426**	.332**	.538**
FACIL	-.014	.258**	-.048	-.027	.102	.427**	.625**	1.000	.558**	.404**	.650**
PR	-.022	.261**	-.155*	-.001	-.007	.448**	.426**	.558**	1.000	.279**	.463**
LOCA	.080	.057	.000	-.005	.099	.262**	.332**	.404**	.279**	1.000	.446**
BUILD	.033	.261**	-.029	.076	-.023	.465**	.538**	.650**	.463**	.446**	1.000

จากตารางที่ 24 ตารางค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน โดยผู้วิจัยตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของข้อมูลตัวแปรอิสระโดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวแปรอิสระที่ไม่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันสูง (Multicollinearity) โดยประเมินได้จากค่าสหสัมพันธ์ (Spearman's Correlation Coefficient) ซึ่งไม่เกิน .8 จากค่าสหสัมพันธ์ในตารางข้างต้นจะเห็นได้ว่าไม่มีตัวแปรอิสระใดที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงกว่าเกณฑ์ที่ได้กล่าวไว้ ดังนั้นตัวแปรอิสระจึงไม่พบปัญหาตัวแปรอิสระที่ไม่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันสูง (Multicollinearity)

ตอนที่ 7 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ)

ตารางที่ 25 ค่าสถิติทดสอบความมีนัยสำคัญของสมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกในการวิเคราะห์ปัจจัยด้านต่าง ๆ โดยการทดสอบ Omnibus Test for Model Coefficient

χ^2	df	Sig
25.231	11	.008*

หมายเหตุ: *มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

จากตารางที่ 25 เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของตัวแปรอิสระที่ใช้ในสมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก พบว่า ปฏิเสธสมมติฐานที่ว่าสมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกไม่สามารถใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อการศึกษาในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 26 ค่าสถิติทดสอบความมีนัยสำคัญของตัวแปรอิสระรายตัวแปรที่ใช้ในสมการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก

ตัวแปรอิสระ	Score	df	Sig
GRADE	1.487	1	.223
ATTI	4.835*	1	.028
OCCU	.740	1	.390
INCOME	6.108*	1	.013
EDU	.376	1	.540
SUPPORT	5.586*	1	.018
TEACH	.455	1	.500
FACIL	5.422*	1	.020
PR	8.635**	1	.003
LOCA	.203	1	.652
BUILD	3.872*	1	.049
Overall Statistics	24.393	11	.011

หมายเหตุ: *มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

จากตารางที่ 26 แสดงตัวแปรอิสระที่นำมาวิเคราะห์ในสมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก พบว่า เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของตัวแปรอิสระรายตัวแปรที่ใช้ในสมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก พบว่า ค่าสถิติภาพรวม (Overall Statistic) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่ามีตัวแปรอิสระที่มีนัยสำคัญทางสถิติในสมการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก

เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระรายตัว พบว่า ตัวแปรปัจจัยด้านเจตคติ (ATTI) ปัจจัยด้านการสนับสนุนทางวิชาการของผู้ปกครอง (SUPPORT) ปัจจัยด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของโรงเรียน (FACIL) ปัจจัยด้านประชาสัมพันธ์ (PR) และตัวแปรปัจจัยด้านความพร้อมของอาคารและสถานที่ของโรงเรียน (BUILD) เป็นตัวแปรอิสระที่มีแนวโน้มที่มีนัยสำคัญทางสถิติในสมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก

จากการทดสอบข้างต้น พบว่า ตัวแปรอิสระในสมการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกในภาพรวมจึงมีความเหมาะสมและสามารถนำมาวิเคราะห์ในสมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกได้ตามกรอบแนวคิดในการวิจัยที่กำหนดไว้ทั้งหมดได้ นอกจากนี้ตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถนำไปใช้ในการพยากรณ์ความประสงค์ของผู้ปกครองที่จะให้บุตรหลานเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นอีกด้วย

ตารางที่ 27 ค่าสถิติทดสอบความตรง (Goodness of Fit) ความประสงค์ของผู้ปกครองที่จะให้บุตรหลานเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ด้วยวิธีการทดสอบ Hosmer and Lemeshow Test

χ^2	df	Sig
4.938	8	.764

หมายเหตุ: *มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

จากตารางที่ 27 เมื่อทดสอบความตรง (Goodness of Fit) ของสมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก พบว่า การทดสอบไม่ปฏิเสธสมมติฐานที่ว่าค่าเฉลี่ยของค่าที่สังเกตจากการตอบแบบสอบถามของผู้ปกครองว่ามีความประสงค์ หรือไม่ประสงค์ที่จะส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนัก

การศึกษา กรุงเทพมหานครได้เท่ากับค่าเฉลี่ยของค่าที่พยากรณ์ในแต่ละกลุ่มซึ่งการทดสอบนี้แสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระสามารถใช้ในการพยากรณ์ได้โดยค่าที่ได้จากการพยากรณ์จะไม่มี ความแตกต่างจากค่าที่สังเกตได้จากแบบสอบถาม

กล่าวโดยสรุป จากการทดสอบของสมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก พบว่า ตัวแปรอิสระเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก นอกจากนี้สมการสามารถใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ได้ โดยตัวแปรอิสระในสมการยังมีนัยสำคัญทางสถิติของสมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก รวมไปถึงสามารถใช้ในการพยากรณ์ความประสงค์ของผู้ปกครองที่จะให้บุตรหลานเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานครได้

ตอนที่ 8 ผลการสร้างและการยืนยันสมการทำนายการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ)

ตารางที่ 28 ค่าสัมประสิทธิ์ที่ประมาณค่าพารามิเตอร์สมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกด้วยวิธีการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกแบบปกติ (Enter Logistic Regression Analysis)

ตัวแปรอิสระ	B	S.E.	Wald	df	Sig	Exp(B)
CONSTANT	-2.417	1.409	2.942	1	.086	.089
GRADE	.245	.283	.751	1	.386	1.278
ATTI	.145	.218	.443	1	.506	1.156
OCCU	-.093	.352	.071	1	.791	.911
INCOME	.673*	.299	5.077	1	.024	1.960*
EDU	.173	.294	.344	1	.558	1.189
SUPPORT	.264	.336	.619	1	.431	1.303
TEACH	-.536	.276	3.762	1	.052	.585

ตารางที่ 28 (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ	B	S.E.	Wald	df	Sig	Exp(B)
FACIL	.490	.302	2.641	1	.104	1.633
PR	.437*	.213	4.210	1	.040	1.547*
LOCA	-.406	.243	2.786	1	.095	.666
BUILD	.136	.317	.186	1	.667	1.146

หมายเหตุ: *มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

จากตารางที่ 28 ค่าสัมประสิทธิ์ที่ประมาณค่าพารามิเตอร์สมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก พบว่า ตัวแปรอิสระที่มีนัยสำคัญทางสถิติมีจำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 15,000 บาท (INCOME) และตัวแปรปัจจัยด้านประสัมพันธ์หลักสูตร (PR) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยสามารถอธิบายได้ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์ที่ประมาณการพารามิเตอร์ (B) ของตัวแปรอิสระรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองมากกว่า 15,000 บาท พบว่า มีค่าเท่ากับ .673 ในขณะที่ ค่า Exp(B) เท่ากับ 1.960 แสดงว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 15,000 บาท มีความน่าจะเป็นที่จะเลือกประสงค์ที่จะศึกษาต่อมากกว่า ไม่ประสงค์ที่จะศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร 1.960 เท่า

ค่าสัมประสิทธิ์ที่ประมาณการพารามิเตอร์ (B) ปัจจัยด้านการประสัมพันธ์หลักสูตร พบว่า มีค่าเท่ากับ .437 ในขณะที่ค่า Exp(B) เท่ากับ 1.547 แสดงว่าปัจจัยด้านประสัมพันธ์หลักสูตรส่งผลต่อความน่าจะเป็นที่ทำให้ผู้ปกครองจะเลือกประสงค์ที่จะศึกษาต่อ มากกว่าเลือกไม่ประสงค์ที่จะศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร 1.547 เท่า

ดังนั้น ผลการวิเคราะห์สมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกสำหรับความประสงค์ของผู้ปกครองที่จะให้บุตรหลานเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร สามารถนำมาเขียนในรูปแบบสมการลอการิทึมของอัตราส่วนแอดมิตต่อ (Log Odds Ratio) เพื่อให้อยู่ในรูปแบบสมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกเชิงเส้นได้ (Linear Logistic Regression)

$$\ln \left[\frac{P(WANT=1|x_i)}{P(WANT=0|x_i)} \right] = -2.417 + 0.245(\text{GRADE}) + 0.145(\text{ATTI}) - 0.093(\text{OCCU}) + 0.673(\text{INCOME}) \\ + 0.173(\text{EDU}) + 0.264(\text{SUPPORT}) - 0.536(\text{TECH}) + 0.490(\text{FACIL}) \\ + 0.437(\text{PR}) - 0.406(\text{LOCA}) + 0.136(\text{BUILD})$$

หรือสามารถเขียนในรูปแบบอัตราส่วนแท้มต่อ (Odds Ratio) ดังนี้

$$\frac{P(WANT=1|x_i)}{P(WANT=0|x_i)} = e^{-2.417 + 0.245(\text{GRADE}) + 0.145(\text{ATTI}) - 0.093(\text{OCCU}) + 0.673(\text{INCOME}) + 0.173(\text{EDU}) \\ + 0.264(\text{SUPPORT}) - 0.536(\text{TECH}) + 0.490(\text{FACIL}) + 0.437(\text{PR}) - 0.406(\text{LOCA}) + 0.136(\text{BUILD})}$$

จากการประมาณการสมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกแบบปกติ (Enter Logistic Regression Analysis) จะเห็นได้ว่า มีตัวแปรอิสระที่เป็นปัจจัยด้านต่าง ๆ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำให้ต้องคัดเลือกตัวแปรสำหรับสมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกที่มีนัยสำคัญทางสถิติโดยการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกแบบขั้นตอน (Stepwise Logistic Regression Analysis) ทั้งวิธีการ Forward และ Backward ได้ โดยมีรายละเอียดของแต่ละวิธีการเป็นดังนี้

ตารางที่ 29 ค่าสัมประสิทธิ์ที่ประมาณค่าพารามิเตอร์สมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกแบบขั้นตอน (Stepwise Logistic Regression Analysis)

ตัวแปรอิสระ	Stepwise					
	B	S.E.	Wald	df	Sig	Exp(B)
Constant	-2.106	0.683	9.514	1	0.002	0.122
INCOME	.659*	0.261	6.369	1	0.012	1.933*
PR	.510**	0.174	8.619	1	0.003	1.665**

หมายเหตุ: *มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

จากตารางที่ 29 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ที่ประมาณค่าพารามิเตอร์สมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกแบบขั้นตอน (Stepwise Logistic Regression Analysis) ซึ่งวิธี Backward และวิธี Forward ให้ผลเหมือนกัน ค่าสัมประสิทธิ์ที่ประมาณค่าพารามิเตอร์สมการการวิเคราะห์ถดถอย

โลจิสติก พบว่า ตัวแปรอิสระที่มีนัยสำคัญทางสถิติมีจำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 15,000 บาท (INCOME) และตัวแปรปัจจัยด้านประสัมพันธ์หลักสูตร (PR) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 และที่ระดับนัยสำคัญ .01 ตามลำดับ โดยสามารถอธิบายได้ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์ที่ประมาณการพารามิเตอร์ (B) ของตัวแปรอิสระรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองมากกว่า 15,000 บาท พบว่า ตัวแปรดังกล่าวมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีค่าเท่ากับ .659 ในขณะที่ ค่า Exp(B) เท่ากับ 1.933 แสดงว่าผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือน 15,000 บาทมีความน่าจะเป็นที่จะเลือกประสงค์ที่จะศึกษาต่อ มากกว่า เลือกไม่ประสงค์ที่จะศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร 1.933 เท่า

ค่าสัมประสิทธิ์ที่ประมาณการพารามิเตอร์ (B) ปัจจัยด้านการประสัมพันธ์หลักสูตร พบว่า ตัวแปรดังกล่าวมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าเท่ากับ .510 ในขณะที่ค่า Exp(B) เท่ากับ 1.665 แสดงว่าปัจจัยด้านประสัมพันธ์หลักสูตรส่งผลต่อความน่าจะเป็นที่ทำให้เลือกประสงค์ที่จะศึกษาต่อ มากกว่า เลือกไม่ประสงค์ที่จะศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร 1.665 เท่า

ดังนั้น ผลการวิเคราะห์สมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกสำหรับความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีเพียงตัวแปรปัจจัยด้านรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองที่มากกว่า 15,000 บาท (INCOME) และปัจจัยด้านการประสัมพันธ์หลักสูตร (PR) จึงสามารถนำมาเขียนในรูปแบบสมการลอการิทึมของอัตราส่วนแอดัมต่อ (Log Odds Ratio) เพื่อให้อยู่ในรูปแบบสมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกเชิงเส้นได้ (Linear Logistic Regression)

$$\ln \left[\frac{P(WANT=1|x_i)}{P(WANT=0|x_i)} \right] = -2.106 + .659(INCOME) + .510(PR)$$

หรือสามารถเขียนในรูปแบบอัตราส่วนแอดัมต่อ (Odds Ratio) ดังนี้

$$\frac{P(WANT=1|x_i)}{P(WANT=0|x_i)} = e^{-2.106 + .659(INCOME) + .510(PR)}$$

ทั้งนี้ ด้วยวิธีการคำนวณทั้งการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกแบบปกติ (Enter Logistic Regression Analysis) และการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกแบบขั้นตอน (Stepwise Logistic Regression Analysis) ให้ผลการประมาณการไม่แตกต่างกัน คือ มีตัวแปรที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ตัวแปรด้านรายได้ที่มากกว่า 15,000 บาท (INCOME) ซึ่งอยู่ในปัจจัยด้านครอบครัว และด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร (PR) ซึ่งอยู่ในปัจจัยด้านโรงเรียน

ตารางที่ 30 ค่าสถิติสมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก

Methods	-2 Log likelihood	Cox& Snell R Square	Nagelkerke R Square
Enter	346.561	.089	.119
Stepwise	356.573	.055	.073

จากตารางที่ 30 ผลจากการประมาณการสมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกแบบปกติ (Enter Logistic Regression Analysis) พบว่า ค่า -2 Log Likelihood เท่ากับ 346.561 เป็นค่าที่ใช้การคำนวณค่า Pseudo R-Square จะพบว่าค่า Cox and Snell R-Square มีค่าเท่ากับ .089 และค่า Nagelkerke R-Square มีค่าเท่ากับ .119 สรุปได้ว่าความแปรปรวนของตัวแปรอิสระสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ร้อยละ 11.9

ผลจากการประมาณการสมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกแบบขั้นตอน (Stepwise Logistic Regression Analysis) พบว่า ค่า -2 Log Likelihood เท่ากับ 356.573 เป็นค่าที่ใช้การคำนวณค่า Pseudo R-Square จะพบว่าค่า Cox and Snell R-Square มีค่าเท่ากับ .055 และค่า Nagelkerke R-Square มีค่าเท่ากับ .073 สรุปได้ว่าความแปรปรวนของตัวแปรอิสระสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ร้อยละ 7.3

อย่างไรก็ตาม สำหรับค่า Cox and Snell R-Square ซึ่งอธิบายค่าความแตกต่างระหว่างค่า Log likelihood ของสมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกกับสมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกที่เป็นฐาน (Base Model) โดยสมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกที่เป็นฐานจะเป็นสมการที่ใส่เพียงค่าความระยะตัดแกน (Intercept) เท่านั้น นอกจากนี้ ค่า Cox and Snell R-Square เป็นค่าประมาณของ R-Square เท่านั้นซึ่งแตกต่างจากค่า R-Square ในสมการการวิเคราะห์ถดถอยเชิงเส้นแบบพหุภาค (Multiple Linear Regression) ที่อธิบายที่มาของความแปรปรวนของตัวแปรตามจากความแปรปรวนของตัวแปรอิสระได้โดยตรง ค่า Cox and Snell R-Square จะมีค่าสูงที่สุดน้อย

กว่า 1 เสมอ แม้ว่าสมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกที่พยากรณ์ได้อย่างสมบูรณ์ก็ตาม ในขณะที่ค่า Nagelkerke R-Square ซึ่งเป็นค่าที่คำนวณจากค่า Cox and Snell R-Square โดยปรับค่าให้อยู่ระหว่าง 0 ถึง 1

8.1 การพยากรณ์ความประสงค์ในการศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานครกับสมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก

ตารางที่ 31 ตารางจัดประเภทในการพยากรณ์ความประสงค์ในการศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ค่าที่สังเกตได้ (Observed)	ค่าพยากรณ์ (Predicted)		
	ไม่ประสงค์ศึกษาต่อ	ประสงค์ศึกษาต่อ	ร้อยละที่พยากรณ์ได้ถูกต้อง
ไม่ประสงค์ศึกษาต่อ	62	60	50.8
ประสงค์ศึกษาต่อ	36	112	75.7
ภาพรวมการพยากรณ์			64.4

หมายเหตุ: ค่าความน่าจะเป็นที่ใช้พยากรณ์ว่าจะประสงค์ศึกษาต่อมีค่ามากกว่า .5

จากตารางที่ 31 ตารางจัดประเภทในการพยากรณ์ความประสงค์ในการศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า สมการสามารถพยากรณ์ผู้ที่เลือกไม่ประสงค์ในการศึกษาต่อ จำนวน 62 คน ได้ถูกต้องว่าไม่ประสงค์ในการศึกษาต่อ และสามารถพยากรณ์ผู้ที่เลือกว่าประสงค์จะศึกษาต่อ จำนวน 112 คน ได้อย่างถูกต้อง ส่วนจำนวนที่สมการพยากรณ์ผิดจำนวน 96 คน ดังนั้นแล้ว สมการนี้สามารถพยากรณ์ผู้ที่ไม่ประสงค์ถูกต้องร้อยละ 50.8 และสามารถพยากรณ์ผู้ที่ประสงค์ถูกต้องร้อยละ 75.7 โดยในภาพรวมสมการสามารถพยากรณ์ได้ถูกต้องร้อยละ 64.4 จากผู้ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 270 ฉบับ

ตอนที่ 9 ผลการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาของเหตุผลของการเลือกศึกษาในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งนำเสนอเหตุผลของผู้ปกครอง โดยวิเคราะห์ผลมาจากแบบสอบถามจำนวน 270 ฉบับ โดยนำเสนอเป็นตารางแจกแจงความถี่ของเหตุผลที่ประสงค์เลือกศึกษาต่อ หรือไม่ประสงค์เลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 32 ค่าสถิติพื้นฐานของเหตุผลของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในการประสงค์เลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

เหตุผลของผู้ปกครองที่ประสงค์จะเลือกเรียนในหลักสูตร			
โครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ)	จำนวน	ร้อยละ	
ในระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร	(ความถี่)		
เหตุผลที่ประสงค์ศึกษาต่อ			
1. นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นพื้นฐานในระดับชั้นที่สูงขึ้น การประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตในอนาคต	98	60.13	
2. การจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ	18	11.04	
3. ประหยัดค่าใช้จ่าย	18	11.04	
4. ใกล้ที่พัก และเดินทางสะดวก	10	6.13	
5. อื่น ๆ	9	5.52	
6. ไม่ระบุ	10	6.13	

จากตารางที่ 32 เหตุผลของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ที่ประสงค์เลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นพื้นฐานในระดับชั้นที่สูงขึ้น

การประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตในอนาคตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.13 รองลงมา คือ การจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ และประหยัดค่าใช้จ่าย คิดเป็นร้อยละ 11.04 เท่ากัน

ตารางที่ 33 ค่าสถิติพื้นฐานของเหตุผลของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในการไม่ประสงค์เลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

เหตุผลของผู้ปกครองที่ประสงค์จะไม่เลือกเรียนในหลักสูตร			
โครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร	จำนวน (ความถี่)	ร้อยละ	
เหตุผลที่ไม่ประสงค์ศึกษาต่อ			
1. โรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษา ตอนต้นอยู่ไกล และไม่อยู่ในพื้นที่	34	26.77	
2. ต้องการศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาโดยตรง	12	9.44	
3. ต้องการย้ายไปศึกษาต่อในโรงเรียนสังกัดอื่น เช่น โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน	11	8.66	
4. ต้องการเลือกศึกษาในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง	10	7.87	
5. ต้องการให้ศึกษาในห้องเรียนปกติ	10	7.87	
6. ต้องการศึกษาต่อตามบุคคลอื่น เช่น เพื่อน พี่ ญาติ	7	5.51	
7. ต้องการให้มีพื้นฐานวิชาอื่น	4	3.14	
8. ขาดความเชื่อมั่นในคุณภาพการจัดการเรียนการสอน	3	2.36	
9. ย้ายกลับต่างจังหวัด	3	2.36	
10. หลักสูตรสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ไม่มีระดับ ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายรองรับ	2	1.57	
11. ต้องการให้บุตรหลานได้มีประสบการณ์ในการสอบ แข่งขัน	2	1.57	

ตารางที่ 33 (ต่อ)

เหตุผลของผู้ปกครองที่ประสงค์จะไม่เลือกเรียนในหลักสูตร		
โครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร	จำนวน (ความถี่)	ร้อยละ
12. สักมโรงเรียนอื่นดีกว่า	2	1.57
13. ย้ายไปศึกษาที่อื่น	2	1.57
14. ศึกษาต่อในโรงเรียนกีฬา	1	0.78

จากตารางที่ 33 เหตุผลของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ที่ไม่ประสงค์เลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า โรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นอยู่ไกล และไม่อยู่ในพื้นที่มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 26.77 รองลงมา คือ ต้องการศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาโดยตรง คิดเป็นร้อยละ 9.44 และต้องการย้ายไปศึกษาต่อในโรงเรียนสังกัดอื่น เช่น โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คิดเป็นร้อยละ 8.66

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามจำนวน 1 ชุด แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติผ่านโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS for Window Version 22 เพื่อหาค่าการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (Spearman rank-order Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์สมการถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression Analysis)

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตาราง Krejcie and Morgan (1970) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 297 คู่ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือวิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการจับคู่กันของผู้ตอบแบบสอบถามจากนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) จำนวน 297 คน และผู้ปกครอง จำนวน 297 คน แล้วจึงจำแนกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) ให้กระจายครอบคลุมทุกโรงเรียนและขนาดของโรงเรียน โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและเก็บรวบรวมข้อมูลทางไปรษณีย์ และได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 270 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.90

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 9 ตอน ประกอบด้วย 1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักเรียน 2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลภาพรวมเกี่ยวกับปัจจัยเกี่ยวกับการเลือกศึกษาในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร 3) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลรายชื่อเกี่ยวกับปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร 4) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละปัจจัยกับความประสงค์ในการเลือกศึกษาในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร 5) การสร้างตัวแปรทำนายสำหรับการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก 6) ผลการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นในการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก 7) ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่

ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร 8) ผลการสร้างและการยืนยันสมการทำนายการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร และ 9) ผลการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) ของเหตุผลในการเลือกศึกษาในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักเรียน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 50.7 ส่วนใหญ่เดินทางมาโรงเรียนโดยรถมอเตอร์ไซด์คิดเป็นร้อยละ 43.7 รองลงมา เดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 30.4 ที่พักของนักเรียนอยู่ห่างจากโรงเรียนส่วนใหญ่น้อยกว่า 5 กิโลเมตรคิดเป็นร้อยละ 40.4 รองลงมา คือ 5-10 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 38.5

1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลภาพรวมเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานครมีค่าเฉลี่ย 3.98 อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ด้านที่ตั้งและความสะดวกในการเดินทางซึ่งอยู่ในปัจจัยด้านโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ 4.32 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ด้านความพร้อมของอาคารและสถานที่ ซึ่งอยู่ในปัจจัยด้านโรงเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.16 อยู่ในระดับมาก และด้านการสนับสนุนทางวิชาการของผู้ปกครองซึ่งอยู่ในปัจจัยด้านครอบครัว มีค่าเฉลี่ย 4.14 อยู่ในระดับมาก

1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลรายข้อของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า

1.3.1 ปัจจัยด้านผู้เรียน

1.3.1.1 ด้านผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 4.00-3.01 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.9 รองลงมา คือ อยู่ในช่วง 3.00-2.01 คิดเป็นร้อยละ 7.7 และ อยู่ในช่วง 2.00-1.01 คิดเป็นร้อยละ 0.1

1.3.1.2 ด้านเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 3.71 อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกรายข้อ พบว่า วิชาภาษาอังกฤษเป็นประโยชน์ในการเรียนต่อและประกอบอาชีพมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.44 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ นักเรียนมีความสนุกมากเมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ย 3.93 อยู่ในระดับมาก และ วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เรียนรู้ได้ง่าย มีค่าเฉลี่ย 3.89 อยู่ในระดับมาก

1.3.2 ปัจจัยด้านครอบครัว

1.3.2.1 ด้านอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า ด้านอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า อาชีพของผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปคิดเป็นร้อยละ 32.2 รองลงมา คือ ประกอบธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 25.2 และพนักงานเอกชน คิดเป็นร้อยละ 19.3

1.3.2.2 ปัจจัยด้านฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.4 รองลงมา คือ รายได้ต่อเดือน 15,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.8 และรายได้ต่อเดือนมากกว่า 25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.4

1.3.2.3 ปัจจัยด้านระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 61.1 รองลงมา คือ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 28.5 และปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 7.4

1.3.2.4 ด้านการสนับสนุนทางวิชาการของผู้ปกครองของนักเรียน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.14 อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ปกครองสนับสนุนค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ให้กับบุตรหลานมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.59 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ผู้ปกครองมักสอบถามผลการเรียนของบุตรหลานอยู่เสมออยู่ มีค่าเฉลี่ย 4.42 อยู่ในระดับมาก และ ผู้ปกครองจัดหาอุปกรณ์การเรียนให้กับบุตรหลาน มีค่าเฉลี่ย 4.39 อยู่ในระดับมาก

1.3.3 ปัจจัยด้านโรงเรียน

1.3.3.1 ด้านครูผู้สอน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 3.81 อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ปกครองจะเลือกโรงเรียนที่มีครูชาวต่างชาติเป็นครูประจำชั้นร่วมกับครูชาวไทยที่เอาใจใส่และเป็นมิตรกับนักเรียนและผู้ปกครองมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.11 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ผู้ปกครองจะเลือกโรงเรียนที่ครูชาวต่างชาติจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้กับนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เช่น การจัดค่ายภาษาอังกฤษ การฝึกนักเรียนไปแข่งขันกิจกรรมภาษาอังกฤษ

ต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 4.03 อยู่ในระดับมาก และ ผู้ปกครองจะเลือกโรงเรียนที่มีครูชาวไทยในหลักสูตรมีความรู้และความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ย 3.97 อยู่ในระดับมาก

1.3.3.2 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.07 อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ปกครองจะเลือกโรงเรียนที่มีสื่อและวัสดุอุปกรณ์สำหรับการจัดการเรียนการสอนที่มีความทันสมัย น่าสนใจ และเพียงพอมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.16 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ผู้ปกครองจะเลือกโรงเรียนที่มีการจัดบริการด้านค่าเล่าเรียน เครื่องแต่งกาย อุปกรณ์การเรียน ชุดนักเรียน การทัศนศึกษา และประกันอุบัติเหตุ โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย รวมทั้งมีการจัดหาทุนการศึกษาให้กับนักเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.15 อยู่ในระดับมาก และ ผู้ปกครองจะเลือกโรงเรียนที่มีเอกสาร ตำราเรียน และหนังสือเสริมสร้าง การเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษที่ทันสมัย หลากหลาย และเหมาะสมกับวัย และการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 4.13 อยู่ในระดับมาก

1.3.3.3 ด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 3.69 อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ปกครองทราบข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนจากการบอกเล่าหรือแนะนำจากคนรู้จัก เช่น ครู พี่น้องญาติ เพื่อนบ้าน เพื่อนของบุตรหลาน เป็นต้นมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.76 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ผู้ปกครองทราบข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนสองภาษาที่ต้องการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจากการประชาสัมพันธ์ตามนิทรรศการการศึกษาต่อของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.70 อยู่ในระดับมาก และ ผู้ปกครองทราบข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนจากช่องทางการประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ เว็บไซต์ เฟซบุ๊ก และป้ายโฆษณาต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.69 อยู่ในระดับมาก

1.3.3.4 ด้านที่ตั้งและความสะดวกในการเดินทาง ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.32 อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ปกครองเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนที่ปลอดภัยจากยาเสพติดและอบายมุขมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.79 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ผู้ปกครองต้องการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนที่มีความสะดวกและรวดเร็วในการเดินทางไป-กลับ มีค่าเฉลี่ย 4.43 อยู่ในระดับมาก และ ผู้ปกครองต้องการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนที่อยู่ใกล้แหล่งที่พักอาศัย มีค่าเฉลี่ย 4.29 อยู่ในระดับมาก

1.3.3.5 ด้านความพร้อมของอาคารและสถานที่ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.16 อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ปกครองต้องการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนที่มีห้องเรียนและสถานที่ที่ส่งเสริมการทำกิจกรรมของนักเรียนที่ทันสมัย เพียงพอ และปลอดภัย เช่น

ห้องปฏิบัติการทางภาษา ห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องดนตรี ห้องแนะแนว ห้องชมรม โรงยิม ลานกีฬา เป็นต้นมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.54 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ผู้ปกครองต้องการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนที่มีอาคารและสถานที่กว้างขวาง สวยงาม ปลอดภัย และสะอาด มีค่าเฉลี่ย 4.29 อยู่ในระดับมาก และ ผู้ปกครองต้องการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนที่มีบรรยากาศภายในและภายนอกห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ย 4.27 อยู่ในระดับมาก

1.4 ผลการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) ของเหตุผลของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในการเลือกเรียนในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาพบว่า

1.4.1 เหตุผลของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ที่ประสงค์เลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นพื้นฐานในระดับชั้นที่สูงขึ้น การประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตในอนาคตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.13 รองลงมา คือ การจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ และประหยัดค่าใช้จ่าย คิดเป็นร้อยละ 11.04 เท่ากัน

1.4.2 เหตุผลของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ที่ไม่ประสงค์เลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา พบว่า โรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นอยู่ไกล และไม่อยู่ในพื้นที่มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 26.77 รองลงมา คือ ต้องการศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาโดยตรง คิดเป็นร้อยละ 9.44 และต้องการย้ายไปศึกษาต่อในโรงเรียนสังกัดอื่น เช่น โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คิดเป็นร้อยละ 8.66

1.5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละปัจจัยกับความประสงค์ในการเลือกศึกษาในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ)

1.5.1 ปัจจัยด้านผู้เรียน

ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปรด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยน้อยกว่า 3.00 มีความสัมพันธ์ทางลบกับความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความไม่ประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยน้อยกว่า 3.00 ไม่ประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ และนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยน้อยกว่า 3.00 ประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ตัวแปรนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยมากกว่า 3.00 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ และมีความสัมพันธ์ทางลบกับความไม่ประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยมากกว่า 3.00 ประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ และนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยน้อยกว่า 3.00 ไม่ประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ตัวแปรด้านเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ และมีความสัมพันธ์ทางลบกับความไม่ประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีที่เจตคติทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ดีประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ และนักเรียนมีที่เจตคติทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ไม่ดีไม่ประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

1.5.2 ปัจจัยด้านครอบครัว

ด้านอาชีพของผู้ปกครอง

ตัวแปรด้านอาชีพของผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพรับข้าราชการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ และมีความสัมพันธ์ทางลบกับความไม่ประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพรับข้าราชการมีความประสงค์ให้บุตรหลานเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ตัวแปรด้านอาชีพของผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพพนักงานเอกชนมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความไม่ประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพพนักงานเอกชนไม่มีความประสงค์ให้บุตรหลานเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ด้านฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

ตัวแปรผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 15,000 บาทมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ และมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความไม่ประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 15,000 บาท ไม่ประสงค์ให้บุตรหลานเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ตัวแปรผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 15,000 บาทมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ และมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความไม่ประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 15,000 บาทประสงค์ให้บุตรหลานเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ปัจจัยด้านระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ตัวแปรผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ และมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความไม่ประสงค์ในการศึกษาต่อ

แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ไม่ประสงค์ให้บุตรหลานเลือกศึกษาต่อ ในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ตัวแปรผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ และมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความไม่ประสงค์ในการศึกษาต่อ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ประสงค์ให้บุตรหลานเลือกศึกษาต่อ ในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ด้านการสนับสนุนทางด้านวิชาการของผู้ปกครอง พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ และมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความไม่ประสงค์ในการศึกษาต่อ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองที่สนับสนุนทางด้านวิชาการให้กับบุตรหลาน ประสงค์ให้บุตรหลานเลือกศึกษาต่อ ในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

1.5.3 ปัจจัยด้านโรงเรียน

ด้านครูผู้สอน พบว่า ปัจจัยด้านครูผู้สอนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ และมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความไม่ประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองที่มีความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานครให้ความสำคัญกับครูผู้สอน และผู้ปกครองที่ไม่มีความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานครไม่ให้ความสำคัญกับครูผู้สอน

ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ปัจจัยด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ และมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความไม่ประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองที่มีความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานครให้ความสำคัญกับการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก และผู้ปกครองที่ไม่มีความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานครไม่ให้ความสำคัญกับการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร พบว่า ตัวแปรการประชาสัมพันธ์หลักสูตรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ และมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความไม่ประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองที่มีความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์หลักสูตร และผู้ปกครองที่ไม่มีความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อไม่ให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์หลักสูตร

ด้านที่ตั้งและความสะดวกในการเดินทาง พบว่า ตัวแปรที่ตั้งและความสะดวกในการเดินทางมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ และตัวแปรที่ตั้งและความสะดวกในการเดินทางมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความไม่ประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองที่มีความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อไม่ให้ความสำคัญกับที่ตั้งและความสะดวกในการเดินทาง และผู้ปกครองที่ไม่มีความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อให้ความสำคัญกับที่ตั้งและความสะดวกในการเดินทาง

ด้านความพร้อมของอาคารและสถานที่ พบว่า ตัวแปรด้านความพร้อมของอาคารและสถานที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ และตัวแปรด้านความพร้อมของอาคารและสถานที่มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความไม่ประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองที่มีความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อไม่ให้ความสำคัญกับด้านความพร้อมของอาคารและสถานที่ และผู้ปกครองที่ไม่มีความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อให้ความสำคัญกับด้านความพร้อมของอาคารและสถานที่

กล่าวโดยสรุป ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทั้งหมดกับการเลือกศึกษาต่อ พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทิศทางบวกกับการเลือกศึกษาต่อ ประกอบด้วย ด้านการสนับสนุนทางวิชาการของผู้ปกครอง (SUPPORT) ด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร (PR) มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ตัวแปรที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ประกอบด้วย ด้านเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (ATTI) ด้านฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (INCOME) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (FACIL) และด้านความพร้อมของอาคารและสถานที่ (BUILD) มีโอกาสเพิ่มการเลือกศึกษาของเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

นอกจากนี้ ผู้วิจัยตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของข้อมูลตัวแปรอิสระโดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวแปรอิสระที่ไม่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันสูง (Multicollinearity) โดยประเมินได้จากค่า

สหสัมพันธ์ (Spearman's Correlation Coefficient) ซึ่งไม่เกิน .8 จากค่าสหสัมพันธ์ในตารางข้างต้นจะเห็นได้ว่าไม่มีตัวแปรอิสระใดที่มีค่าสหสัมพันธ์สูงกว่าเกณฑ์ที่ได้กล่าวไว้ ดังนั้นตัวแปรอิสระจึงไม่พบปัญหาตัวแปรอิสระที่ไม่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันสูง (Multicollinearity) สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์สมการถดถอยโลจิสติกได้

1.6 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

1.6.1 ไม่มีปัจจัยใดในด้านผู้เรียนที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานครที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยด้านผู้เรียน ประกอบด้วย ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และด้านเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่มีความแตกต่างกันในการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

1.6.2 ไม่มีปัจจัยใดในด้านครอบครัวที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานครที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นตัวแปรด้านรายได้ของผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 15,000 บาทเพียงตัวเดียวที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 15,000 บาท (INCOME) ซึ่งอยู่ในปัจจัยด้านครอบครัว มีความน่าจะเป็นที่จะเลือกประสงค์ที่จะศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร มากกว่าไม่ประสงค์ที่จะศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร 1.933 เท่า

1.6.3 ด้านการประสัมพันธ์หลักสูตร (PR) เพียงตัวเดียวในปัจจัยด้านโรงเรียนที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรปัจจัยด้านการประสัมพันธ์หลักสูตร (PR) มีความน่าจะเป็นที่ส่งผลให้ผู้ปกครองจะเลือกประสงค์ที่จะศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานครมากกว่าเลือกไม่ประสงค์ที่จะศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร 1.655 เท่า

1.7 ผลการสร้างและการยืนยันสมการถดถอยโลจิสติกกับความประสงค์ของผู้ปกครองที่จะให้บุตรหลานเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

1.7.1 ชุดตัวแปรทำนายที่นำมาศึกษาส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานครที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีเพียงตัวแปรปัจจัยด้านรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองที่มากกว่า 15,000 บาท (INCOME) และปัจจัยด้านการประสัมพันธ์หลักสูตร (PR) จึงนำมาเขียนในรูปแบบสมการลอการิทึมของอัตราส่วนแอดมิตต่อ (Log Odds Ratio) ได้ดังนี้

$$\ln \left[\frac{P(WANT=1|x_i)}{P(WANT=0|x_i)} \right] = -2.106 + .659(INCOME) + .510(PR)$$

หรือสามารถเขียนในรูปแบบอัตราส่วนแอดมิตต่อ (Odds Ratio) ดังนี้

$$\frac{P(WANT=1|x_i)}{P(WANT=0|x_i)} = e^{-2.106 + .659(INCOME) + .510(PR)}$$

1.7.2 การพยากรณ์ความประสงค์ของผู้ปกครองที่จะให้บุตรหลานเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า ในภาพรวมสมการสามารถพยากรณ์ได้ถูกต้อง ร้อยละ 64.4 ผู้ที่เลือกไม่ประสงค์ในการศึกษาต่อ จำนวน 62 คน ได้ถูกต้องว่าไม่ประสงค์ในการศึกษาต่อ และสามารถพยากรณ์ผู้ที่เลือกจะประสงค์จะศึกษาต่อ จำนวน 112 คน ได้อย่างถูกต้องส่วนจำนวนที่สมการพยากรณ์ผิดจำนวน 96 คน แสดงให้เห็นว่าสมการนี้สามารถพยากรณ์ผู้ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 270 ฉบับ โดยสามารถพยากรณ์ผู้ที่ไม่ประสงค์ถูกต้องร้อยละ 50.8 และสามารถพยากรณ์ผู้ที่ประสงค์ถูกต้องร้อยละ 75.7

2. อภิปรายผลการวิจัย

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร มีเพียงบางปัจจัยเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์และส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยแบ่งเป็นประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

2.1 1 ด้านฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง โดยเฉพาะตัวแปรด้านรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองมากกว่า 15,000 บาท เป็นปัจจัยตัวหนึ่งที่มีความสัมพันธ์และส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ส่งผลทำให้มีแนวโน้มเลือกประสงค์ที่จะศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร มากกว่าเลือกไม่ประสงค์ที่จะศึกษาต่อ สอดคล้องกับค่าสถิติพื้นฐานด้านการสนับสนุนทางวิชาการของผู้ปกครอง ข้อที่ 8 ผู้ปกครองสนับสนุนค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ให้กับบุตรหลาน พบว่า มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำที่สุด นอกจากนี้ตัวแปรดังกล่าวยังมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้มากกว่า 15,000 บาท มีความสามารถในการสนับสนุนค่าใช้จ่ายเพื่อส่งเสริมการศึกษาให้กับนักเรียนในหลักสูตร และมีแนวโน้มในการเลือกศึกษาต่อ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จำลอง สุริวงค์ (2559) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานศึกษาเอกชนให้บุตรหลานของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดพิจิตร พบว่า รายได้ของครอบครัวเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อ รวมทั้งงานวิจัยของ Jafari and Aliesmaili (2013) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลในการเลือกศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในประเทศอิหร่าน ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นปัจจัยที่ส่งผลในการเลือกศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในประเทศอิหร่าน

2.2 ปัจจัยด้านการประสัมพันธ์หลักสูตร (PR) ซึ่งอยู่ในตัวแปรด้านโรงเรียน เป็นปัจจัยตัวหนึ่งที่มีความสัมพันธ์และส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยส่งผลให้มีแนวโน้มเลือกประสงค์ที่จะศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร มากกว่าเลือกไม่ประสงค์ที่จะศึกษาต่อ สอดคล้องกับค่าสถิติพื้นฐานด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร พบว่า มีค่าความแปรปรวนสูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับด้านอื่น ๆ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองมีระดับการรับรู้ข้อมูลการประชาสัมพันธ์หลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตรยังมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองที่มีความประสงค์ในการเลือกศึกษาต่อให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์หลักสูตร ดังนั้นแล้ว สอดคล้องกับ สุริษา เชื้อวงศ์ (2552) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มสหวิทยาเขตหนองใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น คือ การรับรู้ข่าวสารทางการศึกษาของผู้ปกครองและการแนะนำของครู ด้วยเหตุนี้ การประชาสัมพันธ์หลักสูตร จึงเป็นการแจ้งให้ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับทราบตั้งแต่เริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงหลักสูตรว่าการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงดังกล่าวนั้นจะมีประโยชน์ต่อผู้เรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างไร และจะมีผลต่อบทบาทและหน้าที่ของเขาอย่างไรบ้าง (รุจิรี ภูสาระ, 2551) ซึ่งทำให้เห็นถึงความสำคัญของกระบวนการประชาสัมพันธ์ที่กล่าวว่า การประชาสัมพันธ์เป็นการสื่อสารระหว่างองค์กรกับสาธารณชนที่ยึดถือหลักสำคัญ คือ องค์กรต้องสื่อสาร เผยแพร่ข้อมูลตามจริงและถูกต้องไปยังสาธารณชน เพื่อมุ่งหวังให้เกิดการรับรู้ ความรู้ ความเข้าใจขององค์กร อันนำไปสู่การยอมรับ นับถือ นิยมศรัทธา และไว้วางใจองค์กร ช่วยให้องค์กรสามารถดำเนินงานได้อย่างราบรื่น ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย และดำรงอยู่ในสังคมได้ (พนม คลีฉายา, 2561) ผ่านช่องทางของสื่อประเภทต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ใบปลิว การแนะนำการศึกษาต่อ การจัดนิทรรศการการศึกษาต่อ เว็บไซต์ เฟซบุ๊ก บัญชีอีเมล บัญชีทวิตเตอร์ (ปองปรารณ สุนทรภาศิษ, 2559)

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. จากผลการวิจัยข้างต้นทำให้สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ในฐานะผู้จัดการศึกษา ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์หลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ให้กับผู้ปกครองรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น รวมทั้งนโยบายการจัดการศึกษาในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) เช่น นโยบายเรียนดี เรียนฟรี อย่างมีคุณภาพ เช่นเดียวกันกับการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาของสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร รวมทั้งผลงานและผลสัมฤทธิ์

ที่ประสบความสำเร็จในหลักสูตรที่ผ่านมา รายชื่อและที่ตั้งของโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น รวมทั้งรายละเอียดและโครงสร้างหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ให้มากเพียงพอเพื่อสร้างให้เกิดการรับรู้ เกิดความเข้าใจที่ดีและมีภาพลักษณ์ที่ดีกับหลักสูตรและโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น อันนำไปสู่การเกิดการยอมรับ นับถือ นิยม ศรัทธา และไว้วางใจต่อหลักสูตร

2. โรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ควรเพิ่มบทบาทของผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมและเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวศึกษาต่อของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการร่วมตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) รวมทั้งรับทราบข้อมูลของหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำวิจัยเชิงคุณภาพกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้ปกครอง และครูที่ดูแลและรับผิดชอบหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) เพื่อให้ข้อมูลเชิงลึกและครอบคลุมเพิ่มเติมจากการวิจัยครั้งนี้

2. ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและอาจจะส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร เช่น ค่านิยมในการเรียนภาษาอังกฤษ (Values of learning English) ความคาดหวังของผู้ปกครองในด้านต่าง ๆ (Parental Expectation) ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อหลักสูตรโครงการโรงเรียนสองภาษา (Parental Satisfaction)

บรรณานุกรม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาษาไทย

- กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). *คู่มือการปฏิบัติงานข้าราชการครู*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- กฤษมันต์ วัฒนานรงค์. (2554). *นวัตกรรมและเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ฉันท ฐปทอง. (2552). *การจัดการชั้นเรียน ห้องเรียนแห่งความสุข*. นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์.
- จำลอง สุริวงศ์. (2559). *การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกโรงเรียนเอกชนของผู้ปกครองนักเรียนในจังหวัดพิจิตร*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- จินตนา โนนวงศ์. (2558). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21*. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 9 (พิเศษ), 77-92.
- ชวลิต ชูกำแหง. (2561). *การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร : แนวคิดและกระบวนการ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โชติกา ภาชีผล. (2559). *การวัดและประเมินผลการเรียนรู้*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูวิตา มะขามทอง. (2556). *การศึกษาเปรียบเทียบการบริหารหลักสูตรโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานครและโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์และการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐชุตา วิจิตรจามรี. (2559). *หลักการประชาสัมพันธ์*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ณัฐภรณ์ หลาวทอง. (2551). *การวัดและการประเมินผลการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทวีป อภิลิทธิ. (2556). *สอนเป็น สอนดี สอนเก่ง*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนวุฒิ นัยโกวิท. (2561). *หลักการวางแผนโครงการประชาสัมพันธ์ : แนวคิดและแนวทางปฏิบัติ*. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

- ชร สุนทรายุทธ. (2553). *การบริหารจัดการเชิงจิตวิทยา*. กรุงเทพมหานคร: เนติกุลการพิมพ์.
- ธราญา จิตรชญาวนิช. (2560). *การศึกษาและความเป็นครูไทย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉันทกร ช่วยทุกข์เพื่อน. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. *สุทธิปริทัศน์*, 29 (90), 256-271.
- ชาติรี ใต้ฟ้าพูล. (2561). *การประชาสัมพันธ์ร่วมสมัย*. กรุงเทพมหานคร: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2550). *การวัดเจตคติ/ Measurement of attitude* อุบลราชธานี: วิทยาออฟเซทการพิมพ์.
- นันทิตา โฉมงาม. (2551). *ความต้องการศึกษาต่อของนิสิตนักศึกษาปริญญาบัณฑิตทางการศึกษาหลักสูตร 5 ปี : การวิเคราะห์จำแนกกลุ่มพหุ*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2554). *การพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประดิษฐ์ สมวงษา. (2552). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจในการศึกษาต่อสายสามัญหรือสายอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปรีศนีย์ อุ่มเครือ. (2554). *ประสบการณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ไม่มั่นใจในการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรางทิพย์ นวลใหม่. (2557). *การพัฒนาแบบวัดการสนับสนุนทางวิชาการจากครอบครัวสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปองปรารณณ์ สุนทรเกสัช. (2559). *หลักการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์*. ลำปาง: คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- พนม คลีฉายา. (2561). *หลัก เทคนิค และวิธีการประเมินผลการประชาสัมพันธ์*. กรุงเทพมหานคร: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พนิดา มารุ่งเรือง. (2555). *การพัฒนาตัวชี้วัดคุณภาพความเป็นพ่อแม่: การวิเคราะห์คุณสมบัติทางจิตมิติโดยใช้เอสอีเอ็มกลุ่มพหุ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพยาวี ยินดีสุข. (2555). *คู่มือปฏิบัติการเพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ผู้ห้องเรียนแห่งคุณภาพ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พูนสุข อุดม. (2556). *การพัฒนาหลักสูตร*. สงขลา: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- มินตรา สิ่งนาท. (2552). *อิทธิพลของกระบวนการครอบครัวและตัวแปรส่งผ่านที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยอดขวัญ ผดุงมิตร. (2559). *ปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโครงการโรงเรียนสองภาษาในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2552). *การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุจิร ภู่อาระ. (2551). *การพัฒนาหลักสูตร : ตามแนวปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: บึก พอยท์.
- วรเทพ สวัสดิ์ และคณะ. (2550). *การสรรหาบุคคลเข้ารับราชการ*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน สำนักงาน กพ.
- วันเพ็ญ แสนภักดี. (2554). *การพัฒนาบุคลากรภาพ*. พระนครศรีอยุธยา: คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- วันเพ็ญ ศรีหลิ่ง. (2559). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. การวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัยสารคาม, ฉบับพิเศษ(22), 283-293.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2554). *การพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: อาร์ แอนด์ ปรีนท์.
- วิมลพรรณ อาภาเวท. (2553). *หลักการโฆษณาและประชาสัมพันธ์*. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- วิลาวลัย โพธิ์ทอง. (2561). *พื้นฐานนวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: บีพีเค พรินต์ติ้ง จำกัด.
- วีไล ตั้งจิตสมคิด. (2555). *ความเป็นครู*. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2552). *ทฤษฎีการประเมิน*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สฎายุ ธีระวิชิตระกุล. (2553). *การบริหารงานบุคคลทางการศึกษา ตามมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพของคุรุสภา พ.ศ. 2548 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา*. ชลบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมาน อัสวภูมิ. (2557). *การบริหารสถานศึกษาตามแนวการปฏิรูปการศึกษายุคใหม่*. อุบลราชธานี: อุบลกิจออฟเซตการพิมพ์.

สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา. (2548). *แนวทางการดำเนินงานโรงเรียนในโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

สำนักยุทธศาสตร์การศึกษา. (2562). *แผนปฏิบัติการประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๒ สำนักการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: วันไพน์เดย์.

สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2559). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุริษา เชื้อวงศ์. (2552). *ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มสหวิทยาเขตหนองใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1*. ปรินญาณิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

หน่วยศึกษานิเทศก์. (2561). *โครงการโรงเรียนสองภาษา*. กรุงเทพมหานคร: สำนักการศึกษา.

ภาษาอังกฤษ

Alsaudi, F. (2016). Reasons Influencing Selection Decision Making of Parental Choice of School. *Journal of Research in Education and Science (IJRES)*, 2(1), 201-211.

Bloom, B. S. (1956). *Taxonomy of Educational Objectives, Handbook I: The Cognitive Domain*. New York: David McKay.

Cambridge, D. (2018). Definition of achievement in English. Retrieved from <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/achievement>

Daly, M., Bray, R., Bruckauf, Z., Byrne, J., Margaria, A., Pecnik, N., & Samms-Vaughan, M. (2015). *Family and Parenting Support Policy and Provision in an Global Context*. Italy: UNICEF Office of Research – Innocenti.

Education, U. S. D. o. (2005). *Helping Your Child Succeed in School*. Washington, DC: Education Publications Center.

Gibson, J. (2000). *Organizations, Behaviors, Structure, Processes* New York: Mc Graw-Hill.

Graddol, D. (2006). *English Next*. Plymouth: Latimer Trend

- Hsu, Y., & Yuan-fang, C. (2013). An Analysis of Factors Affecting Parents' Choice of a Junior High School. *International Journal of Business, Humanities and Technology*, 3(2), 39-49.
- Jafari, P., & Aliesmaili, A. (2013). Factors Influencing the Selection of a University by High School Students. *Journal of Basic and Applied Scientific Research*, 3(1), 696-703.
- Kaplan, B. H., Cassel, J. C., & Gore, S. (1977). Social support and health. *Medical care*, 47-58.
- Kim, I. K., & Kim, C.-S. (2003). Pattern of Family Support and The Quality of Life of the elderly *Social Indicators Research*, 62(1-3), 437-454.
- Krejcie, R. V., & Morgan, E. W. (1970). *Educational and Psychological Measurement*. New York: Mc Graw-Hill
- Lin A.M.Y and Martin, P. W. E. (2005). *Deconlonisation, Globalisation: Language-in-Education Policy and Practice*. Clevedon: Multilingual Matters.
- Maio, G. R., & Haddock, G. (2009). *The Psychology of Attitudes and Attitude Change*: SAGE Publications.
- May, S., Hill, R., & Tiakiwai, S. (2004). *Bilingual/ Immersion Education : Indicators of Good Practice*. University of Waikato, New Zealand: Ministry of Education.
- Mejia', A.-M. d. (2002). *Power, Prestige, & Bilingualism : International Perspectives on Elite Bilingual Education*. Clevedon, England: Bufflo, Ny : Multilingual Matters.
- Njoki, M. M. (2017). *School Related Factors Influencing Parental Choice of Primary Schools in Embakasi Sub-Country, Nairobi City County, Kenya*. Master of Education in Curriculum Studies Department of Educational Administration and Planning University of Nairobi.
- Office of Innovation and Improvement. (2007). *Choosing A School For Your Child*. Department of Education United States
- Osgood, C. E., Suci, G. J., & Tannenbaum, P. H. (1957). *The measurement of meaning*. Oxford, England: Illinois Press.
- Taba, H. (1962). *Curriculum Development: Theory and Practice*. New York: Hart Court Brance and World.

Teudel-Shone, N. I., Staten, L. K., Irwin, S., Rawiel, U., Bravo, A. B., & Waykayata, S.

(2005). Family cohesion and conflict in an American Indian community.

American Journal of Health Behavior, 29(5), 413-422.

Werther, B. W. J., & Davis, K. (1996). *Human Resources and Personnel Management*

Boston: Irwin: McGraw-Hill.

Yaacob, N. A., Osman, M. M., & Syahirah Bachok. (2014). Factors Influencing Parents'

Decision in Choosing Private Schools. *Procedia - Social and Behavioral*

Sciences, 153, 242-253.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ปิยะณัฐ จริงจิตร
วัน เดือน ปี เกิด	15 พฤษภาคม 2534
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดตรัง
วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษาปริญญาบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 1) สาขามัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์) วิชาเอกภาษาอังกฤษ คุวิชาเอกภาษาไทย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หลังจากสำเร็จการศึกษาได้เข้าทำงานเป็นครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนเซนต์คาเบรียล และเข้ารับราชการครูในสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร โรงเรียนกิงเพชร สำนักงานเขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร จากนั้นจึงเข้าศึกษาต่อในสาขานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร ภาควิชานโยบายการจัดการ และภาวะผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY